

தன்வந்திரி கலைக்ஞானம்-500

பதிப்பாசிரியர்
எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

Acc.No: 44884

R 689

தன்வந்திரி கலைக்ஞானம் 500



பதிப்பாசிரியர்

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

தொலைபேசி எண் : 408 02 49

தாமரை நூலகம்

7, என்.ஜி.ஓ.காலனி,
வடபழனி, சென்னை -600 026.

தாமரை வெளியீடு எண் : 228
 இரண்டாம் பதிப்பு : மே 2015
 உரிமை பெற்றது :

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர் : தன்வந்திரி கலைக்ஞானம் 500
 பதிப்பாசிரியர் : எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
 வெளியிடுவோர் : தாமரை நூலகம்
 7, N.G.O. காலனி,
 வடபழனி, சென்னை-600026.
 பதிப்பு ஆண்டு : மே 2015
 உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு
 நூல்வடிவம் : 14 செ.மீ X 22 செ.மீ
 தாளின் தன்மை : 14.4. கே. ஜி. வெள்ளைத்தாள்
 பைண்டு : ஸ்ட்ரா போர்டு
 அச்சு எழுத்துக்கள் : 11 புள்ளி
 பதிப்பு : டைப் செட்டிங்
 கார்த்தி கிராபிக்ஸ் சென்னை-26
 மொத்தப் பக்கங்கள் : 128 + VIII
 பிரதிகள் : 1000
 நூலின் விலை : ரூ. 50
 அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
 சென்னை- 34

III

பதிப்புரை

இது ஒரு அரியநூல்.

மருந்து தயாரிக்கும் முறைகளில் மிக நுட்பமான சில விஷயங்கள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. அதே போல் சவர்க்காரம், சுன்னங்கள், மெழுகுகள், திராவகங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. இம் முறைகள் மற்ற நூல்களில் இல்லாதவையும் அற்புதமானவையும் ஆகும் என்று புகழ் பெற்ற மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அதேபோல் அட்டகர்மச் சக்கரங்கள் சித்துக்கள் மாந்திரிகம், தேவதா உபாசனை போன்ற விஷயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

மருந்து மாந்திரிகம் யாவும் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள இந்த நூலைப் பயன் படுத்துவதன் முன் பரிபாஷைச் சொற்களின் உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் தவறு நேரிடும்.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் புழக்கத்தில் இல்லாத இந்த நூலைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறோம். மருத்துவர் களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

எஸ்.பி ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

1. வாசியோக ஆறாதாரப் பெருமை	2
2. வேதை மார்க்கம்	3
3. பஞ்சாட்சரம்	"
4. பீசாட்சரம்	"
5. ஸ்தம்பன சக்கரம்	"
6. மோகன சக்கரம்	4
7. மாரண சக்கரம்	"
8. உச்சாடன சக்கரம்	5
9. வசியசக்கரம்	"
10. ஆக்கிராணசக்கரம்	"
11. பேதன சக்கரம்	6
12. துஷ்டரையடக்க	"
13. யவசி நம	"
14. வித்துவேஷணப் பிரிவு	7
15. பிண்டவுப்பு	8
16. முப்பூவு	"
17. கற்பழிக்கமல் பிண்டம்	9
18. முப்பூவின் பெயர்	10
19. சிதம்பர சக்கரம்	"
20. கட்டுவகை செயநீர்	13
21. முப்பூவின் சுன்னம்	"
22. வெடியுப்புச் செயநீர்	14
23. அண்டவுப்பு	15
24. ஐங்காய கற்பம்	17
25. வல்லாரை கற்பம்	"
26. கடுக்காய்கற்பம்	18
27. துரிசுச்சுன்னம்	"
28. சூதசெந்தூரம்	19
29. வெண்சாரை	20
30. பிண்டசவர்க்காரம்	21
31. லிங்கசவர்க்காரம்	22
32. கௌரி சவர்க்காரம்	"
33. அண்டசவர்க்காரம்	"
34. பிண்டசவர்க்காரம்	23

V

35. பிண்டத்தயிலம்	24
36. அண்டபிண்டத்தயிலம்	24
37. கண்கட்டுவித்தை	"
38. மாயசித்துத் தயிலம்	25
39. மூன்று மாத பிண்டம்	"
40. சல்லியம்- அஷ்டகர்மம்	"
41. இதற்கு கருவு-எட்டுமாத பிண்டம்	"
42. ஜாலத்தயிலம்	26
43. அஷ்டகர்மத்துக்கு ஐங்காயம்	"
44. பாஷாணமெழுகு	27
45. கௌரி மெழுகு	28
46. மதியமூர்த மெழுகு	"
47. அண்டசுன்னம்	29
48. தாளக சுன்னம்	30
49. உப்புசுன்னம்	"
50. இரசக்கட்டு	31
51. ஐந்தண்ட விபரம்	32
52. ஐங்காயசெந்தூரம்	"
53. இரசக்கிண்ணம்	33
54. நாகக்கட்டு	35
55. நாகச்சுன்னம்	"
56. மும்மூர்த்தி மெழுகு	36
57. அண்டரசம்	37
58. அயக்களங்கு	39
59. வெடியுப்புத் திராவகம்	40
60. கல்லுப்புத் திராவகம்	"
61. கறியுப்புத் திராவகம்	41
62. சீனவைப்பு	"
63. வெண்காரவைப்பு	42
64. துருசுவைப்பு	"
65. வெள்ளைப்பாஷாணம்	43
66. கெந்தி பாஷாணம்	44
67. வீரவைப்பு	"
68. கௌரிவைப்பு	45
69. சாதிலிங்கவைப்பு	"

70. வங்கபற்பம்	47
71. ரசபற்பம்	"
72. லிங்கபற்பம்	48
73. கேசரிமை	"
74. அக்கினிசித்து	49
75. செகச்சாலசித்து	51
76. ஸ்தலவாசசித்து	"
77. மோடிவித்தை	52
78. அதிமோகஜாலசித்து	54
79. கெஜகரணசித்து	55
80. ஸ்தம்பனசித்து	56
81. பேதனசித்து	57
82. மாரணசித்து	58
83. பச்சையோலை-முப்பு-ஐங்காயம்-வேப்பம்விறகு	"
84. அஞ்சனம்	"
85. உருமாற்ற மை	59
86. கோகரணசித்து	60
87. தேள்-பாம்பு-குளவி-விராகனாக	61
88. பேய்க்கூட்டசித்து	"
89. பித்தங்கொள்ள	62
90. பாவையரிசி குத்த	"
91. நெல்வளருஞ்சித்து	64
92. வழிநடக்கசித்து	65
93. வினோதவித்தை	"
94. வாடைசித்து	"
95. குண்டலிசித்து	"
96. சூரியன் சித்து	67
97. தேவாலயசித்து	68
98. ஈஸ்வரன் சித்து	70
99. விஷ்ணுரூபச்சித்து	"
100. நினைத்தது வருக	73
101. நெருப்பைச் சாப்பிட	"
102. நாபிதின்னுஞ்சித்து	74
103. திருட்டுபிடிக்க	"
104. தேங்காயோட	"

VII

105. தேங்காயுடைக்கசித்து	75
106. தண்ணீரில் விளக்கெரிய	"
107. வசியசித்து	76
108. மோகனசித்து	"
109. வசியமை	77
110. கல்லுப்புமை	"
111. வெடியுப்புமை	78
112. தாளகமை	79
113. மௌனவாலைமூலம்	82
114. குண்டலிமூலம்	"
115. சுப்பிரமணியர்மூலம்	"
116. வீரபத்திரன்மூலம்	83
117. பொம்மக்காள்மூலம்	84
118. வெள்ளையம்மாள்மூலம்	"
119. நாகம்மாள்மூலம்	"
120. பொரிமாசத்திமூலம்	"
121. எல்லம்மாள் மூலம்	85
122. தூமாதேவிமூலம்	"
123. சாங்கம்மாள்மூலம்	"
124. சத்திசிவதீட்சை	86
125. பேதனம்	"
126. குடியோட்ட	"
127. இடுமருந்து	87
128. லேபனமுண்டாக	88
129. அனுமந்தசித்து	"
130. வீடெல்லாம்பாம்பாக	89
131. செப்படிசித்து	90
132. முப்புமுறை	91
133. முப்புச்சுன்னம்	92
134. கௌரிமெழுகு	93
135. இருளன்மூலம்	"
136. வடுகன்மூலம்	"
137. சமாதிநிட்டை	94
138. குருக்கள்மகிமை	95
139. பொய்க்குருமகிமை	"

140. வாதிகள் மகிமை	96
141. வயித்தியமகிமை	"
142. சகலவியாதிக்கவிழ்தம்	97
143. தாளகபற்பம்	98
144. இரசபற்பம்	"
145. அயபற்பம்	99
146. காந்தபற்பம்	"
147. நீர்ச்சுறுக்கு கல்லடைப்பு இதற்குக்கியாமும்	100
148. சுரக்கியாமும்	"
149. கூடியமிருமலுக்கு கியாமும்	101
150. இரணகுலைக்கியாமும்	"
151. முப்புசெந்தாரம்	"
152. துரிகசெந்தாரம்	102
153. இரசமணி	103
154. இரசக்குளிகை	104
155. வெள்ளிசெந்தாரம்	108
156. மை	"
157. அஞ்சனச்சித்து	109
158. ஆச்சரியசித்து	110
159. வாடைசித்து	111
160. கையான் மைச் சித்து	112
161. காந்தச்சித்து	"
162. சவர்க்காரச்சித்து	"
163. நாயுருவிச்சித்து	"
164. சபைக்கட்டுச்சித்து	113
165. திலர்தச்சித்து	"
166. பூமுகருகிற சித்து-பொருள் பறிக்கிறசித்து	114
167. அகோரமந்திரம்	117
168. ஜாலக்காள்மூலம்	"
169. வைரவன் பூசை	118
170. சாதியறிய	126

பொருளடக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்

தன்வந்திரி பகவான்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கலைக்ஞானம் ஐந்நூறு

ஆதியென்ற பூரணமாய் வெளியாய் நின்ற
அகன்ற பரிபூரணத்தி னருளே போற்றி
சோதியென்ற மணிவிளக்கின் கடரே போற்றி
சொற்பெரிய நாதாக்கள் சொரூபம் போற்றி
வாதியென்ற வல்லபையி னருளே போற்றி
வளமான கெஜமுகன்றன் பாதம் போற்றி
நீதியென்ற சர்வாணிவருளே காப்பு
நெறியான தர்ப்பரையின் பாதங்காப்பே. (1)

காப்பான தொண்ணூற்றார் கருவிகாப்பு
கனத்த தொரு வாலையம்பாள் பாதங்காப்பு
காப்பான கணேசனுட பாதங்காப்பு
கனமான சத்தரிஷி தேவர்காப்பு
வாப்பான அரிகுருவு கந்தன் காப்பு
வளமான நந்தீசர் பாதங்காப்பு
காப்பான நவகோடி ரிஷிகள் காப்பு
கருதியதோர் தன்வந்திரி காப்பதாமே. (2)

காப்பான நாதவிந்தி னுற்பவித்த
கருவிகரணாதி பிண்டஞ் சோதிகாப்பு
தாப்பான மெய்ஞ்ஞான குகூகாசுட்சம்
தருவான் வாசியுடமூலங்காப்பு
ஆப்பான மெய்ஞ்ஞானியகண்டமூர்த்தி
அருள்பெருகுஞ்சின் மயத்தினருளே காப்பு

தன்வந்திரி பகவான்

வாப்பான வாதியெனு முற்பவித்த
வளமான வண்டபிண்டமாதி காப்பே. (3)

காப்பான மும்மூலமுடிவே காப்பு
கனமான பரமஞானவருளே காப்பு
வாப்பாக நாதாக்கள் பாதங்காப்பு
வளமான ரிஷிதேவர் மூலங்காப்பு
மேய்ப்பாக மேதினியின் சின்மயத்தின் காப்பு
மேலாக வெனையீன்ற மாதாபிதா காப்பு
ஆப்பாகவெனை வளர்த்த நந்தீசர் காப்பு
ஆம்பரத்தே நின்றவரு ஞுமை காப்பாமே. (4)

வாசியோக ஆறாதாரப் பெருமை

ஆமப்பா நாதவிந்தி னோட்டங் கண்டேன்
அப்பனே முப்புவில் கருவைக் கண்டேன்
வாமப்பா வாசியுட வளப்பங் கண்டேன்
வளமான வாதியந்த மனைத்துங் கண்டேன்
நாமப்பா தொண்ணூற்றார் கருவைக் கண்டே
னலமான வழர்தமூலந் தன்னைக் கண்டேன்
காமப்பா வாயிரத் தெட் டண்டங் கண்டேன்
கனமான மதியமுர்த தலங்கண்டேனே. (5)

கண்டேனே காயாதி கற்பங் கண்டேன்
கனமான காயத்தை நிறுத்திக் கொண்டேன்
விண்டேனே சக்கரங்கள் மந்திரங்கள் கண்டேன்
வெளியானபர வெளியை அநாதி கண்டேன்
வண்டேனே வாதமொடு யோகஞானம்
வளமான சரியையொடு கிரியை கண்டேன்
அண்டேனே யண்டர்பிரான முர்தங் கண்டே
னப்பனே ஆயி திரோதாயி கண்டேனே. (6)

கண்டனடா வின்னுல்தான் சாலக்கியானம்
கனமான அன்னுற்தான் கலைக்கியானமப்பா
விண்டனடா விந்நூல் போலெவருஞ் சொல்லார்
விதவிதமாய் விரித்து நன்றாயிதிலே சொன்னேன்
தொண்டனடா சகல நூல் பிரித்துப் பார்த்து
தோன்றியதோர் கருவி கர ணாதியெட்டும்

அண்டனடா வாதியென்ற திறவுகோலு
மகத்தான மெய்ஞ்ஞான வயித்தியந்தானே. (7)

வேதை மார்க்கம்

தானான மெழுகு வகை கோடாகோடி
தனமான செந்தூரங் கோடா கோடி
வானான தயிலத்தி லனந்தங்கோடி
வளமான சுன்னமொடு நிமிட்டுகோடி
கானான முப்பூவும் சக்கரங்கள் கோடி
கருத்தான மைதிலர்தஞ் செயநீர் கோடி
வேனான வாடையிலே யனந்தங்கோடி
விதமான மந்திரங்கள் கோடியாமே. (8)

பஞ்சாட்சரம்

ஆமப்பா மந்திரத்தி லனந்தங்கோடி
அப்பனே யிந்திர சாலந் திராவகங் கோடி
வாமப்பா மோடிவித்தை யனந்தங்கோடி
வளமான சரக்குவைப்பு மாரணங்கள் கோடி
நாமப்பா பஞ்சாக்ஷாச்சார பெருமை தன்னை
நலமான நடுவாறு வரையுங் கீறி
தாமப்பா குறுக்காறு வரையுங்கீறி
கனமான வீடிருபத்தைந்து மாச்சே. (9)

பீசாட்சரம்

ஆச்சப்பா நமசிவய மென்றுபோடு
அப்பனே சிவயநம வென்றுபோடு
காச்சப்பா யநமசிவ வென்று மாட்டு
கனகமடா மசிவயந வென்றுபோட்டு
மூச்சப்பா வயநமசி வென்று போடு
முக்கிய முள்ள சுற்றிலுந்தான் சூலம் போடு
நாச்சப்பா நகாரத்தில் சிகாரஞ் சுற்று
நலமான மகாரத்தில் வகாரஞ் சுற்றே. (10)

ஸ்தம்பன சக்கரம்

சுற்றப்பா சிகாரத்தில் யகாரஞ்சுற்று
சுகமான யகாரத்தில் மகார மாட்டு

தன்வந்திரி பகவான்

அற்றப்பா அஞ்செழுத்துக் காணும் பெண்ணும்
 அப்பனே மாட்டி விட்டே னறிந்து கொள்ளு
 கற்றப்பா யிவ்விதமா யிருபத்தைந்து
 கணக்காக்அரைதோறும் எழுத்தை மாட்டு
 மாட்டப்பா வைந்தெழுத்தின் பீசமீது தரனையா
 மகத்தான தம்பனத்தின் சக்கரந்தான் சொன்னேன்..(11)

மோகன சக்கரம்

சொன்னனடா மோகனத்தில் சக்கரந்தான் கேளு
 சொற்பெரிய விருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 அன்னனடா அரைதோறு மெழுத்தைச் சொல்வேன்
 அப்பனே மசிவயந வென்றுபோடு
 கன்னனடா வயசிநம: சிவய வென்றுவைநீ
 அப்பனே சிவயநம யமநிய வென்று வைநீ
 மன்னனடா பீசங்கள் வகையாய்ப் போடு
 மகத்தான ஐங்காயம் அரைத்துப்பூசே. (12)

மாரண சக்கரம்

பூச்சப்பா பேரெழுதி தலைகீழாய் மாறி
 புகழான மந்திரத்தை யுச்சரித்து வார்ட்டு
 ஆச்சப்பா மோகமது கொண்டலை வாரையா
 அப்பான லோகமெங்கு மோகமாகும்
 நாச்சப்பா துஷ்டரெல்லாஞ் சம்பாரம் பண்ண
 நலமான மாரகத்தின் சக்கரந்தான் சொல்வேன்
 காச்சப்பா யிருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 கனமான வுள்ளரையில் அட்சரத்தைக்கேளே. (13)

கேளப்பா சிவயநம யநமசிவ வென்று
 கெடியான மசிவயந வயநமசி வென்று
 ஆளப்பா அரைதோறும்அச்சரத்தைச்சொன்னேன்
 அப்பனேபச்சைப்பனை யாலைதன்னில்
 நாளப்பா யெதிரியுடப் பேரைநன்றாய்
 நலமாக சக்கரத்தில் தலைகீழாய்மாறி
 மாளப்பா தீபத்தில் வாட்டினாக்கால்
 மகத்தான வெதிரிகளும் வாரார்தாமே. (14)

உச்சாடன சக்கரம்

தானான் மாரகத்தின் சக்கரத்தினாலே
 கருவான வுனக்கொருவ ரெதிரியில்லை
 வானான கனகத்தில் பலகைதன்னை
 வளமாக பஞ்சாட்சர விபரஞ்சொல்வேன்
 ஆனான வுச்சாடன சக்கரந்தான் சொல்வேன்
 அப்பனே யிருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 மானான அட்சரந்தான் சொல்லக்கேளு
 மகத்தான வயநமசி நமசிவய வென்றுமாறே. (15)

மாறப்பா சிவயநமய நமசிவ வென்று
 மகத்தான மசிவயந வென்று மாட்டு
 ஆரப்பா யிதனோடே யெண்ணெழுத்தை மாறு
 அப்பனே யாரறிவா ருச்சாடனம் பாரு
 வாரப்பா மூவுலகு முச்சாடிக்கும்
 வளமான தேவதைகள் காளி துர்க்கை
 நாரப்பா யிவரெல்லா முச்சாடனந்தானாகு
 நலமான உச்சாடனந் தானறிந்து கொள்ளே. (16)

வசியசக்கரம்

கொள்ளப்பா வசியத்தின் சக்கரந்தான் சொல்வேன்
 குறிப்பாக விருபத்தைந்தரையுங்கீறி
 அள்ளப்பா யநமசிவ மசிவயந வென்று
 அப்பனே வயநமசி நமசிவய வென்று
 நள்ளப்பா சிவயநம வென்று போடு
 நலமான சக்கரந்தான் வசியமாகும்
 பள்ளப்பா ஸ்ரீமூல புருஷாக்ஷர
 மகத்தான வுலகமெல்லாம் வசியமாமே. (17)

ஆக்கிராணசக்கரம்

ஆமப்பா பஞ்சாட் சரந்தான் மூலம்
 அப்பனே பஞ்சாட்சரம் போலுமுண்டோ
 காமப்பா கைக்கரணை பஞ்சாட்சரமூலம்
 கனமான பூதமடா சித்தாம் மோட்சம்

வாமப்பா ஆக்கிருஷ்ணம் சக்கரந்தான் சொல்வேன்
 வளமான விருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 நாமப்பா யவசிமந சிமநயவவென்று
 நலமான நயவசிம வசிமநய வென்றே. (18)

பேதன சக்கரம்

கொண்டப்பா மநயவசி யென்றுவூணு
 குறிப்பான சக்கரந்தானாக் கிருஷ்ணமாகும்
 வண்டப்பா சத்தியவள் வாலையம்பாள்
 வளமான அழைப்புத்தான் கூணத்திலாகும்
 நண்டப்பா தேவதைகள் அழைப்புச் சொன்னேன்
 நலமான பேதனந்தான் சொல்லக்கேளு
 அண்டப்பா யிருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 அப்பனே வநசியம சியமவந வென்றே மாறே. (19)

மாறப்பா மவநசிய நசியமவ வென்று
 மகத்தான யமவநசி வென்றுமாறு
 ஆறப்பா வறிவார்கள் பேதனத்தைமைந்தா
 அப்பனே பேதிக்கு சுருக்குமெத்த
 நாரப்பா நாட்டினிலுள்ளோருக்கு
 நலமாக வித்தொழிலைச் செய்யவேண்டாம்
 காரப்பா பெண்டிர்க்கும் பிராமணர்க்குங்
 கனமான சிறியோர்க்குங் கனவில்கானேன். (20)

துஷ்டரையடக்க

காணப்பா யவ்விதமாய் முப்பிழைதான் பாரு
 கண்மணியே கன்மமிது வெகு கோடிதான்
 ஆனப்பா வண்டாட்ட நடுவுலகமெல்லாம்
 அப்பனே சண்டாள பேதனமாமையா
 வாணப்பா பேதனத்தின் கன்மஞ் சொன்னேன்
 வளமான துஷ்டரைத்தான் துஷ்டி கேளு
 மாணப்பா விருபத்தைந் தரையுங்கீறி
 மகத்தான மயவசிந வசிநமய வென்றுமாறே. (21)

யவசி நம

மாரப்பா நமயவசிய யமவென்று
 மாண்பர்களே சிநமயவு வென்று மாட்டு

ஆரப்பா அரைதோறு மெழுத்தை மாற
 அப்பனே பீசத்தா லெழுத்தைச்சுற்றி
 காரப்பா பலாப்பலகைச் சக்கரத்தைமாறி
 கனகமடா வைங்காய மரைத்துப்பூசி
 வாரப்பா வெதிரியுட பேரைநாட்டி
 வளமாக வாட்டிசூடப் பிரிவுமாச்சே. (22)

வித்துவேஷணப் பிரிவு

ஆச்சப்பா சுண்ணத்திலே வித்துவேஷிக்கும்
 அப்பனே பிரிவித்து வேஷணந்தானையா
 நாச்சப்பா அஷ்டகர்ம மக்ஷரந்தான் சொன்னே
 னலமான சக்கரமு மக்ஷரமுஞ் சொன்னேன்
 வாச்சப்பா அஷ்ட்டகர்ம சத்திகேளு
 வளமான ஓம்அம் ஒளவுமென்று
 காச்சப்பா ஸ்ரீம்கிலி மகாசத்தி யென்றும்
 கனகமடா அஷ்ட சத்தி மூலந்தானே. (23)

தானான யோகசத்தி யஷ்டசத்தி
 தனதான மூலமடா யிதிலோடுக்க மாகும்
 வானான வொன்பது காளியுந்தான்
 வளமான மந்திரத்தி லொடுக்கம்பாரு
 மானான மந்திரத்தா நாற்பதுநாள் வீத
 மகத்தான லக்ஷமுரு மாட்டிடாய்நீ
 வேனான சிவசத்தி வசியமாச்சு
 விளங்குபஞ்ச பூதத்தி லடங்கிப் போச்சே. (24)

போச்சப்பா வஷ்ட்டகன்ம மிதுவிட்டாக்கால்
 பொருளெல்லாம் பலியாது போதம் போதம்
 ஆச்சப்பா வமுதமென்றால் நாதமாச்சு
 அப்பனே வஸ்துவென்றால் விந்துவாச்சு
 காச்சப்பா கருவாச்சு குருவுமாச்சு
 கண்ணாடி முகம்போலே முப்பூவாச்சு
 நாச்சப்பா வாய்வாச்சு வமுர்த மாச்சு
 நலமான சித்தருக்கு வுயிருமாமே. (25)

பிண்டவுப்பு

ஆமப்பா அஸ்தியென்ற பிண்டம் வாங்கி
 அப்பனே சமுலந்தான் கோரைபோக்கி
 வாமப்பா கல்லுரலிற் சமுலம் போட்டு
 வளமாக விருப்புலக்கை யதனாற்குத்த
 போமப்பா காரசார மொன்றாய்ச்சேர்ந்து
 போகுமடா வுபரசங்கள் சத்ததாது
 காமப்பா வஸ்திரமாம் சங்களெல்லாம்
 நலமாக ரேகித்து மெழுகாகும் பாரே. (26)

பாரப்பா பூநீர்மண் படிதான் போட்டு
 பண்பான சுத்தசலம் படிரண்டுவாரு
 ஆரப்பா வொன்றாகக் கலக்கிக் கொண்டு
 அப்பனே யடுப்பேற்றி குமுறகாய்ச்சி
 நாரப்பா காய்ச்சிடவே யெண்ணெய் கக்கி
 நலமான யெண்ணெயது மேலேயூறும்
 காரப்பா யெண்ணெயது வெல்லா மிறுத்துப்போடு
 கனகமடா சவர்க்கார உப்புமாமே. (27)

ஆமப்பா உப்பெடுத்து சுத்த சலம் வார்த்து
 அப்பனே கலக்கி யொன்றாய்ப் பீங்கானிலூற்றி
 வாமப்பா செம்மண்ணு பூமிக்கேதிர்
 மாது செய்து சுற்றிலுந்தான் பூஞ்செடிகள் வைத்து
 தாமப்பா பீங்கானை நடுவே வைத்து
 கனகமடா பூசித்து அபானஞ்செய்து
 நாமப்பா நிலையோர்க்கு நிலைக்குமுப்பு
 நலமாகப் பதினாறு நாளுக்குள்ளே. (28)

முப்பூவு

உள்ளப்பா தும்பைமலர் போலே பூர்க்கும்
 உத்தமனே முப்பூவைப் பதனம்பண்ணு
 அள்ளப்பா சமாதி யுப்பென்றும் பேரு
 அரகரா முப்பூவை யென்ன சொல்வேன்
 நள்ளப்பா கலைக்கியான சித்துக் குத்தான்
 நலமான சற்குருதான் சமாதி முப்பூ

வள்ளப்பா சவர்க்காரம் கதியுப்பு வென்றும்
வளமான வண்டமுப் பிண்டமுப்பே. (29)

முப்பான சரியைமுப்பு யோகமுப்பு
முக்கியமுள்ள ஞானியண்ட முப்புவாகும்
அப்பான சகலமுப்பு சமுத்திரமுப்பு
அப்பனே யமுரிமுப்பு வமுர்தமுப்பு
கப்பான கஞ்சுளியின் கப்பரையின்முப்பு
கணக்கான காயத்துக் காதிமுப்பு
மப்பான வாதத்துக் காதிமுப்பு
மகத்தான சிவயோக ஞானமுப்பூவே. (30)

பூவான பூவப்பா யார்தான் காண்பார்
குவலயத்து மாண்பர்களோ காணப்போறார்
ஆவான வமுர்த மடா வாசியோகம்
அப்பனே முப் பூரணமாய்க் கொள்ளு
நாவான நாவமுர்தங் கசியலாக்க
நன்மை வெகு நன்மையடா நகாரமுப்பூ
சார்வான சலநதியில மர்ந்தமுப்பூ
சமர்த்தான முப்பு வேஷத்திலாமே. (31)

கற்பழிக்கமல பிண்டம்

ஆமப்பா பர்ப்பினி பரையாமுப்பூ
அப்பனே சிவமுப்பூ சொன்னேனையா
காமப்பா சத்திமுப்பூ சொல்லக்கேளு
கருத்தான கலவி யறிவான முப்பூ
நாமப்பா சொல்லுகிறோ மவனியே கேளு
நவமான கற்பழியான் கமல பிண்டம்
வாமப்பா கோரையுடன் சவ்வு போக்கி
வளமான கல் லுரலிற் போட்டுக்கேளே. (32)

கேளப்பா யெகுவுலக்கை யிதனாற் சாட
கெட்டியாய் ரேகித்து மெழுகாமப்பா
வாளப்பா வழித்தெடுத்து பாண்டத்திட்டு
வளமாகப் படிமுக்கால் யூசிபனிநீரு
ஆளப்பா விட்டதிலே கலக்கிக் கொண்டு
அப்பனே யடுப்பேற்றித் தீயைமுட்டு

நாளப்பா யெண்ணெயது பொங்கி வீழும்
நலமான உப்பதுபோற் சவர்க்காரமாமே. (33)

ஆமப்பா உப்படுத்துமுன் மேடையேகி
அப்பனே பீங்கானிற்போட்டுக்கொண்டு
வாமப்பா மேடைதனில் வைத்து நீயும்
வளமாக ரேசக பூரசமும் பண்ணி
காமப்பா பொருபுத்தி யொரு நிலையாய் நில்லு
கனகப. : முப்பூவும் பூர்க்குமைய
நாமப்பா நவநாளைக் குள்ளேமைந்தா
நலமாகப் பூர்க்குமடா முப்பூதானே. (34)

முப்பூவின் பெயர்

தானான சந்தியடி பிண்டமுப்பூ
கனமான மாந்திரியாள் திருமாதா முப்பூ
வேனான வேதாந்த நவமுலமுப்பூ
விளங்குபஞ்ச பூதத்தி லாடு முப்பூ
ஆனான ஆரைந்து சென்றமுப்பூ
அப்பனே சுரோணிதத்தி நாதமுப்பூ
மானான மதிமுப்பூ மலையரையன் முப்பூ
மகத்தான சிவயோகத் தாதிமுப்பே. (35)

சிதம்பர சக்கரம்

முப்பான சிதம்பரத்தின் சக்கரந்தான் சொல்வேன்
முக்கியமுள்ள நெடுவாறு வரையுங்கிரி
அப்பான சக்கரந்தான் பாகமாச்சு
யப்பனே யிருபத்தைந் தரையுமாச்சு
வப்பான வரைதோறு மகூரத்தைக் கேளு
வளமான நமசிவய வென்றுமாறு
நப்பான சிவயநம யநமசிவ வென்று
நலமாக மசிவயந வயந மசிவென்றுமாறே. (36)

மாரப்பா நமசிவய வென்று போட்டு
மைந்தனே நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
ஆரப்பா வறிவார்கள் கனகசபை தோன்றும்
அப்பனே யதிகமடா கடரில் நின்றால்

நேரப்பா நின்ற நிலை கைலாசந் தோன்றும்
 நிலையான பதிதோன்றும் நிலையாய்ப்பாரு
 காரப்பா பொதியையுடன் கயிலாசந்தோன்றும்
 கண்மணியே சிவனுமையுங் காணுவாரே. (37)

காணப்பா சிவயநம் வென்று போட்டு
 கண்மணியை நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
 ஆணப்பா வாணுமல்ல பெண்ணுமல்ல
 அப்பனே பரந்தோன்றும் பரத்தில் சிவந்தோன்றும்
 மாணப்பா சிவத்தில்தான் சத்தி தோன்றும்
 மகத்தான ரவியுடனே மதியுந்தோன்றும்
 வாணப்பா வகாரத்தில் வாசிதோன்றும்
 வளமான நிஷ்டை நீ மறவாமற் கேளே. (38)

கேளப்பா யநமசிவ வென்று போட்டு
 நெடியான நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
 ஆளப்பா அக்கோட்டை காரரெல்லாம்
 அப்பனே சுண்ணத்தினி லறிந்துகொள்ளு
 நாளப்பா நந்தியொளி கண்ணிற் காணும்
 நலமான யாக்கைக்கு வழிவோயில்லை
 மாளப்பா மதியமுர்தக் கருத்திலுண்ணு
 மகத்தான சிவயோகம் பதவிகாணே. (39)

காணப்பா மசிவயந வென்று போட்டு
 கண்மணியே நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
 ஆணப்பா யையிரண்டு வயதான சத்தி
 அப்பனே யரைநொடியிற் றோன்றுவாள் பார்
 வாணப்பா வாலையவள் சித்திப்பாள் பார்
 வளமான சத்தியடா திரிகோணசத்தி
 வாணப்பா வகாரத்தில் மயேசசத்தி
 மகத்தான சத்தியடா மூலமாமே. (40)

ஆமப்பா வயநமசி யென்றுபோட்டு
 அப்பனே நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
 மாமப்பா சகலகல்வி தோயவாச்சு
 மகத்தான வறிவுடவே விவேகமாச்சு

காமப்பா வறுபத்து நாலுசித்துங்
 கண்மணியே யுன் கண்ணிற் காணும்பாரு
 காமப்பா வழிதுறையு மனத்திற் காணும்
 வளமான வுன்னறிவில் விளங்கிப் போச்சே. (41)

போச்சப்பா சிதம்பரத்தைப் போலவுண்டோ
 பொருளான நகாரத்திற் சிதம்பரந்தானாச்சு
 வாச்சப்பா வழிகாணச் சீவனந்தான் சொன்னேன்
 வளமான துரைகாண பத்திகேளு
 காச்சப்பா நாற்பத்து முக்கோணந்தான்
 கனமான முக்கோண மாதியாதி
 மாச்சப்பா நாற்பத்து முக்கோணத்துக்கு
 மைந்தனே சிதம்பரத்தினட்சரத்தை மாறே. (42)

மாரப்பா மதியமுர்தம் மனதால் கொண்டு
 மகத்தான ரெசகர்ப்பு ரகமும்பண்ணி
 ஆரப்பா காமப்பால் காணப்பால் ரெண்டும்
 அப்பனே கருவேறு வருவேற வேண்டும்
 நாரப்பா நந்திரி காசந்தோன்றும்
 நலமான சௌபாக்கியமருளு வாரப்பா
 நேரப்பா சிவசத்திமகிமை சொன்னே
 னெறியான சிவசத்தி மூலந்தானே. (43)

தானான காயசித்தி கூணத்திலாகுந்
 தன்மையுடன் வாசியுட வமுர்தமுறுந்
 தேனான தேனமுர்தங் கனியலாச்சு
 திரிமூல சத்தியவ ளமுர்தமீவாள்
 வானான வாசியது மடிந்து போச்சு
 வளமான நாளப்பாற் கனியலாச்சு
 மானான வஷ்ட சௌபாக்கிய மீவாள்
 மகத்தான சிவசத்தி மகிமை தானே. (44)

தானான செயநீர் தானொன்று கேளு
 தனதான கட்டுவகை செயநீர் சொல்வேன்
 வேனான வண்ணத்தின் குவள வாங்கி
 வேதாந்த சிப்பிதனிற் போட்டுக்கொண்டு

ஆனான வெடியுப்பு சீனக்காரம்
 அப்பனே குருமுப்பு மூன்றுங்கூட்டி
 மானான மதிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்
 மகத்தான சலம்போல வோடும் பாரே. (45)

கட்டுவகை செயநீர்

பாரப்பா கட்டுவகை செயநீர் சொன்னேன்
 பரிவான வேதையுட செயநீர்கேளு
 ஆரப்பா வறிவார்க ளண்டம்வாங்கி
 அப்பனே கோர்வைநீ போக்கிப்போடு
 வேரப்பா சலம் போக்கி மூப்புவோடு
 வேதாந்த வாரத்திற் போட்டுகேளு
 நாரப்பா ரவிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்
 நலமான சுத்தசலம் போலவாமே. (46)

ஆமப்பா வேதசெயநீரைச் சொன்னேன்
 அப்பனே நவாச்சார நீரைக்கேளு
 காமப்பா கற்கன்னம் நவாச்சாரதாரங்
 கனமான கௌரிலிங்க மண்டமுப்பு
 வேமப்பா பூநாக முறைத்தமுப்பு
 வேதையாங் கோடான கோடி வேதை
 வாமப்பா விட்டரைத்து மேலே பூசி
 வளமாக நவநாள் தான் ரவியில் வையே. (47)

வையப்பா ஷள் நின்ற கசடெல்லாந்தான்
 வளமான செயநீர்போல் தண்ணீராய்ப்போம்
 ஐயப்பா குருசெயநீர் பதனம் பண்ணு
 அப்பனே நவாச்சார செயநீர் சென்னேன்
 கையப்பா கம்பியுப்பு செயநீர் கேளு
 கனமான கம்பியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல்
 நையப்பா பலமைந்து கல்வத்திட்டு
 நலமான முப்பூச்சுன்னங் கழஞ்சு அஞ்சே. (48)

முப்பூவின் சுன்னம்

அஞ்சப்பா விவ்விரண்டும் பீங்கானிற் போடு
 அப்பனே ரவிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்

கஞ்சப்பா கம்பியுப்பு செயநீராகுங்
 கனகமடா செயநீரைப் பதனம் பண்ணு
 நஞ்சப்பா முப்பூவின் சுன்னங்கேளு
 நலமான முப்பூவைக் கல்வத்திட்டு
 வஞ்சப்பா பிண்டமதின் செயநீர்விட்டு
 வளமாக வுரைத்ததனை வில்லைசெய்யே. (49)

செய்யப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 செயமான புடந்தனிலே போட்டெடுக்க
 வையப்பா சுன்னமது கொடியசுன்னம்
 வளமான சுன்னத்தை யென்ன சொல்வேன்
 மையப்பா வெடியுப்பு சுன்னங்கேளு
 மகத்தான வெடியுப்புப் பலந்தானைந்து
 நையப்பா கல்வத்தில் போட்டுக் கொண்டு
 நலமான செயநீராற் சாமமாட்டே. (50)

வெடியுப்புச் செயநீர்

ஆட்டப்பா சுன்னமது கழஞ்சுபோடு
 அப்பனே யாட்டினபின் வில்லைசெய்து
 வாட்டப்பா புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
 வளமானசுன்னமடா கொடிய சுன்னம்
 நாட்டப்பா நாம் சொன்ன வெடியுப்புத்தா
 நலமாகத் திறந்துவிட்டேன் சுளுக்குதாண்டா
 மாட்டப்பா கல்லுப்புச் சொல்லக்கேளு
 மகத்தான யானைக்கல் லண்டம் வாங்கே. (51)

வாங்கப்பா அண்டத்தை கோரை போக்கி
 வளமாக வுலர்த்தி யதை யுரலிற்றாக்கி
 சாங்கப்பா விருப்பலக்கைத் தன்னாற்சாட
 சாங்கமறச் சாடியதைப் பாண்டத்திட்டு
 நாங்கப்பா நல்லதாய்ச் சுத்தசலம்விட்டு
 நலமாகப் பிசைந்துவதை யடுப்பிலேற்றி
 மாங்கப்பா வேழுதரங் காய்ச்சினாக்கால்
 மகத்தான யெண்ணெய் கக்கி யுப்பாம்பாரே. (52)

அண்டவுப்பு

பாரப்பா காய்ச்சினாக்கால் கம்பியுப்பு
 பரமான கம்பியுப்புக் கல்லுப்பாச்சு
 ஆரப்பா வறிவார்க ளுமுர்தவுப்பு
 அப்பனே யமுரியுப்பு சலத்திலுப்பு
 நாரப்பா வேழுநாட் காய்ச்சலுப்பு
 நலமான கல்லுப்பு வங்கவுப்பு
 காரப்பா விஷவுப்பு லிங்கவுப்பு
 கனமான ஆறாதாரக் கல்லுப்பாச்சே. (53)

ஆச்சப்பா ஆதார மேலாதாரம்
 அப்பனே உள்மூலம் மேல் மூலந்தான்
 காச்சப்பா மூலமது ரண்டில் நிற்குங்
 கனமாக அத்தியுடன் சிங்கிவையுமப்பா
 மாச்சப்பா மடிமூலம் நடுவிற்றாண்டா
 மகத்தான விதழைஞ்சு பொருந்திநிற்கும்
 நாச்சப்பா விதழ்நடுவில் கல்லொன்றுண்டு
 நலமான கல்லப்பா விஷக்கல்லாமே. (54)

ஆமப்பா கல்லதுதான் மணிபோல் நிற்கும்
 அப்பனே கல்லதுதா னார்தான் காண்பார்
 வாமப்பா சிவவிந்து அநாதிக்கல்லு
 வளமான வாதிக் கல்லமுர்தக் கல்லு
 நாமப்பா நந்தியுட விஷத்தின்கல்லு
 நலமான பரைக்கல்லு பாறைக்கல்லு
 காமப்பா கனகசபை நடனக்கல்லு
 கனமான வாதார வகாரக்கல்லே. (55)

கல்லப்பா வான்றிறந்தே னார்தான் சொன்னார்
 கனமான கல்லைத்தான் மறைத்தார் சித்தர்
 வல்லப்பா வடமொழியிற் றிறந்து விட்டேன்
 வளமாக சற்குருதான் விஷக்கல்லாச்சு
 மல்லப்பா மாதியந்த மாறாதார
 மகத்தான சத்திசிவ மந்தகல்லு
 அல்லப்பா யான் வெளியாய்த் திறந்துவிட்டேன்
 அப்பனே யிந்நூலைக் காட்டொணாதே. (56)

ஒண்ணான சித்தர்களில் மறைத்த குட்சம்
 உத்தமனே யான்றிறந்து வுரைப்பேனையா
 கண்ணான தொண்ணூற்றார் கருவிகெல்லாம்
 கனமான விஷக்கல்லு சோதிக்கல்லு
 அண்ணாத வாயிரத்தெட் டிதழுக்குள்ளே
 அப்பனே மணிவிளக்காய் நின்றகல்லு
 வண்ணாத முப்பதாண் டிறந்தபாலன்
 வளமான கல்லெக்கச் சொல்லக்கேளே. (57)

கேளப்பா முன்சொன்னாற் போலே நீயுங்
 கெடியாகப் பிளந்ததிலே கல்லைவாங்கி
 வாளப்பா சுண்ணாம்பாய்ச் செய்யக் கேளு
 வளமான பூநீறுபடி தானொன்று
 ஆளப்பா கமலவன்னி சுத்ததீர்த்தம்
 அப்பனே படிரண்டு கூடிவாரு
 நாளப்பா வொன்றுமில்லை கலக்கிக்கொண்டு
 நலமான கிளிக்கல்லாய்க் கட்டிப்போடே. (58)

போடப்பா வடுப்பேற்றி யெரித்தாயானால்
 பொருமிவெகு பொறுமையாய்ச் சுத்தியாகும்
 ஆடப்பா கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 அப்பனே முத்து நீரமுர்தம் வார்த்து
 சாடப்பா சாடவே மெழுகுபோலாஞ்
 சமர்த்தான முப்பு சுன்னங் கழஞ்சிபோடு
 நாடப்பா வண்டசய நீராற் சாமம்
 நலமாக வரைத்ததனை வில்லைசெய்யே. (59)

செய்யப்பா ரவிதனிலே போட்டுக்கொண்டு
 செயமான குக்குடத்திற் போட்டெடுக்க
 வாரப்பா வர்னசெயல் சுன்னமாகும்
 வளமான சுன்னமதை யென்ன சொல்வேன்
 கையப்பா கனகசபை நடனந்தோன்றுங்
 கனமான சுன்னமடா விஷக்கற்சுன்னம்
 தையப்பா அன்னத்தை வெளிவிடாதே
 நலமான வடமொழியிற் றிறந்திட்டேனே. (60)

கலைஞானம் ஐந்நூறு

17

ஐங்காய கற்பம்

திறந்ததொரு விஷக்கல்லை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 திறமான காயனுட மகிமை கேளு
 வறுத்ததொரு வைம்பூத வைங்காயமொன்று
 வளமான பூவாத காயென்று சொல்வார்
 கறந்ததோ ரைந்தாவது பிண்டம்வாங்கி
 நலமான வண்டத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
 மறந்ததொரு கோரையைநீக்கிப் போடு
 மகத்தான விந்தெடுத்து சொல்லக்கேளே. (61)

வல்லாரை கற்பம்

கேளப்பா விஷசன்னங் கழஞ்சுபோடு
 கெட்டியாய்ப் பிசைந்து வர மெழுகு போற்கூடும்
 வாளப்பா காயமெழுகை மண்டலந்தான் கொள்ள
 வளமான சட்டையது வேழுந்தள்ளும்
 நாளப்பா வைங்காய கற்பஞ் சொன்னேன்
 நலமான கற்பமடா யார்தான் காண்பார்
 ஆளப்பா வைம்பூத மிதிலொடுக்கம்.
 அப்பனே அரன் செயல்லாறிந்தோ நாமே. (62)

நாமப்பா வல்லாரை யார்தான் காண்பார்
 நலமான வாரையடா புளியாரைதான்
 வாமப்பா யாரை கற்பம் நன்றாய்ச் சொல்வேன்
 வளமான வாரையை நீசமுலம்வாங்கி
 காமப்பா காடியதிற் சுத்திபண்ணிக்
 கண்டுமடா கோரையைத்தான் போக்கிப்போடு
 ஆமப்பா கல்லுரலிற் போட்டுக்கொண்டு
 அப்பனே யிருப்புலக்கை யதனாற்சாடே. (63)

சாடப்பா சாடிவரப் புளிபோலாகுஞ்
 சமமாத்தான் வப்புளியைப் பிசைந்தாயானால்
 வாடப்பா கெம்பு பொடியதுபோல் வீழும்
 வளமான வன்னீரைக் கொண்டாயானால்
 நாளப்பா நாளொன்று பசியாதையா
 நலமான மதனப் பாலே. (64)

கடுக்காய்கற்பம்

பாளப்பா கொண்டுவிட தேகம் பொன்னாம்
 பரமான வைஞ்சுவையுங் கண்ணிற்காணும்
 நாளப்பா கடுக்காயின் கற்பங்கேளு
 நலமான நாலைந்து சென்றதையா
 காளப்பா தலைப்பிண்டங் கடுக்காய்தன்னை
 கனமாகக் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
 ஆளப்பா விழுதுபோ லுலர்த்திக் கொண்டு
 அப்பனே கல்லுரலிற் தூளாய்ப்பண்ணே. (65)

பண்ணப்பா பால்தனிலே சுத்திபண்ணி
 பாங்கான சூரணத்தை மண்டலந்தான் கொள்ள
 அண்ணப்பா வண்டிவந்த கன்மப்பீடை
 அப்பனே துலைந்துவிடும் வினைகளெல்லாம்
 கண்ணப்பா கைலாச பதவி தோன்றுங்
 கனகசபை நடனவெளி கண்ணிற்காணும்
 விண்ணப்பா வெளியாகத் திறந்து சொன்னோம்
 வேதாந்த வழியுள்ளோ னறிந்துகேளே. (66)

துரிசுச்சுன்னம்

கேளப்பா துரிசினுட சுன்னங்கேளு
 கெடியான துரிசதுதான் பலந்தானொன்று
 ஆளப்பா விஷசுன்னங் கழஞ்சிரண்டு
 அப்பனே யிரண்டு மொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
 நாளப்பா செல்லாமற் குரு செயநீராற்றான்
 நலமாகச் சாமம் ரண்டுமாட்டு
 மாளப்பா துரிசதுதான் மடிந்து போச்சு
 மகத்தான துரிசதுதான் வில்லைசெய்யே. (67)

செய்யப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக் கொண்டு
 செம்மையுள்ள சீலையது வேழுஞ்செய்து
 வெய்யப்பா வேதாந்த குக்குடத்திற் போடு
 வெளியான துரிசினுட மகுத்துவமெத்த
 மெய்யப்பா சொல்லிவிட்டேன் துரிசுச் சுன்ன
 மேலான சுன்னத்தை யார்தான் சொல்வார்
 செய்யப்பா கெடி கெடித்து வீறிட்டுச் சாகுங்
 கெடியான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே. (68)

பண்ணப்பா வின்னுலைப் பூசைபண்ணு
 பங்கயத்தி னமூர்தமதைப் பண்பாய்க் கொள்ளு
 அண்ணப்பாவிருடிகட்கு குருதானின்னுல்
 அப்பனே கலைக்கியான நதண்டகமும் பாரு
 விண்ணப்பா மண்ணை யள்ளப் பொன்னுமாகும்
 விதமாக விவ்விதந்தா னெல்லோருக்கும்
 மண்ணப்பா தர்ம நிஷ்ட்டை கற்றோருக்கு
 மகத்தான வஷ்ட்ட செளபாக்கியந்தானே. (69)

சூதசெந்தூரம்

தானான சூதத்தின் செந்தூரங்கேளு
 தயவான சூதமது சேர்தா னொன்று
 வேனான கல்வத்தில் வார்த்து கேளு
 வெளியான கானற்பால் தன்னாலாட்டி
 மானான நாதமது விந்தைக் கொல்லும்
 மகத்தான விஷசன்னங் கழஞ்சுபோடு
 கானான சுத்தசலஞ் சாமமொன்று
 கனமாக வரைத்ததனை வில்லைசெய்யே. (70)

செய்யப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 செயமான புடமதுதான் போட்டெடுக்க
 வையப்பா வருணனைப்போல் செந்தூரிக்கும்
 வளமான செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
 கையப்பா கனகசபை நடனம் போலக்
 காணுங்கைலாய மானதொரு செந்தூரமப்பா
 மையப்பா மதவானை நீறிப்போச்சு
 மகத்தான சச்சிதா னந்தமாச்சே. (71)

ஆச்சப்பா கடுகளவு நாற்பது நாட்கொள்ள
 அப்பனே கனககிரி நாதகிரி தோன்றும்
 வாச்சப்பா மூலத்தில் மூலகிரி தோன்றும்
 வளமான சுவேதயா னந்தகிரி தோன்றும்
 மூச்சப்பா போதகிரி முக்கிரியுங் காணு
 முனையற்ற வாதார மறிந்து சொன்னேன்
 காச்சப்பா தன்னைவிட்டுக் கிரி வேறுண்டோ
 கனகமடா கிரியாறு முதற்காணே. (72)

தன்வந்திரி பகவான்

காணப்பா செந்தூர மகத்துவமெத்த
 கசடரிடஞ் சொல்லாதே கருத்திலூன்று
 வாணப்பா வேதவியாசர் தானும்
 வளமான நடனதிருக் கூத்தைச் சொல்வேன்
 ஆணப்பா வாதாரந் தன்னில் நின்றேன்
 அப்பனே வியாச ரெதிர் நின்றார்பார்
 மாணப்பா மகந்தன்னில் கும்பகஞ் செய்தேன்
 மகத்தான வென்றதகப்ப னெதிர் நின்றாரே. (73)

ஆரப்பா வந்தவுடன் சரணஞ்செய்தேன்
 அடிவணங்கி தெண்ட னிட்டு ஆசனமும் போட்டேன்
 வாரப்பா வந்தவர்தா னடனஞ் செய்தார்
 வளமான வாதார மெங்கேயென்றார்
 நாரப்பா நாவமுர்தம் பாயுமென்றே
 நலமான வாதார முறுதிதானும்
 நேரப்பா பரவெளியாய் நாவிற்பாயும்
 வேதாந்த ரிஷிமூலம் வணங்கினேனே. (74)

வணங்கவே யத்தலத்தி லவரைக்கண்டு கொண்டேன்
 வளமான சிம்புருடர் கருடகாந்தருவர்
 அணங்கவே சித்தர் வித்தியாதரர்கள்
 அப்பனே ரிஷிதேவர் மூலத்திற்கண்டேன்
 மணங்கவே கண்டவுட னந்தண னுக்கு
 மகத்தான சௌபாக்கிய மருவினார்பார்
 தணங்கவே மயேந்திரகிரி வெண்சாரைச் சொல்வேன்
 தனமான மயேந்திரகிரி தன்னின்றானே. (75)

வெண்சாரை

தானான மயேந்திரகிரி சதாசிவந்தானையா
 தண்மையுடன் கலந்தனிலே விந்துதோன்றி
 வேனான வேதகிரியிது தானையா
 வேதாந்த வெண்சாரை விந்துபாயும்
 ஆனான வத்தலத்தை லைங்கரங்கும்பி
 அப்பனே தம்பித்துப் பிடித்துக் கொள்ளு
 சேனான வெண்சாரை பாயும்பாரு
 செம்மையுட னடுவில் நின்று பிடித்துக்கொள்ளே.(76)

கலைஞானம் ஐந்நூறு

21

கொள்ளைவே யாக்கையது பிலத்துப்போச்சு
 கொடிதான வாக்கையது வழிவோயில்லை
 விள்ளவே யான்விட்டேன் வெண்சாரை நன்றாய்
 விளங்கும் மந்தவாதார முடிவில் மந்தக்கூட
 நள்ளவே சித்தர்களு மறைத்து வைத்தார்
 நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன சுவனியேகேளு
 மள்ளவே யதனடியிற் கரும்புரசமுண்டு
 மகத்தான ரசனையடா கருநெல்லியாமே. (77)

ஆமப்பா வத்தலத்திற் பிரமத்தானம்
 அப்பனே யதுதாண்டா பிரமன்வீடு
 காமப்பா வவ்வனத்தில் முப்பதுதா னெல்லி
 கருணையுட னமந்திருக்குங் கண்டு கொள்ளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறேன் பிரமனைத்தா
 நலமாகத் தொழுது நித்தம் பணிந்திட்டாக்கால்
 வாமப்பா நாதநெல்லி தன்னையீவார்
 வளமான வக்கனியைப் பொசித்திட்டாயே. (78)

பொசித்திடவே மனவெகுளி பண்ணவேண்டாம்
 பொருளாக மனதிலெண்ணிக் கொள்ளு கொள்ளு
 அசைத்திடவே குமிட்ட வெண்ணி நிற்கவேண்டாம்
 அசையாம வெண்ணிநின்றா வழிவோயில்லை
 நசித்திடவே நான்சொன்ன பிரமகற்பம்
 நலமான கற்பமதை மறைத்துவைத்தார்
 நசித்திடவே நிர்மலித்தா யெந்தனக்கு
 நிட்சயமாய் மனம்வைத்துப்பு கட்டினாளே. (79)

பிண்டசவர்க்காரம்

நாளொன்று சவர்க்காரம் சொல்லக்கேளு
 நலமான பிண்டமடா கன்னிபிண்டம்
 வாளொன்ற பிண்டமதை யெடுத்துவந்து
 வளமாக வுலத்தியதைத் தூளாய்ப் பண்ணி
 மாலொன்றும் போகாமல் சுத்தசலம்
 வார்த்துரிதி மதிதனையகற்றிப் பணிந்திடாய்
 ஆளொன்று நீர்கண்ட சவர்க்காரங்கட்டும்
 அப்பனே யதுவறிந்துவுண்டை செய்யே. (80)

லிங்கசவர்க்காரம்

செய்யப்பா சவர்க்கார வுண்டை யாச்சு
 செயமான வுண்டைநீ பதனம்பண்ணு
 கையப்பா கனகசவர்க்கார வுண்டை
 கனகமடா சவர்க்கார மகிமைமெத்த
 மையப்பா லிங்கசவர்க்காரங் கேளு
 மகத்தான மஞ்சனடி லிங்கம் வாங்கி
 நையப்பா லிங்கமுடன் கொடிமூலம் வாங்கி
 நலமாக வுலர்த்தி யதைத் தூளாய்ப் பண்ணே. (81)

பண்ணப்பா குருசெயநீர் சுத்தசலம் வார்த்துப்
 பண்பாகக் கலக்கியதை யடுப்பேற்றி
 நண்ணப்பா வெறித்திடவே யெண்ணைகக்கும்
 நலமாக லிங்கசவர்க்காரஞ் சப்பு
 மண்ணப்பா வுண்டைசெய்து ரவியில் வைக்க
 மகத்தான சவர்க்கார உப்பதாகும்
 வண்ணப்பா லிங்கசவர்க்காரஞ் சொன்னேன்
 வளமான சவர்க்காரம் பதனங் காணே. (82)

கௌரி சவர்க்காரம்

காணப்பா கௌரி சவர்க்காரங் கேளு
 கனமான கௌரியண்ட வித்தை வாங்கி
 நாணப்பா பழம்புளிபல மைந்துபோட்டு
 நலமாகப் பிசைந்து அதை ரவியில் வைக்க
 ஆணப்பா யெண்ணையது சிவந்துவோடும்
 அப்பனே அதுவறிந்து பாண்டத்திட்டு
 வாணப்பா சுத்தசலங் கலக்கிக்கொண்டு
 வளமாக வெரித்திடவே பாயப்போமே. (83)

அண்டசவர்க்காரம்

போமப்பாதேங்காய்போலுண்டை செய்து
 பொருந்தவதை நிழலுலர்த்தி பதனம் பண்ணு
 வாமப்பா வண்ட சவர்க்காரஞ் சொல்வேன்
 வளமான தலைப்பிள்ளையண்டம் வாங்கி
 நாமப்பா கல்லுரலிட்டு தாக்கிக்
 கனகமது எகுவுலக்கைய தனாற்சாடு

ஆமப்பா பாண்டத்தில் வழித்துப்போட்டு
அப்பனே சுத்த சலம் வார்த்தெரியே. (84)

எரியப்பா வட்டுபோல் சுண்டி நிற்கு
மென்மகனே யதுவறிந்து வுண்டை செய்நீ
அரியப்பா வறியாத பசுகளுக்குத்தான்
அப்பனே தொன்றி வைக்கு மருந்து செய்வாய்
பெரியப்பா பெரியோர்கள் சித்தன் காண்பான்
பேராக வண்டசவர்க்காரஞ் சொன்னேன்
மரியப்பா வண்டசவர்க்காரஞ் சுன்ன
மகத்தான சுன்னமடா சொல்லக்கேளே. (85)

கேளப்பா வுண்டையைத்தான் கல்வத்திட்டு
கெடிபான விஷசுன்னங் கழஞ்சுபோட்டு
ஆளப்பா குருசெயநீர் தன்னலாட்டு
அப்பனே மெழுகாகும் வில்லை செய்வாய்
வாளப்பா வில்லைசெய்து வுலர்த்திக்கொண்டு
வளமாகப்புடம் போட நீறிப்போகும்
நாளப்பா வண்டசவர்க்கார சுன்னம்
நலமான சுன்னமடா வறிந்துபாரே. (86)

பிண்டசவர்க்காரம்

பாரப்பா சுன்னத்தைப் பதனம்பண்ணு
பண்பான பிண்ட சவர்க்காரஞ் சொல்வேன்
ஆரப்பா சவர்க்கார சுன்னங்கேளு
அப்பனே சவர்க்காரங் கல்வத்திட்டு
நேரப்பா முச்சுன்னங் கழஞ்சு போட்டு
நெறியான செய நீராற் சாமமாட்டு
வாரப்பா ஆட்டிவர மெழுகு போலாம்
வளமான மெழுகதனை வில்லைசெய்யே. (87)

செய்யப்பா ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப்போடு
செயமான சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போகும்
வையப்பா சுன்னத்தைப் பதனம் பண்ணு
வளமான சுன்னத்தை யாரறியப்போறார்

தன்வந்திரி பகவான்

கையப்பா கனகசபை நடனந் தோன்றுங்
 கைக்குகந்த சுன்னமடா கருதிப்பாரு
 மையப்பா மகத்தான கலைக்கி யானம் போல
 மருவிவருஞ் சித்தர்களுஞ் சொல்லார் பாரே. (88)

பிண்டத்தயிலம்

சொல்லவே தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு
 சொற்பெரிய தயிலமடா கோசபீச
 மல்லவே யாதியந்த மண்டபிண்ட
 மகத்தான வண்டபிண்ட சமுலம்வாங்கி
 கல்லவே நிழலுலர்த்திச் சூரணம் செய்து
 கனபாண்ட மதிலிட்டுச் சீலைசெய்து
 அல்லவே யடியிலே தமருஞ்செய்து அதற்கடியில்
 குடுவைவைத்து மண்சீலை செய்யே. (89)

அண்டபிண்டத்தயிலம்

செயமான குழிவெட்டி யதனில் வைத்து
 செம்மையுடன் மண்ணிட்டு எருவடுக்கி
 வயமான வக்கினியை மூட்டினாக்கால்
 வளமான தயிலமது கதிர்போல்வீழும்
 நயமான குழித்தயிலம் பதனம் பண்ணு
 நாதாந்த வீஸ்வரியாள் யோகமூலம்
 மயமான ரசவாத தயிலஞ் சொன்னேன்
 மகத்தான மாயவித்தை தயிலங்கேளே (90)

கண்கட்டுவித்தை

கேளப்பா மயக்கி வைக்கும் பூடுசொல்வேன்
 கெடியான பூடப்பா வைங்கோலப்பூடு
 வாளப்பா வாமப்பூடு மூலிதன்னை
 வளமான திகைப்பூடை மறைத்தார் சித்தர்
 ஆளப்பா வைத்தாங்கள் பசளை வாங்கி
 அப்பனே கல்லுரலி லிட்டுக் கொண்டு
 நாளப்பா வச்சிரகொம்பு தன்னாற்சாடு
 நலமாக குழுகுமென்று கூழாய்ப்போமே. (91)

மாயசித்துத் தயிலம்

போமப்பா பாண்டத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 பொருளாக குழித்தயிலந் தன்னைவாங்கி
 ஓமப்பா மைதிலத வாடைக் கெல்லா
 மொரு துளிதான் தயிலமதைக் கூடச்சேரு
 நாமப்பா தயிலத்தைப் பதனம் பண்ணு
 நலமான தயிலமடா யாருஞ் சொல்லார்
 நாமப்பா காயவித்தை தயிலங்கேளு
 கணக்கான மாயப்பூடார் காண்பாரே. (92)

மூன்று மாத மீண்டம்

காணப்பா மாயப்பூடு சொல்லக்கேளு
 கனகமடா மூன்றாவது திங்களப்பா
 மாணப்பா சூரணித்துக் குழித் தயிலம் வாங்கி
 மகத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணு
 வாணப்பா கைபிரட்டு மாயத்துக்கு
 வளமான தயிலத்தைத் தொட்டுச் செய்ய
 ஆணப்பா வப்புறத்தே நின்றோர்க்கெல்லாம்
 அப்பனே கண்கெட்டு வருந்துவாரே (93)

சல்லியம் - அஷ்டகர்மம்

இதற்கு கருவு-எட்டுமாத மீண்டம்

ஆரப்பா வறிவார்கள் தயிலப்போக்கு
 அப்பனே சிவயோக்சுண்ண நொடியிற் காண்பான்
 பேரப்பா பெற்றதொரு விந்திரசாலம்
 பேரான சாலத்தின் தையிலங்கேளு
 நேரப்பா பிண்டத்தின் மார்க்க மெல்லாம்
 நேரறிந்து கூரறிந்து நினைவாய்ப்பாரு
 வாரப்பா வெட்டு மாதப் பிண்டமையா
 வளமாக பிண்டத்தை யார்காண்பாரே. (94)

பாரென்ற பிண்டத்தைக் குழித்தயிலம் வாங்கிப்
 பண்பான தயிலத்தைப் பதனம் பண்ணு
 ஆரென்று வஷ்டகர்ம சல்லிவித்தை
 ஆனதொரு விந்திரமயே ந்திரசாலம்

வாரென்ற கெசகரண கோகரணங்கள்
 வளமாக தொழிலெல்லா மாடும்பாரு
 வேரென்ற சித்து வறுபத்து நான்கும்
 வெளிமறைத் துவாடுதற்கு வளஞ் சொல்வேனே. (95)

ஜாலத்தயிலம்

சொல்லவே தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு
 சொற் றிய வாறுதிங்களா தாரபிண்ட
 மல்லவே மகந்தனிலே வளர்ந்த பிண்ட
 மகத்தான பிண்டமடா யெவர்தான் சொன்னார்
 கல்லவே கன்னியுமைபாலன் வாங்கி
 கணக்காக வுலர்த்தியதைத் தயிலம் வாங்கு
 அல்லவே சொல்லுகிறேன் தயிலத்தைத்தான்
 அப்பனே சீஷாவிற் பதனம் பண்ணே. (96)

பண்ணப்பா சித்து வறுபத்து நாலும்
 பண்பான தயிலத்தைத் தொட்டுவாடு
 விண்ணப்பா வேதாந்தி யாவதற்கு
 வெளியான மென்னுலைப் பாருபாரு
 கண்ணப்பா கனகசபை போலாமின்னுல்
 கண்டசுடரது போலக் காணுங்காணு
 மண்ணப்பா மடையர்களோ வென்னுல் பாரார்
 மகத்தான வென்னுலைப் பதனஞ் செய்யே. (97)

அஷ்டகர்மத்துக்கு ஐங்காயம்

செய்யப்பா காயதயிலஞ் சொல்லக்கேளு
 செயமான காயமடா வைங்காயந்தான்
 வையப்பா வைங்காயமார்தான் காண்பார்
 வளமான காயமடா வைங்காயப்பூடு
 மெய்யப்பா வைங்காயப்புளிதான் வாங்கு
 மகத்தான பாண்டத்திற் குழித்தயிலம் வாங்கு
 கையப்பா தயிலத்தைப் பதனம்பண்ணு
 கண்மணியே யென்மகனே கருதிக் கேளே. (98)

கேளப்பா வஷ்டகர்மத் தொழில்களுக்கு
 கெடியான தயிலத்தை குருசேர்த்தாட்டு

விள்ளப்பா சித்தர்களுக் குயிர்தானின்னூல்
 விதம்விதமாய்த் தொழில்களுக்கு விரித்திட்டேனப்பா
 நள்ளப்பா வென்னூல்தான் குருதானின்னூல்
 நலமான கலைக்கியானங் கண்டிலார்கள்
 மெள்ளப்பா சீவரத்தினம சுவனியே கேளாய்
 மென்மேலு மென்னுலை மேவிப்பாரே. (99)

பாரப்பா கல்லுப்பு வளையலுப்பு
 பண்பான சீனியுப்பு மூன்றுஞ் சேர்த்து
 ஆரப்பா வறிவார்கள் கல்வத்திட்டு
 அப்பனே செயநீரா லரைத்துக்கொண்டு
 மாரப்பா சாரத்து க்கங்கிபூட்ட
 மகத்தான சராமதுகட்டிப் போகும்
 நேரப்பா நின்றநிலைதன்னைப் பார்த்து
 நேசமுடன் ரேசகபூரகமு மாமே. (100)

ஆரப்பா நவாச்சாரந் துருகசன்னம்
 அப்பனே செயநீராலரைத்து மேதான்
 வாரப்பா புடம்போடக் காரங்கட்டும்
 வளமான காரத்தை யென்ன சொல்வேன்
 பேரப்பா பெலத்ததொரு காரங் கட்டும்
 பிலமான கட்டதனை யென்ன சொல்வேன்
 நாரப்பா நற்குண முள்ளோருக்கு
 நலமாகச் சித்திக்கும் நவின்றிட்டேனே. (101)

பாஷாணமெழுகு

இட்டதொரு சாரமெல்லா மிவ்விதமாய்க்கட்டு
 மின்பமுடிவான தொருவுப் பெல்லாங்கட்டும்
 நட்டதொரு தாரமது பலந்தானொன்று
 நலமான வோடதிலே போட்டுக்கொண்டு
 அட்டதொரு முப்புகன் னகுருசெயநீரும் போடு
 அப்பனே வடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. (102)

எரித்திடவே மெழுகாகுஞ் சந்திரவண்ணம்
 என்மகனே யிதன் பெருமை யென்னசொல்வேன்
 வருத்திடவே செம்பதனிற் றடவிவாட்ட
 வளமான தங்கமது பத்தரைதானாகும்

தன்வந்திரி பகவான்

நரித்திடவே பாஷாண் மெழுகு சொல்வேன்
 நலமான மெழுகிதனையாருஞ் சொல்லார்
 மரித்திடவே மதனவல்லி புளியும்வாங்கி
 மகத்தான பாஷாணத்தின் மேற் கவசஞ்செய்யே. (103)

செய்யவே சங்காரந் ததனில்வைத்து
 செம்மையுடன் பாண்டத்திட்டு வுப்பைக்கொட்டி
 வையவேய தன்மேலே மருந்தை வைத்து
 வளமாக யதன்மேலே யுப்பையிட்டு
 நையவே மேலுமொருசில் லுபோட்டு
 நலமாக மண்செய்து சமாதிவைத்து
 கையவே நவநாள் சென்றெடுத்துப் பாரு
 கனமான பாஷாண மெழுகாம் பாரே. (104)

கௌரி மெழுகு

பாரப்பா கடுகளவு செம்புக்கீய
 பரிவான தங்க மடா பத்தரைதானாகும்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் மெழுகின் போக்கு
 அப்பனே யிதையறிந்தோன் வாதிவாதி
 நேரப்பா கௌரியதின் மெழுகுசொல்வேன்
 நேரான கௌரியதைத் தான் வித்திற்றோய்த்து
 மாரப்பா வண்டமெழுகாற் கவசஞ்செய்து
 மகத்தான வோடதிலே வைத்துக்கேளே. (105)

கேளப்பா வடுப்பேற்றி யண்டசெயநீராற் கருக்குதாக்கு
 கெடியான கௌரியது மெழுகாமப்பா
 வாளப்பா பரணிதனில் பதனம் பண்ணி
 வளமான மெழுகதனைச் செம்பிலீய
 ஆளப்பா வரைநொடியிற் தங்கமாகும்
 அப்பனே தங்கமது கொடிய தங்கம்
 நாளப்பா மதியமுர்த மெழுகு சொல்வேன்
 மகத்தான ரவியுடனே மதியுமாமே. (106)

மதியமுர்த மெழுகு

ஆமப்பா ரவிமதியு மொன்றாய் வாங்கி
 அப்பனே கல்வத்திற் போட்டரைக்க

வாமப்பா மெழுகாகு மமுர்தமையா
 வளமான மெழுகு தன்னையுள்ளே கொள்ள
 காமப்பா லமுர்தமது கசிந்துபாயுங்
 கனகமதைக் கொண்டிடவே தேகம்பொன்னாம்
 நாளப்பா சொல்லி விட்டே னமுர்தப்போக்கு
 நலமான வமுர்தமடா வதியாச்சே. (107)

அண்டகன்னம்

எரித்திடவே யெண்ணெய் கக்கி சுத்தவெள்ளையாகும்
 என்மகனே யிக்கல்லைக் கல்லுரலிற் போட்டு
 திரித்திடவே யெகுகப்பாற் சாடுசாடு
 மதயானைக் கல்லதுதான் தூளாய்ப்போகும்
 அரித்திடவே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 அப்பனே பிண்டநீர் தன்னாலாட்டு
 வரித்திடவே பிறகுரு செயநீராலாட்டு
 வளமான மெழுகதுபோல் நேசமாமே. (108)

(109வது பாட்டு விடுபட்டுள்ளது)

ஆமப்பா வில்லையது வலுவாய்ச் செய்து
 அப்பனே சீலைமண்ணேழுஞ் செய்து
 காமப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 கனமாக புடம்போட நீறிப்போகும்
 வாமப்பா விதன்பேர் களானைக் கல்லென்றும்
 வளமான சமாதிக்கல் லென்றும்பேரு
 நாமப்பா கும்பிடுங் கல்லென்றும்பேரு
 நலமான வெள்ளைக்கல் லென்றும் பேரே. (110)

பேரான வண்ணானுக் குகந்தகல்லு
 பிரபல்லிய மானதொரு வீரம்பூரம்
 நேரான நின்றநெறி யண்டக்கல்லு
 நிசமான கல்லைத் தானார்தான் காண்பார்
 சேரான சித்தர்களோ விள்ளவில்லை
 சிறப்பாக யான்விட்டேன் சத்தியமாக
 பாரான பார்தனிலே மாண்பர் காண்பார்
 பரிவான சிவயோகி காண்பார்பாரே. (111)

தாளக சுன்னம்

பாரப்பா தாளகத்தின் சுன்னஞ் சொல்வேன்
 பண்பான தாளகமோ பலந்தானைந்து
 ஆரப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 அப்பனே யண்டசுன்ன முப்பூவுங் கூட்டி
 நேரப்பா வண்டசெய நீராலாட்டு
 நேராக வாட்டினவின் மெழுகாய்ப் போகும்
 வாரப்பா வில்லை செய்து ரவியுலர்த்தி
 வளமாகப் புடம்போட வெண்ணீறாமே. (112)

ஆரப்பா சுன்னமதை யென்ன சொல்வேன்
 அப்பனே சுன்னமதில் வேதைகோடி
 காமப்பா கல்லுப்பு பலந்தான் ரண்டு
 கனமாக நிறுத்துநன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
 வாமப்பா விட்டரைத்துப் புடத்தைப்போடு
 வளமான சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போகும்
 நாமப்பா சொல்லி விட்டோங் கல்லுப்புச்சுன்னம்
 நலமான சுன்னமடா பதனம்பண்ணே. (113)

உப்புசுன்னம்

பண்ணப்பா நவாச்சாரச் சுன்னங்கேளு
 பண்பான நவாச்சாரம் பலந்தானைந்து
 அண்ணப்பா கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 அப்பனே விஷசுன்னங் கழஞ்சுபோட்டு
 மண்ணப்பா பனிநீர்விட் டரைத்துக்கொண்டு
 வளமான வில்லைசெய்து புடத்தைப்போடு
 கண்ணப்பா சுன்னத்தை யென்ன சொல்வேன்
 கனகமதாய்ப் பொரியுகிறே னின்னங்கேளே. (114)

கேளப்பா பாஷாணச் சுன்னஞ் சொல்வேன்
 கெடியான பலம்ரண்டு கல்வத்திட்டு
 ஆளப்பா வண்டசுன்னங் கழஞ்சி போட்டு
 அப்பனே யோமநீர் தன்னாலாட்டி
 வாளப்பா வாட்டியதை வில்லைசெய்து
 வளமாக ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப்போடு
 நாளப்பா செல்லாமற் சுண்ணாம்பாகும்
 நாயகியாள் திருமாதா பாஷாணமாமே. (115)

இரசக்கட்டு

ஆமப்பா பாஷாணச் சுன்னத்தில்தான்
 அப்பனே வேதையது கோடாகோடி
 நாமப்பா பாஷாணச் சுன்னஞ் சொன்னோம்
 நலமான ரசக்கட்டு சொல்வேன் பாரு
 காமப்பா ரசமதுதான் சேர்தானொன்று
 கனமா⁴⁴ கல்வத்தில் வார்த்துக்கேளு
 வாமப்பா வுண்டமுப்பு பிண்டமுப்பு
 வளம⁴⁵ வகைகரண்டு பலமும்போடே. (116)

போமப்பா வண்டநீர் சாமமாட்டு
 வளமான வெடியுப்பு நீராற் சாமம்
 ஆமப்பா கட்டு வரை நீராற்சாமம்
 அப்பனே யரைத்ததனைஅயக் கரண்டிபோட்டு
 நாடப்பா வடுப்பின்மேல் வைத்துக்காய்ச்சி
 நலமான வெள்ளியப்பா சொக்க வெள்ளி
 வாடப்பா வட்டு வெள்ளியாச்சு பாரு
 வளமான வெள்ளி யத்தான் செந்துரிக்கக்கேளே. (117)

கேளப்பா வெள்ளியைத் தான் கல்வத்திட்டு
 கெடியாக நறுக்கி டவேதாளாய்ப் போகு
 வாளப்பா விஷசுன்ன மைங்காயம் போடு
 வளமாக காயத்தை தயிலந் தன்னாலாட்டு
 மாளப்பா மண்டமதுவு மெழுகாய்ப்போகு
 மகத்தான வில்லையதாய்ச் செய்து கொள்ளு
 ஆளப்பா ரவியுலர்த் திச்செய்து
 அப்பனே புடம்போ டச்செந்தூரமாமே. (118)

ஆமப்பா செந்தூர மருணன்போலாம்
 அப்பனே செந்தூரம் செம்பூவிலிடு
 வாமப்பா நூற்றிரண்டு மாற்றுமாகும்
 வளமான மலையதுவும் பொன்னாய்ப்போகும்
 நாமப்பா வறிந்துணர்ந்து வுனக்குச் சொல்வோம்
 நலமான வறிவுள்ளவ சுவனியேகேளு
 காமப்பா செந்தூர முன்னே கொண்டால்
 கனமாக திரேகமது வலுத்துப் போச்சே. (119)

கெந்திமெமுகு-ஐந்தண்டத்தயிலம்

போச்சப்பா கெந்தியுட மெமுகு சொல்வேன்

பேரான நாத கெந்தி பலந்தானைந்து
வாச்சென்ற கல்வத்திற் போட்டுக் கொண்டு

வளமான வைங்கோலத் தயிலத்திலாட்டு

காச்சென்ற கல்லுப்பு பலந்தான் போட்டு

கனமான வண்டமுப்பு தானுஞ்சேரு

மாச்சென்ற செயநீரா லாட்டு வாட்டு

மகத்தான கெந்தியது மெமுகாம்பாரே.

(120)

ஐந்தண்ட விபரம்

பாரப்பா மெமுகெடுத்துச் செம்பிலிடப்

பண்பான பதினாலு மாற்றுமாச்சே

ஆரப்பா வறிவார்களைந் தண்டத்தயிலம்

அப்பனே வைங்கோல வண்டம் வாங்கி

நாரப்பா நரியண்டங் கமுதையண்டம்

நலமான வனுமந்தி யண்டம் வாங்கி

மாரப்பா கிரியண்ட மைந்துஞ் சேர்த்து

மகத்தான கல்லுரலி லிடித்துக்கேளே.

(121)

ஐங்காயசெந்தாரம்

கேளப்பா பாண்டத்திற் குழித்தயிலம் வாங்கு

கெடியான தயிலமடா வைந்துலு வமண்டம்

வாளப்பா தயிலத்தை சித்துக் கெல்லாம்

வளமான தயிலத்தை குருசேர்த்தாடு

நாளப்பா வயக்காந்தஞ் செந்தூரங்கேள்

நலமான பலமைந்து அயந்தானப்பா

ஆளப்பா காந்தமது பலந்தானைந்து

அப்பனே வயந்தன்னை கிண்ணி செய்யே.

(122)

செய்யப்பா கிண்ணி தனிற் காந்தம்போடு

செயமான விஷசுன்னம் பலந்தான் போடு

நையப்பா முப்புசுன்னம் வெடியுப்பு சுன்னம்

நலமான வகைபலந்தான திலேபோடு

கையப்பா வைந்தண்டத் தயிலம் வார்த்து

கனிவாகக் கெந்தமதை யெரித்திடாய் நீ

ஐயப்பா கிண்டிவரக் காந்தமுருகும் பாரு
அப்பனே கிண்ணிபோல் மெழுகைக் கூட்டே. (123)

கூட்டப்பா காந்தமதை யதனுட்சாய்க்க
குணமான காந்தகிண்ணி யாகும்பாரு
வாட்டப்பா வுகாந்த சத்து னயத்திற்சேரும்
வளமான வயத்தை நன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
நாட்டப்பா குழலி யாலுடைத் திட்டாக்கால்
நலமாகப் பொடிபொடியாய்த் தூளாப்போகும்
ஆட்டப்பா வைங்கோலத் தயிலத்தாலே
அப்பனே யாடிவா மெழுகாய்ப்போமே. (124)

போமப்பா வில்லை செய்து ரவியுலர்த்தி
புடம்போடச் செந்தூரமருணன் போலாம்
ஆமப்பா வயச்செந்தூர வேதைதானும்
அப்பனே சொல்லுகிறே னன்பாய்க்கேளு
வாமப்பா வொருசேரு செம்புருக்கி
வளமான செந்தூரம் விராகன்போடு
நாமப்பா சிடசிடென்று சத்தம்போடும்
நலமாகப் பழுத்ததுவும் பதினாறாமோ. (125)

இரசக்கிண்ணம்

ஆமப்பா செந்தூர நாற்பதுநாட் கொள்ளு
அப்பனே திரேகமது பொன்னுமாகும்
நாமப்பா காயத்துக் காதிகற்பம்
நலமான கற்பத்தைக் கொள்ளுகொள்ளு
வாமப்பா வயக்காந்தக் கிண்ணஞ் சொன்னேன்
வளமான கிண்ணத்திற் கற்பங்கொள்ளு
காமப்பா வழுர்தமது கொள்ளு கொள்ளு
கனமான கிண்ணத்தை யறிந்துசெய்யே. (126)

செய்யப்பா ரசகிண்ணஞ் சொல்லக்கேளு
செயலான பத்துபலம் ரசந்தான் வாங்கி
ஐயப்பா செம்புகிண்ண மொன்று வாங்கி
அப்பனே கிண்ணத்தில் ரசத்தையூற்றி
கையப்பா வைந்தண்டத் தயிலம்வாரு
கனமான வைங்காய முப்புபோடு

தன்வந்திரி பகவான்

வையப்பா விவை மூன்றும் ரேகித்துக்கொண்டு
வளமான ரசந்தனிலே கலக்கிக்கேளே. (127)

கேளப்பா கிண்ணத்தை யடுப்பிலேற்றி
கெடியாகச் சிறுதியா லெரித்திட்டாக்கால்
வாளப்பா வட்டதுபோல் கட்டிக்கொள்ளு
வளமான கட்டதனை மறுபடியுருக்க
நாளப்பா வெள்ளியது வுருகும் போல
நலமாக வுருகுமடா பாரு பாரு
ஆளப்பா கிண்ணியதுபோல் மண்மெழுகுகட்டி
அப்பனேயுற்றிடவேகிண்ணியாமே. (128)

ஆமப்பா ரசக்கிண்ணி மகுத்துவங்கேளு
அப்பனே யமுர்த முடன் சாராயம்விட்டால்
காமப்பா பொங்கியது வழிந்து போகுங்
கனமான ரசக்கிண்ணி யார்தான் செய்வார்
வாரப்பா கர்ப்பகத் தையிதனிற்கொள்ள
வளமான சகலசித்தும் கூணத்தில் தோன்றும்
நாமப்பா ரசக்கிண்ணி மகுத்துவந்தன்னை
நலமாக வறிந்தோர்கள் சித்தனாச்சே. (129)

சித்தனாய்ச் சடமெடுத்தா ளெல்லாமாகும்
சீர்கெட்ட மடையருக் கோசித்தியாது
பத்தனாய்ப் பிறந்தோருக் கெல்லாந் தோன்றும்
பண்பான சிவயோகி பத்தனாச்சு
அத்தனாய்ப் பறிந்தவர்க்கு அமுர்தமூறும்
அப்பனே யன்புள்ள வசுவனியே கேளு
வத்தனாய் நெறிதவறா திருந்தோருக்கு
வளமாகச் சகலமுந்தான் தோன்றும்பாரே. (130)

பாரப்பா வயச்செப்பு சொல்லக்கேளு
பண்பான வையத்தகடு பலந்தானஞ்சு
ஆரப்பா சுத்தஜலம் படிரண்டுட்டி
அப்பனே விஷ சுன்னம் பலந்தான் போட்டு
நேரப்பா வயத்தகட்டைக் காய்ச்சித்தோய்க்க
நேராக வைந்து தரம்காய்ச்சித் தோய்நீ
வாரப்பா வயச்செம்பாம் பாருபாரு
வளமான வயச்செம்பு செந்தூரங் கேளே. (131)

கேளப்பா வயச்செம்பை யுருக்கிகொண்டு
 கெடியான பாஷாணச் சுன்னமீய
 ஆளப்பா வரைநொடியில் வெட்டையாகும்
 அப்பனே வெட்டதனைக் கல்வத்திட்டு
 நாளப்பா பிண்டசெய நீராலாட்டு
 நலமாக வாட்டியதை வில்லைசெய்நீ
 வாளப்பா ரவியுலர்த்தி புடத்திற்போடு
 வளமான வருணனைப்போற் செந்தூரமாமே. (132)

ஆமப்பா செந்தூரம் வேதைகோடி
 யன்பான வறிவுள்ளான்ன றிந்துகொள்ளு
 வாமப்பா காயத்துக் காதிகற்பம்
 வளமான கற்பமடா பதனம் பண்ணு
 நாமப்பா நாகத்தின் கட்டுசொல்வேன்
 நலமாக கட்டதனையார் தான்காண்பார்
 காமப்பா நாகமது பலந்தான்ரண்டு
 கனமான அயக்கரண்டி தன்னிற்போடே. (133)

நாகக்கட்டு

போடப்பா வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி
 பேரான கட்டுவகை சுருக்குபோட்டு
 நாமப்பா வருகையிலே விஷசுன்னங் கழஞ்சுபோடு
 நலமாகக் கட்டியே கண்விட்டாடும்
 வாடப்பா நாகக்கட்டை யென்ன சொல்வேன்
 வளமான வெள்வங்க முருக்கிக்கொண்டு
 ஆடப்பா வருகையிலே நாகக்கட்டைக் கொடுத்துப்பாரு
 அப்பனே வெள்ளியது பதினாறு மாற்றுகானே. (134)

நாகச்சுன்னம்

காணப்பா நாகத்தின் பெருமையைத்தான்
 கணக்கெண்ணக்கூறரிது மகத்துவமெத்த
 ஆணப்பா நாகத்தின் சுன்னங்கேளு
 அப்பனே நாகத்தைக் கல்வத்திட்டு
 வாணப்பா சுன்னமது கழஞ்சு போட்டு
 வளமான செயநீராற் சாமமாட்டு
 மாணப்பா ஆட்டி யதை வில்லைசெய்து
 மதிதனிலோ யுலத்திப் புடத்தைப்போடே. (135)

போடையிலே சுண்ணாம்பு கொடியகாரம்
 பொருமுவெகு நீறுமடா புரியட்டமாகும்
 வாடையிலே சுண்ணாம்பை யென்ன சொல்வேன்
 வளமான நாகத்தின் செந்தூரஞ் சொல்வேன்
 நாடையிலே நாகத்தைக் கல்வத்திட்டு
 நலமான முப்பிட்டுச் செயநீராலாட்டு
 ஆடையிலே வில்லைசெய்து ரவியுலர்த்தி
 யப்பனே கெசபுடத்திற் போட்டுக்கொள்ளே. (136)

கேளப்பா செந்தூர மெடுத்துப்பாரு
 கெடியான முருக்கம்பூ போலாமைந்தா
 வாளப்பா வேதைகட்கு மாகுமைந்தா
 வளமான செந்தூரமகத் துவமெத்த
 நாளப்பா நந்தீசர்வாக் கமிர்த்தத்தாலே
 நலமாக யான்கண்டு சொன்னேனையா
 ஆளப்பா நாகசெந்தூரங் கொள்ளு
 அப்பனே சட்டை தள்ளித் தேகம் பொன்னாமே. (137)

ஆமப்பா தத்துவத்தை யறிந்துபாரு
 ஆனதொரு சராசரங்க ளமிர்தந்தோன்றும்
 நாமப்பா வெளிதிறந்து சொல்லிப்போட்டோம்
 நலமாக நந்தீ சரருளினாலே
 வாரப்பா வழிதுறையா யறிந்து சொன்னேன்
 வளமான கலைக்ஞான மார்தான் காண்பார்
 மாமப்பா மகத்தான பொருள்களெல்லா
 மாட்டிவிட்டேன் கலைக்ஞான மகிமைதானே. (138)

மும்முரத்தி மெழுகு

தானான சருவாங்க நோய்கள் போகத்
 தனமான மும்மூர்த்தி மெழுகுமைந்தா
 வேனான மெழுகதனைச் சொல்லக்கேளு
 வெளியான முன்பிண்ட முப்புவப்பா
 ஆனான கல்வமதிற் பலநாளிட்டு
 வானதொரு விஷச்சுன்ன மண்ட ச்சுன்ன
 மானான வகைபலந்தா னொன்றுவிட்டு
 மகத்தான வண்டமெண் சாராயம்வாரே. (139)

வாரென்ற சாற்றாலே சாமமாட்டு

வளமான வைந்தண்டத் தயிலஞ் சாமம்
நாரென்ற மெழுகாகும் பரணிதனில் வைத்து
நலமான வாலையைத்தான் பூசைபண்ணு
ஆரென்று மும்மூர்த்தி மெழுகெடுத்து
அப்பனே நெய்தனிலே குழைத்துவிட்டால்
மாரென்றே வந்ததொரு மேகரோக
மகத்தான குஷ்டமொடு பாண்டுபோமே.

(140)

போமென்ற சயகாச மீளரோகம்

பொருந்தாத பீனிசங்கள் குலைபதினெட்டும்
வாமென்று வந்ததொரு ரோகமெல்லாங்
வழிகாணா தோடுமடா வகுத்துப்பாரு
மாமென்ற வுலகுக்குச் சித்தனீதான்
மகத்தான தர்மிஷ்டிசந் நாசியாவாய்
ஆமென்று வறிந்து செய்தால் தருமமாச்சு
வாகாத மடையர்களோ கன்மத்தோரே.

(141)

ஓரான சிவயோகி யென்னுல் பாரப்பா

ருலகிலுள்ள மாண்பர்களோ பார்க்கப்போறார்
ஊரான வுலகத்தோர் கண்டாரானா
லுலகமெல்லாஞ் சித்தாகு முண்மையுண்மை
பாரான பரமனோ தேவிக்குச் சொன்னார்
பண்பான தேவியவள் நந்திக்குச் சொன்னார்
ஆரான நந்தியவரெனக்குச் சொன்னார்
அப்பனே யானறிந்து செல்வேன் கானே.

(142)

அண்டரசம்

காணப்பா சித்தர்கள்தான் மறைத்ததெல்லாம்

கணக்காக வொவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துச்சொல்வேன்
மாணப்பா வண்டரச விளைவு சொல்வேன்
மகத்தான வண்டவிந்தை கல்வத்திட்டு
ஆணப்பா வண்டசுன்ன முப்பூவின் சுன்ன
மப்பனே விஷசுன்னம் பிண்டசுன்னம்
வாணப்பா விவையெல்லாம் போட்டரைக்க
வசமான ரசமதுதான் கசியலாச்சே.

(143)

ஆச்சப்பா பீங்கானிற் பிழிந்தாயானா

தன்வந்திரி பகவான்

நாச்சப்பா வாலைரசமிது தானையா
 நலமான ரசந்தன்னைப் பதனம்பண்ணு
 காச்சப்பா கானற்பால் ரசத்தைச் சொன்னேன்
 கருவான ரசந்தன்னை யார்தான் காண்பார்
 மூச்சப்பா மூச்சடங்கு மிடத்தைக் கண்டால்
 முனையான வாயிதிரோதா யியாமே. (144)

ஆமப்பா திரோதாயி கூத் தெல்லாந்தா
 னப்பனே யாதாரமடி யிற்றாண்டா
 காமப்பா சிவயோகக்கூத் தெல்லாந்தான்
 கணக்கான மேலாதாரத் திலையா
 வாமப்பா கசிகின்ற ஞானயோகம்
 வளமான கண்ணோட்டம் பன்னிரண்டில்
 நாமப்பா வெண்சாரை யிதனிலுண்டு
 நலமான கருநெல்லிய தனிலாச்சே. (145)

ஆச்சப்பா தென்மேற்குப் பொன்மலைதானுண்டு
 வம்மலை யிலாயிரத் தெட்டிதழுமுண்டு
 நாச்சப்பா மயேந்திரகிரி வடக்கிலப்பா
 நலமான சலக்கிணறு முழந்தானுண்டு
 மாச்சப்பா வத்தலத்தில் வெண்ணாவலுண்டு
 மகத்தான சுரோனிதத்தி சாகமப்பா
 காச்சப்பா கனகசபை திருநடனக் கூத்து
 கணக்கெண்ண முடியாது கண்டுபாரே. (146)

பாரப்பா யிவையெல்லாங் கட்டினோர்க்குப்
 பண்பாகச் சிவயோக மவர்க்குமைந்தா
 நாரப்பா யெனைப்போலே மறைப்பெல்லாந்தா
 நலமாகத் திறந்து நன்றாய் காட்டினேன்பார்
 காரப்பா தங்கத்தின் களங்குசொல்வேன்
 கனமான தங்கத்தைக் காராய் வார்த்து
 மாரப்பா புளிப்புடனே முப்பூவுங்கூட்டி
 மகத்தான காரத்தின் மேற் கவசஞ் செய்யே. (147)

செய்யப்பா புடந்தனிலே போட்டெடுக்கச்
 செயமாக வருகியது களங்குமாகும்

வையப்பா செந்தூரஞ் செய்யக்கேளு
 வளமான களங்கதனைக் கல்வத்திட்டு
 ஐயப்பா பழச்சாற்றா லாட்டிக்கொண்டு
 அப்பனே யைங்காயங் கவசஞ்செய்து
 மையப்பா கோழிப்புடம் போட்டெடுக்க
 மகத்தான செந்தூர மருணனாமே. (148)

அயக்களங்கு

ஆமப்பா செந்தூர மண்டலந்தான் கொள்ளு
 வப்பனே வச்சிரமிட்ட திரேகமாகும்
 நாமப்பா வறிவுள்ளோ ரறிந்துகொள்ளு
 நலமான சத்தியவா னறிந்துகொள்வான்
 காமப்பா வயக்களங்கு சொல்லக்கேளு
 கனமான வயப்பொடிதான் கொண்டுவந்து
 வாமப்பா தாம்பரப்பொடி கூடப்போட்டு
 வளமான கல்வத்திற் போட்டுவாட்டே. (149)

ஆட்டப்பா புளியுடனே செயநீர்வார்த்து
 அப்பனே யாட்டிவிட மெழுகு போலா
 மாட்டப்பா வுண்டையதாய் செய்துகொண்டு
 மதிதனி லேயுலர்த்தி யதைச்சீலைசெய்து
 வாட்டப்பா கொல்லன் குகையதனில் வைத்து
 வளமாக லுதையிலே யுருகும் பாரு
 காட்டப்பா யதையெடுத்து வாறவைத்து
 கனமாக வுடைத்துப்பார் களங்கம்பாரே. (150)

பாரப்பா வயக்களங்கு கொடுத்துப்பாரு
 பரிவான சொர்னமது பத்தரைதானாகும்
 வாரப்பா வழிதுறையாய் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 வளமான வென்மொழிதான் றவறோவில்லை
 காரப்பா சற்குருவை யறிவைக்காரு
 கனகமணி யின்நூலைப் பணிந்துபோற்றே. (151)

போற்றுவது வின்னூலைப் பூசைபண்ணு
 புகழான கலைஞானம் புகழோமெத்த

ஆற்றுவது மனதடங்கி நிற்கவேணு
 மசையாமல் வாசியைநீ கட்டவேண்டும்
 நீற்றுவது விஷக்கல்லை நீற்றவேண்டும்
 நிலையான முப்புவை முடிக்கவேண்டும்
 வாற்றுவது வைங்காயம் புளியிரண்டும்
 வளமாக வாழ்த்தியதைப் பூசைபண்ணே. (152)

பண்ணுவது நீர்களைத்தான் பூசைபண்ணு
 பண்ணுவது வகாரத்தி னமிர்தங்கொள்ளு
 நிண்ணுவது கண்ணோட்ட நிலைக்கப்பண்ணு
 நிலையானவமிர்தமதைக் கொள்ளு கொள்ளு
 எண்ணுவது நிஷ்டையிலே மூலாதார
 மேகாந்தக் கூட்டமது வெளியாய்த் தோன்றும்
 வண்ணுவது வின்னூலைக் குகையில்வைத்து
 வளமாகப் பூசித்துப் பதனம் பண்ணே. (153)

வெடியுப்புத் திராவகம்

பண்ணப்பா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் சொல்வேன்
 பண்பான வெடியுப்பு பலமேபத்து
 நண்ணப்பா விஷச்சுன்னம் பலந்தானொன்று
 நலமான வாலைதன்னி லிரண்டுமிட்டு
 அண்ணப்பா வைங்காயச் செயநீர்விட்டு
 அப்பனே யதன்மேலே தமருமூடி
 வண்ணப்பா தீமூட்டி கண்முகமும் பார்த்து
 வளமான குழிப்பீங்கான் றன்னைவையே. (154)

கல்லுப்புத் திராவகம்

வையப்பா வைக்கையிலே திராவகந்தான் வீழும்
 வளமான திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணு
 ஐயப்பா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் சொன்னே
 னப்பனே கல்லுப்புத் திராவகந்தான் கேளு
 நையப்பா கல்லுப்பு பலந்தான்பத்து
 நலமான விஷச்சுன்னம் வாலைதனிலிட்டு
 மையப்பா தீமூட்டிப் பீங்கான் வைத்து
 மகத்தான சாமமொன் றெரித்திடாயே. (155)

கறியுப்புத் திராவகம்

எரியுப்பா திராவகந்தான் பீங்கானில் வீழு
 மென்மகனே திராவகத்தைப் பதனம்பண்ணு.
 வரியப்பா கல்லுப்புத் திராவகந்தான் சொன்னேன்
 வளமான கரியுப்புத் திராவகந்தான்கேளு
 அரியப்பா கறியுப்பு பலந்தான்பத்து
 அப்பனே வாலைதனிற் போட்டுக்கொண்டு
 மரியப்பா விஷச் சுன்னம் பலந்தான் போட்டு
 மகத்தான தீமூட்டிப் பீங்கான்வையே. (156)

வைத்திடவே திராவகந்தான் விழுகும் பாரு
 வளமான திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணு
 நைத்திடவே கறியுப்புத் திராவகந்தான் சொன்னே
 னலமான விந்துப்புத் திராவகந்தான் கேளு
 மைத்திடவே யிந்துப்புப் பலந்தானாறு
 மகத்தான வாலைதன்னி லிட்டுக் கொண்டு
 கைத்திடவே வைங்காயங் கொஞ்சம் போட்டுக்
 கனமான தீமூட்டித் திராவகத்தை வாங்கே. (157)

சீனவைப்பு

வாங்கவே திராவகத்தைப் பதனம்பண்ணு
 வளமான திராவகத்தை நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 நாங்கவே சீனியுப்புத் திராவகந்தான்கேளு
 நலமான சீனியுப்புப் பலந்தான்பத்து
 ஆங்கவே பொடிபண்ணி வாலையிற்றான் போட்டு
 அப்பனே சவர்க்காரச் சுன்னம்போட்டு
 சாங்கவே தீமூட்டித் திராவகத்தை வாங்கு
 சமர்த்தான திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணே. (158)

பண்ணப்பா வாலையிட பாதத்தைத்தான்
 பண்பாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
 அண்ணப்பா சரக்கிட வைப்பு சொல்வே
 னப்பனே பூநீறும் வெடியுப்புங் கூட்டி
 வண்ணப்பா பாண்டத்திற் போட்டுமூடி
 வளமான வைந்தண்டத் தயிலம்வார்த்து

தன்வந்திரி பகவான்

பண்ணப்பா குழிவெட்டிப் பாண்டத்தை வைத்து
பதிவாக மேலுமொரு சில்லுபோடே. (159)

போடப்பா பிண்டத்தி னெருவைக்கொட்டி
பொருளதுவே நாற்பதுநாள் வைத்துப்போற்று
நீடப்பா சீனமது விளைந்து போச்சு
நீடுலகிற் சீனவைப்பு வைத்துக் கொள்ளு
ஆடப்பா கம்பியுப்பு பூநீறுங்கூட்டி
யப்பனே பாண்டமதி லிட்டுக்கொள்ளு
வாமப்பா முன்றயிலம் வார்த்துக் கொண்டு
வளமான குழிவெட்டி யெருவில்வையே. (160)

வெண்காரவைப்பு

வையப்பா நாற்பதுநாள் சென்றெடுத்துப்பாரு
வளமான வெண்காரம் வெளுமைமெத்த
நையப்பா வெண்காரம் வைத்துக் கொள்ளு
நலமான பூரத்தின் வைப்பைக்கேளு
மையப்பா சீனமுடன் கெந்திசுத
மகத்தான சரியிடையாய்ச் சேர்த்திடித்து
ஐயப்பா சுன்னமுடன் செயநீர்விட்டு
அப்பனே விரைந்து கிண்டி குப்பிதனில்வையே. (161)

துருசுவைப்பு

வைக்கவே நெற்பானை தன்னில்வைத்துமுடி
வளமான நவநாள்சென் றெடுத்துப்பாரு
ஐக்கவே பூரமது; கொடியபூர
மப்பனே யிப்பூரம் பதனம்பண்ணு
நைக்கவே துரிசினிட வைப்புகேளு
நலமான சீனியுப்புக் கல்லுப்புங் கூட்டி
மைக்கவே முலைப்பாலு மெருமைத்தயிரு
மைந்தனே சுத்தசல மூன்றுஞ் சேர்ந்தரையே. (162)

அரைத்தப்பா செம்புக்கிண்ணி தன்னில்வைத்து
வப்பனே வாய்முடி குழிதான்வெட்டி
வரைத்தப்பா பிண்டத்தி லெருவைக்கொட்டி
வளமாகக் கிண்ணிவைத்து எருவால்முடி

மரைத்தப்பா மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப்பாரு
 மகத்தான துரிசுநீ ரென்ன சொல்வேன்
 நிரைத்தப்பா பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
 நிச்சயமாய்த் துரிசினிட மகத்துவங்காணே. (163)

காணப்பா சாரத்தின் வைப்புக்கேளு
 கண்மணியே யமுரியுப்பு கல்லுப்புப்போடு
 ஆணப்பா முப்புகன்னம் வெள்ளாட்டுநீரு
 மப்பனே சுத்தசலம் வார்த்தரைத்து
 வாணப்பா பாண்டத்திற் போட்டுமுடி
 வளமான பசவிருக்கு மிடத்தேயேகி
 மாணப்பா குழிவெட்டி சமாதிவைத்து
 மகத்தான நாற்பதுநாள் சென்றெடுத்துப்பாரே. (164)

வெள்ளைப்பாஷாணம்

பாரப்பா சாரத்தை யென்ன சொல்வேன்
 பண்பான சாரத்தைப் பூசைபண்ணு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் வெள்ளைப் பாஷாண
 மப்பனே சொல்லுகிறேன நிவாய்க்கேளு
 வாரப்பா வண்டவுப்பு வெடியுப்போடு
 வளமான சீவுப்பு மூன்றுஞ்சேர்த்து
 நேரப்பா தாம்பரக் கிண்ணிரண்டுவாங்கி
 நேராக விவைமூன்றும் பொடியாப்பண்ணே. (165)

பண்ணவே தலைப்பிண்ட் செய்யும்வார்த்துப்
 பலமாகப் பிசைந்துநன்றாய்க் கிண்ணத்தில் வைத்து
 அண்ணவே மேலுமொரு கிண்ணிமுடி
 யப்பனே பாண்டத்தி லுவர்மண்ணிட்டு
 வண்ணவே கிண்ணியைத்தானதன் மேலிட்டு
 வளமான வதன்மேலே யுவர்மண்ணிட்டு
 கண்ணவே பாண்டத்திற் சில்லுபோட்டுக்
 கனமாகச் சீலைமண் ணேழுஞ் செய்யே. (166)

செய்யவே கனல்வீச மிடத்திலேகிச்
 செயமாகக் குழிவெட்டிச் சமாதிவைத்து
 மெய்யவே யைம்பதுநாட் சொன்றெடுத்துப்பாரு
 மெய்யான வெள்ளையது காற்றுவீசும்

தன்வந்திரி பகவான்

மெய்யான வெள்ளையது காற்றுவீசும்
 வெய்யவே வெள்ளைப் பாஷாணம்பா
 வெகு கோடி சித்துக் குதவியாச்சு
 நெய்யவே கெந்தி பாஷாணஞ் சொல்வேன்
 நேரான கல்லுப்பு பிண்டமுப்பே. (167)

கெந்தி பாஷாணம்

உப்பான கெந்தியுடன் விஷக்கற்கன்ன
 முக்கியமுள்ள வைந்தண்டத் தயிலம்வார்த்து
 அப்பனே தாம்பரக்கிண்ணி யதனில்வைத்து
 அப்பனே மேல்முடிச் சீலைசெய்து
 கப்பான பாண்டத்திற் கமுதைச்சாணியிட்டு
 கனமான கிண்ணத்தை யதன்மேல்வைத்து
 வப்பான வதன்மேலே சாணிபோட்டு
 வளமான சீலைமண் ணேழுஞ்செய்யே. (168)

செய்யப்பா கமுதைநிற்கு மிடத்திலையா
 செயமாகக் குழிவெட்டிச் சமாதிவைத்து
 வையப்பா வறுபதுநாள் சென்றெடுக்க
 வளமான கெந்தி பாஷாணமையா
 ஐயப்பா பாஷாண வேதைகோடி
 அப்பனே பாஷாணம் பதனம் பண்ணு
 வையப்பா வீரத்தின் வைப்பு சொல்வேன்
 கனமான வீரமடா வைக்கக்கேளே. (169)

வீரவைப்பு

கேளப்பா வண்டவுப்பு வெடியுப்போடு
 கெடியான சீனியுப்பு வெள்ளைக்கூட்டி
 ஆளப்பா பொரிக்காரம் வெண்காரந்தா
 னப்பனே துருசுடனே விஷக்கற் சுன்னம்
 நாளப்பா விந்தவகை யத்தனையும்
 நலமாகப் பலமுன்று நிறுத்திவாங்கு
 வாளப்பா குதமது பலந்தானிரண்டு
 வளமாகக் கல்வத்திற் சேர்த்துவாட்டே. (170)

ஆட்டடாரச மாண்டு வொன்றாய்ப் போகு
 மப்பனே பளத்தாலப் பிசறிக்கொண்டு

வாட்டா கிண்ணிகுப் பிதன்னில்வைத்து
 வளமான சீலைமண் செய்துகொண்டு
 நாட்டா பாண்டமதி லுப்பையிட்டு
 நலமான குப்பியைத்தா னடுவேவைத்து
 சாட்டா மேலுமந்த வுப்பைக் கொட்டிச்
 சமர்த்தான சீலைமண் ணேழுஞ்செய்யே. (171)

செய்யவே யடுப்பேற்றித் தீயைமுட்டிச்
 செம்மையுடன் பனிரண்டு சாமமையா
 வையவே யெரித்துட னெடுத்துடைத்து
 வளமான குப்பியைநீ யுடைத்தாயானால்
 நையவே சந்திரன்போல் பிரகாசிக்கு
 நலமான சவ்வீர வைப்புமாச்சு
 மையவே மயேஸ்வரனைத் தொழுதுபோற்று
 மகத்தான வைப்பதனைப் பதனம்பண்ணே. (172)

கௌரீவைப்பு

பண்ணப்பா கௌரியிட வைப்புகேளு
 பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் கவனியையா
 அண்ணப்பா நாதமுடன் விந்துகூட்டி
 யப்பனே யிந்துப்புப் படிகாரங்கூட்டு
 வண்ணப்பா வண்டத்தின் மெழுகுகூட்டி
 வளமான பாண்டத்திற் போட்டுக் கொண்டு
 மண்ணப்பா சீலைசெய்து வடுப்பிலேற்றி
 மகத்தான தீயதனை மூட்டுமூட்டே. (173)

மூட்டவே யுருகியது சூரியன்போலையா
 முக்கியமுள்ள கட்டியது பூர்க்கும்பாரு
 ஆட்டவே நாற்சாம மெரித்தாயானா
 லப்பனே கௌரி பாஷாணமாகும்
 நாட்டவே தேவிக்குப் பூசைபண்ண
 நலமான கௌரியதை யார்தான் காண்பார்
 மாட்டவே யின்னூல் போல் நூலேயில்லை
 மகத்தான கலைக்ஞான மகிமைதானே. (174)

சாதிலிங்கவைப்பு

தானான சாதிலிங்க வைப்பு சொல்வேன்
 றனதான கரியுப்பு கல்லுப்போடு

தன்வந்திரி பகவான்

வேனான கெந்தியுடன் சூதங்கூட்டி

வெளியான சீனமுடன் வகைப்பலந்தானிரண்டு
ஆனான விவையெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு

அப்பனே சுத்தசலந் தனில்மத்தித்து

வானான குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணு

வளமான சீலைமண் ணேழுஞ்செய்யே.

(175)

செய்யவே பாண்டத்தி லுவர்மண்ணிட்டு

செம்மையுடன் குப்பிதனை நடுவே வைத்து

வையவே மேலுமந்த மண்ணையிட்டு

வளமான மண்சீலை யேழுஞ்செய்து

கையவே யடுப்பேற்றித் தீயைழுட்டி

கனமான சாமமது பன்னிரண்டு

மையவே சாமமது வெரித்துக்கொண்டு

மதிதனிலே யிறக்கிவைத்து வாறவையே.

(176)

ஆரப்பா வுடைத்துப்பார் லிங்கந்தானு

மப்பனே கம்பிகம்பி யாகநிற்கும்

வாரப்பா லிங்கத்தால் வேதைகோடி

வளமான லிங்கமதை யார்தான் செய்வார்

நாரப்பா நல்வினைக் கெய்துமின்னூல்

நலமான நூல்தனை யார்தானீவார்

மாரப்பா வின்னூலைத் தேடிவாங்கு

மகத்தான நூலிருந்த விடத்திலேகே.

(177)

ஏகியே யவரிடத்திற் றொண்டுபண்ணு

வென்மகனே யவர்கொடுக்க நூலைவாங்கு

வாங்கியே வவ்விதத்திற் கொடுக்காவிட்டால்

வளமாக வவர்கேட்ட தெல்லாமீந்து

நாங்கியே நூலைத்தான் வாங்கிக் கொள்ளு

நலமாக வதிலுந்தான் கொடுக்காவிட்டால்

பாங்கியே யன்னமிட்டுப் பணிவிடைகள்செய்து

பதமான நூலைத்தான் வாங்கிக் கொள்ளே.

(178)

கொள்ளவே கைப்பதறாய்த் திருடவேண்டாங்

குணமாக வவரீய வாங்கிக்கொள்ளு

விள்ளவே மோசமதாய் வாங்கவேண்டாம்

வித்தையிலே தன்னாசை விரோதம்வேண்டாம்

மள்ளவே பத்துக்குச் சாஸ்த்திரமீந்து
 மகத்தான நூல்களைத்தான் வாங்கவேண்டா
 மெள்ளவே யவர்மனது கனிந்துயீந்தால்
 மோட்சமடா வுந்தனுக்கு முக்கியமாமே. (179)

வங்கபற்பம்

ஆமப்பா சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே
 யப்பனே வெளிதனிலே விட்டாயானால்
 வாமப்பா வல்வினைகள் நோய்களெய்தும்
 வளமாகச் சபித்திட்டே னாமாவாய்
 காமப்பா கல்வியது மயங்கிப்போகுங்
 கனமயக்கங் கொண்டலைவாள் பேயைப்போல
 நாமப்பா வங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 நலமாகக் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளே. (180)

கேள்ப்பா சுத்தசலந் தன்னிலையா
 கெடியாகப் பத்துதர முருக்கிச் சாய்ப்பாய்
 வாளப்பா சாய்த்தவுடன் அயத்த தெல்லாம்
 வளமாக விலகியது விட்டுப்போவாம்
 ஆளப்பா புளியுடனே முப்பூவுங் கூட்டி
 அப்பனே சேர்த்தரைத்துக் கவசஞ்செய்து
 நாளப்பா சீலைசெய்து ரவியுலர்த்தி
 நலமான புடந்தனிலே போட்டிடாயே. (181)

ரசபற்பம்

போட்டா புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
 பொருமியே வெள்ளையதாய்ப் பற்பமாகும்
 வாட்டா பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு
 வளமாக ரசபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 ஆட்டா வண்டசன்னக் குகைதான்பண்ணி
 யப்பனே குகைக்குத்தான் சில்லுஞ்செய்து
 நாட்டா ரசந்தன்னைக் கல்வத்திட்டு
 நலமாக சுத்தியது பதின்மூன்றுஞ் செய்யே. (182)

செய்யடா ரசதன்னைக் குகையிலிட்டு
 செயமான சில்லுக்கு மெழுகாற் றமருபோட்டு

தன்வந்திரி பகவான்

வையடா குகையதன் மேற் சீலையேழு
 வளமாகச் செய்து நன்றாய் ரவியுலர்த்தி
 மையடா கோழிப்புடந் தன்னைப்போட்டு
 மகத்தான ரசபற்பம் வெள்ளையாகும்
 கையடா சூதபற்பம் பூசைபண்ணு
 நலமாக குருபரனைத் தொழுதுவாழ்த்தே. (183)

லிங்கபற்பம்

வாழ்த்தடா லிங்கபற்பம் சொல்லக்கேளு
 வளமான லிங்கத்தின் கட்டிவாங்கி
 ஆழ்த்தடா வண்டத் தயிலம் வார்த்து
 அப்பனே வண்டத்தின் மெழுகாற் கவசஞ்செய்து
 மாற்றடா சீலைமண் ஏழுஞ்செய்து
 மகத்தான நிழல்தனிலே உலர்த்திக் கொண்டு
 போற்றடா புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
 பொருமியது பற்பமதாய்ப் புகழொண்ணாதே. (184)

ஒண்ணாத பற்பமதை செய்யசொல்வே
 னுத்தமனே பற்பத்தின் மகத்துவங்கோடி
 வண்ணாத தாம்பரத்தின் பற்பங்கேளு
 வளமாக தாம்பரத்தைச் சுத்திபண்ணி
 அண்ணாத விஷசுன்ன மண்டசுன்ன
 மப்பனே யுப்புசுன்ன மூன்றுங்கூட்டி
 மண்ணாக வாய்நீராற் குழைத்துப்பூசி
 மகத்தான வைந்தண்டத் தயிலத்தாற் சீலைசெய்யே. (185)

செய்யாத சீலைமண் ஏழுஞ்செய்து
 செம்மையுடன் ரவியுலர்த்தி புடத்தைப்போடு
 மையாத என்மைந்தா நீரற்று நிற்கும்
 மகத்தான தயிலத்தின் பற்பமையா
 வையாத தாம்பரபற்பம் பதனம்பண்ணு
 வளமான பற்பமதை என்னசொல்வேன்
 ஐயாத விதிற் சொன்ன பற்பமெடுத்து
 அப்பனே வேதையதாய்க் கண்டுகொள்ளே. (186)

கேசரிமை

கொள்ளடா வயித்தியரே யுங் களுக்குக்
 கொடிதான பற்பத்தை யெடுத்துப்பாரு

வள்ளடா மையொன்று சொல்லக்கேளு
 வளமான மையப்பா மகத்தானசித்து
 அள்ளடா கேசரியின் கொழுப்புவாங்கி
 யப்பனே நெய்யதனை வாங்கிக்கொண்டு
 நள்ளடா தன்னியிட சீலைவாங்கி
 நலமாக நெய்தனிலே யூறவையே.

(187)

அக்கினிசித்து

வையடா வாதித்த வாரநாளில்
 வளமாகச் செத்தவன்றன் னெய்யைவாங்கி
 நெய்யடா கபாலத்தி லூற்றிக்கொண்டு
 நலமாகச் சீலையைத்தான் றிரியாய்ப்போட்டு
 மையடா தலைப்பிண்ட மண்டமப்பா
 மைந்தனே கவிழ்த்துநன்றாய் விளக்கையேற்றி
 ஐயடா வெரித்துவா மைதான்பற்று
 மப்பனே பற்றினபின் வழித்துக்கொள்ளே.

(188)

கொள்ளடா வினோதத்தின் றயிலம்விட்டுக்
 கொடிதான பூரமிட்டு மத்தித்துக்கொள்ளு
 வள்ளடா பரணிதனில் வைத்துக்கொண்டு
 வளமாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
 நள்ளடா மையெடுத்துச் சடமெல்லாந் தடவி
 நலமான வக்கினியைப் பூமிதனிற் பரப்பி
 மள்ளடா நமசிவய வென்றுசொல்லி
 மகத்தான வக்கினியிற் பதித்துக் கொள்ளே.

(189)

கேளடா உந்தனுக்கு வாசியாகுங்
 கொடிதான தேகமெல்லாம் தண்ணீர் போலாம்
 ஆளடா வுனைக்கண்ட பேர்களுல்லா
 மப்பனே மாமுனியோ சித்தனென்பார்
 வாளடா வாய்முடிச் செபத்தைப் பண்ணு
 வளமாக வக்கினியாம் ஸ்தம்பமென்பார்
 நாளடா மையைத்தான் கையிற்றடவிக் கொண்டு
 நலமாக சலத்தையள்ளி நெருப்பில்வாரே.

(190)

வார்க்கையிலே நெருப்பதுதா னவியாதையா
 வளமான வக்கினிதான் வீசியோங்கும்

ஆர்க்கையிலே யிப்பு துமை யதிசயந்தானென்பா
 திச்சயிந்தா லக்கியாம் ஸ்தம்பசித்தை
 மார்க்கையிலே அக்கினியாஞ் சித்துச் சொன்னேன்
 மகத்தான சலத்தம்ப சித்துக்கேளு
 நார்க்கையிலே தயிலத்தில் யீரல்வாங்கி
 நலமாகக் கருக்கியதை மையாய்ச்செய்யே. (191)

செய்யவே முப்பூவுங் கொஞ்சம்போட்டு
 செயமாக சித்துவகைத் தயிலம் மத்தி
 வையவே பரணிதனில் வைத்துப்பூசி
 வளமான வயிரவரை பூசைபண்ணு
 கையவே பூசைபண்ணி மையெடுத்துக்
 கனமான வித்தோலில் நாற்பக்கந்தடவி
 நையவே சமுத்திரத்தில் போட்டாயானால்
 நலமாகத் தெளிக்கிறதோர் தோணியேறே. (192)

ஏறியே கடைக்கண்ணில் வைத்துக்கொள்ளு
 என்மகனே யொருபக்க முன்மையைப்பூசி
 வாறியே யடுப்புவைத்துக் கரிகள்கொட்டி
 வளமாக முன்கொழுப்பு நெய்யும்வாரு
 நாறியே யக்கினிதான் பறந்துபோச்சு
 நலமான வதிசயம்போற் பார்ப்பாரையா
 ஆறியே சோறாக்கு கரிகளாக்கு
 அப்பனே மனிதருக்கு அன்னம்போடே. (193)

போடவே சலக்கிரீடைச் சலத்தம்பக்காரன்
 பொருட்கோடி யீந்தாலு மிவர்போலுண்டோ
 ஆடவே சலத்தம்ப மகத்தான சித்து
 வண்பான சித்துத்தனார்தான் செய்வார்
 நாடவே ந-ய-ம-வ-சி யென்றேதம்பு
 நலமாகச் சலந்தம்ப மாகுமாகும்
 வாடவே சலத்தம்ப சித்துசொன்னேன்
 வளமான வசியசித்து சொல்லக்கேளே. (194)

கேளப்பா வைங்கோலத் தயிலத்திற்றான்
 கெடிகெட்டு மயங்குகிறீர் புளியும்போட்டு

ஆளப்பா மதிமயக்க முப்பூபோட்டு
 அப்பனே புனுகு கோரோசனையுங் கூட்டி
 நாளப்பா மத்தித்துத் சிமிழில்வைத்து
 நலமாக சி-ய-ம-வ-ந வென்று சொல்லி
 வாளப்பா மையெடுத்துத் திலதந்தீட்டு
 வளமானவசிய மது வைந்துமாமே. (195)

செகச்சாலசித்து

ஆமப்பா வுலகத்தில் வசியசித்து
 வன்பான மந்திரவாதி யாடினாக்கால்
 வாமப்பா வவருக்குக் குறையோவில்லை
 வளமான குபேரனவ னிவர்க்கீடில்லை
 நாமப்பா வசியத்தின் சித்துசொன்னேன்
 நலமான வறிவுள்ளோ ரறிந்துவாழ்வீர்
 காமப்பா செகச்சால சித்துசொல்வேன்
 கண்மணியே பாலனுட சவ்வு வாங்கே. (196)

வாங்கவே கேசரிநெய் சருவாங்கந்தடவி
 வளமாக கோவன மாசவைகட்டி
 நாங்கவே வசியமை திலதம்போட்டு
 நலமாக சாடியிலே யெண்ணெய் கொதிப்பித்து
 மாங்கவே யதனிற்றான் முழுகினாக்கால்
 மகத்தான வேடிக்கை வினோதமையா
 ஆங்கவே செகச்சாலச் சித்துசொன்னேன்
 அப்பனே ஸ்தலவாச சித்துகேளே. (197)

ஸ்தலவாசசித்து

கேளப்பா விந்துமண்ட புளியுங்கூட்டிக்
 கெடியான சத்திசிவ முப்பூவுங்கூட்டி
 ஆளப்பா வரிதாரம் வெள்ளைகூட்டி
 யப்பனே வகைப்பலந் தானிரண்டுவாங்கி
 நாளப்பா கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 நலமான வைங்கோலத் தயிலத்தாட்டு
 வாளப்பா வழித்தெடுத் தாண்டுபனிரண்டு
 வளமாகப் பதமதாய்ச் செய்துகொள்ளே. (198)

தன்வந்திரி பகவான்

கொள்ளப்பா பட்டு வஸ்திரந்தான்கட்டு
 கெடிதான பெட்டிதனிற் பதனம்பண்ணு
 அள்ளப்பா பழம்புளியைக் கருக்கிக்கொண்டு
 லப்பனே யைந்தண்டத் தயிலத்தால்மத்தி
 நள்ளப்பா சிமிளிதனிலே வைத்துக்கொண்டு
 நலமான பதுமைக்கு விபூதிபுட்பஞ்சாத்தி
 வள்ளப்பா செந்திதனி லிம்மையையிட்டு
 வளமான லுரருகே வெளிபார்த்துவையே. (199)

வைக்கவே யகோர மந்திரத்தைச்சேவி
 வளமான கோவில் கோபுரங்களாகு
 மைக்கவே சிவாலயங்கள் குளங்களாகு
 மகத்தான வேடம்விட்டுப் பூசைபண்ணு
 ஐக்கவே யவ்வூரின் மனிதர்பார்ப்பா
 ரப்பனே யதுவேதோ வதிசயந்தானென்பார்
 நைக்கவே யுன்னிடத்தில் வருவாரப்பா
 நலமான தென்னையா வென்றுகேட்பார். (200)

கேட்டவுடன் வாய்முடி மௌனக்கும்பு
 கெடியான மாமுனியோ ஈஸ்வரனோவென்பார்
 ஆட்டவுடன் மாட்டமை போட்டுக்கொண்டு
 மப்பனே பதுமைதனை யெடுத்துக்கொண்டே
 நாட்டமுடன் பார்த்திடவே யெங்கேயென்பார்
 நலமான திதுவென்று புதுமையென்பார்
 வாட்டமுடன் சிவன்வந்து புதுமைசெய்தார்
 வளமாக புதுமைவெகு வதிசயந்தானே. (201)

மோடிவித்தை

தானான வுலகத்திற் சித்துவிளையாடு
 தன்மைவெகு தன்மையடா அந்தப்போக்கு
 வேனான ஸ்தலவாச சித்துசொன்னேன்
 வெளியான மோடிவித்தை சித்துகேளு
 கானான பச்சைப்பாம்பு பித்துவாங்கிக்
 கனமான நன்றனைபொன் றனைத்துப்போட்டு
 மானான கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 மகத்தான வைங்கோலத் தயிலத்தாட்டே. (202)

ஆட்டவே சவ்வீரம் பூரஞ்சுத
 மப்பனே குருவண்டு முப்புசேரு
 வாட்டவே கருநாயின் பித்துசேரு
 வளமாக விவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 நாட்டவே நாற்சாம மரைத்தாயானால்
 நலமான மெழுகாகும் வழித்துக்கொண்டு
 காட்டவே பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
 கருவான ருத்திரனார் மந்திரந்தானோதே. (203)

ஓதடா பார்தனிலே யெடுத்துக்கொண்டு
 வுத்தமனே யிருப்புபடியிற் றடவிக்கொண்டு
 வாதடா சொல்லிசொல்லித் தர்க்கமிட்டு
 வளமான மோடியென்று படியைவைத்து
 காதடா வெடுத்துவிடு வென்றுசொன்னால் நீ
 கண்மயங்கிக் கூத்தாடி வருவான்பாரு
 மாதடா கருவைத் தொட்டுக்கொண்டு
 மகத்தான படிநினைத்து மந்திரத்தாற் போபோவென்னே.(204)

என்னவே படியதுதா னெழும்பியோடு
 மென்மக்கா லெதிரியவன் பயந்து போவான்
 வன்னவே கைமுடக்கி வாவாவென்று
 வளமான படியதுதான் வந்துசேருங்
 கன்னவே கூத்தாடி வருவானப்பா
 கனமான மைகையிற் றடவிக்கொண்டு
 மன்னவே புளியிலையை யுருவிப்போடு
 மகத்தான செந்தேளாய் கருந்தேளாமே. (205)

ஆமப்பா கம்மாறு வெற்றிலை யைத்தனையா
 வப்பனே மைதடவி யுருவிப்போடு
 வாமப்பா பச்சைப்பாம் பாகுமையா
 வளமான வெற்றிலையை யவன் மீதிற்போடு
 நாமப்பா சேஷிரிசி யவன்மீதிற் போட்டாயானால்
 நலமான செங்குளவி கருங்குளவியாகுங்
 காமப்பா விம்மோடி யெடுக்கமாட்டான்
 கருவானமோடியப்பாமகிமையாமே. (206)

தன்வந்திரி பகவான்

ஆச்சப்பா செகச்சால மோடியப்பா
 வப்பனே யறிவுள்ளோயறிந்துசெய்வாய்
 பேச்சடா பேசாமல் மௌனமாவாய்
 பேரின்பத் தெல்லையைநீ பேணிப்பாரு
 நாச்சடா பேரின்ப ஞானவாழ்வு
 நலமான வாழ்வப்பா யோகவாழ்வு
 வாச்சடா செகச்சால மோடிசித்து
 வளமாக சித்துதான் சொன்னேன் கேளே. (207)

அதிமோகஜாலசித்து

கேளடா வதிமோக ஜாலசித்து
 கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் கேளுமைந்தா
 வாளடா வாதித்த வாரநாளில்
 வளமாக வுடன்கட்டை யேறினோர்கள்
 பாளடா போகாமற் சொல்லக் கேளு
 பண்பாக விருவருட சினம் வாங்கி
 நாளடா ஆண்வேறு பெண்வேறு இயக்க
 நலமாக மாயாசித்துத் தயிலம்வாங்கே. (208)

வாங்கடா விக்கரியை வெவ்வேறே குழைத்து
 வளமான சிமிழ்தனிலே வெவ்வேறேவைநீ
 ஆங்கடா மோகினியை லட்சமோது
 வப்பனே பெண்மையைத் திலந்தீற்று
 மாங்கடா வுலகத்திற் போனாயானால்
 மகத்தான புருஷரெல்லா மயங்கிவீழ்வார்
 நாங்கடா தெய்வலோகக் கன்னி வந்தால்
 நலமான கன்னியைப்போற் றோற்றும்பாரே. (209)

பாரடா திலதத்தைக் குழைத்துப்போடு
 பண்பான பூருப்போ லாவாயப்பா
 ஆரடா விச்சித்து மகத்தானசித்து
 அப்பனே யாண்மையை ஸ்திரீகளுக்குத் திலகத்திடு
 வாரடா மூவுலகு புருஷனென்பார்
 வளமான ஸ்ரீகளுந்தான் மயங்குவார்கள்
 பாரடா விச்சித்து மதிமயக்கு
 மகத்தான சித்தையா செய்து பாரே. (210)

கெஜகரணசித்து

பாரப்பா வதிமோக ஜாலசித்து
 பண்பான சித்துதான் சொல்லிவிட்டேன்
 ஆரப்பா கெஜகரணசித்தைக்கேளு
 வன்பான வித்தையடா சொல்வேனப்பா
 மாரப்பா துணியதனாற் பதுமைசெய்து
 மகத்தானகுதிரையைப்போல் ரிஷபம்போலும்
 வாரப்பா வந்தந்த மிருகம்போலும்
 வளமாகத் தலையறுத்தாற் போலச்செய்யே. (211)

செய்யடா வாட்டிரத்த மிதனிற் றோய்த்துச்
 செயமான மாயாசித்துத் தயிலந்தொட்டு
 வையடா சபைதனிலே குந்தந்து
 வளமான வுனக்கிந்த மனிதன்வேண்டும்
 ஐயடா வவன்கையிற் பதுமையீந்து
 வப்பனே யவனையொரு விடத்தில்வைத்துக்
 கையடா வுள்மரும மாகச்சொல்லி
 கண்மணியே நாழிகைக்கொன்று போடச்சொல்லே.(212)

சொல்லடா வகோர மந்திரத்தைச்சேவி
 சொற்பெரிய தலையறுந்து விழுகும்பாரு
 அல்லடா வானத்திற் சண்டைசெய்க
 வப்பனே தலையிதுதா னென்றுசொல்லு
 வல்லடா ரத்தமது வெள்ளம்போலே
 வளமாகத் தோன்றுமடா மனிதருக்கு
 கல்லடா தலைகளைத்தான் பதனம்பண்ணிக்
 கனமான மனிதருக்கு மிரட்சியாமே. (213)

ஆமப்பா மனிதர்கள்தான் சொல்லும்போக்கு
 வானதோரி வனைப்போ லாருமில்லை
 வாமப்பா சித்தனிவன் மாயாசித்தன்
 வளமான சித்தனென்று பணிவானய்யா
 நாமப்பா சொல்லிவிட்டோங் கெஜகரணசித்து
 நலமாகக் சண்முகவன சித்துகேளு
 காமப்பா திகைப்பூடு சிவமுங் கூட்டிக்
 கண்மணியே மாயாசித்துத் தயிலத்தாட்டே. (214)

ஆட்டப்பா வரைத்தனைச் சிமிழில்வைத்து
 வப்பனே யறுமுகவன் நியானமோதி
 காட்டப்பா லுருகே வந்துநின்று
 கண்மணியே மெமுகதனை லாடம்புக
 வாட்டப்பா வுன்முகத்தை மனிதர்பார்த்தால்
 வளமாக வாறுமுகன் பனிரண்டு கைதோன்று
 மாட்டப்பா சுப்பிரமணியர் போலக்காணு
 மதிசெட்டு வுலகமெல்லா மோடும்பாரே. (215)

ஸ்தம்பனசித்து

பாரப்பா நெற்றிதனைத் துடைத்துப்போடு
 பண்பான பழயபடி யாவாய்நீயும்
 ஆரப்பா விதுவும்வெகு மதிசயமென்பா
 ரான்றோரி துகண்டாற் கிடுகிடையென்பார்
 வாரப்பா சண்முகவன் சித்துசொன்னேன்
 வளமான ஸ்தம்பனத்தின் சித்துகேளு
 காரப்பா நான்சொன்ன வயற்செய்கைத்தான்
 கனமான வுட்போலாய்க் காப்புச்செய்யே. (216)

செய்யப்பா சூரியன்றன் சூரியமூலஞ்
 செயமான சூரியன்றன் கிராணந்தன்னில்
 வையப்பா வாட்டுடனே சாவல்பன்றி
 வளமான தேங்காயும் பழங்கள்வைத்து
 கையப்பா புஷ்பங்கள் சாம்பிராணிகுடன்
 கனமாக விவையெல்லாம் படைத்துவைநீ
 ஐயப்பா ஸ்தம்பனந்தான் நங்-மங்-கென்று
 அப்பனே லட்சுமுரு மாட்டிடாயே. (217)

ஆயப்பா கிராணமது விடுகும்போது
 அப்பனே வேரைத்தான் வாங்குவாங்கு
 மாயப்பா வண்டபிண்டத் தயிலத்திற்றான்
 மகத்தான மூலிகையைத் தோய்த்துலர்த்தி
 காயப்பா காப்பதிலே போட்டடைத்துக்
 கனமான தாப்பைத்தான் கையில்போடு
 வாயப்பா வுன்பேரிற் குண்டுகத்தி
 வளமான வல்லயமு மம்பே. (218)

அம்பான திதுவெல்லாம் படாதுமைந்தா
 அப்பனே மகாசித்து விதுதானப்பா
 வம்பான கடாக்கொம்பில் கோர்த்துக்கொண்டு
 வளமான பீரங்கி மாட்டுமாட்டு
 நம்பான கடாவதுதா னசையாதப்பா
 நலமாக வறிந்துணர்ந்து பாருபாரு
 கம்பான காப்பதனைப் பதனம்பண்ணு
 கண்மணியே கனமாக நைவேத்தியஞ்செய்யே. (219)

பேதனசித்து

செய்யப்பா ஸ்தம்பனத்தின் சித்துசொன்னேன்
 செம்மையுள்ள பேதனத்தின் சித்துக்கேளு
 வெய்யப்பா வெட்டாமாதப் பிண்டம்வாங்கி
 வேதாந்தப் புளியிடித்து பாவை பண்ணு
 கையப்பா கருவாக மிருந்தகூண்டில்
 கண்மணியே சஞ்சீவீ வேர்தானுண்டு
 மையப்பா வேரெடுத்துப் பாவைசிரசில் வைத்து
 மகத்தான பேதனந்தா னானெட்டோதே. (220)

221, 222 பாடல்கள் இல்லை

கேளப்பா மண்ணெடுத்து வவனடக்குமிடத்திற்போடு
 கெடியான பேயுடனே துஷ்டகாளி
 ஆளப்பா பூகமுடன் பேதமெல்லா
 மப்பனே யவர்வீட்டி லடர்ந்துபோகும்
 நாளப்பா போகாம லடர்ந்துசாடும்
 நலமான வேலுட சித்து மைந்தா
 வானப்பா விச்சித்து மகத்தான சித்து
 வளமான சித்துதா னறிந்துசெய்யே. (223)

செய்யப்பா வவ்வீட்டு மனிதருக்குஞ்
 செயமான கனவுடனே தலைதிரும்பும்பாரு
 வையப்பா திரும்புதற்கு வப்போரையழித்து
 வளமான சாந்தியது மிகவுஞ்செய்நீ
 மையாகத் தீயந்ததுவுஞ் செம்மையாகு
 மகத்தான சித்துதான் மகிமையாகும்
 தையப்பா வேவுகிற சித்துசொன்னேன்
 னலமான மாரணத்தின் சித்துகேளே. (224)

மாரணசித்து

கேளப்பா பச்சையதி னோலைதன்னிற்
 கெடியான ம-சி-வ-ய-ந-வென்றுபோட்டு
 ஆளப்பா வெதிரியுட பேரைநன்றா
 யப்பனே தலைகாலாய்ப் போட்டுமாறி
 வாளப்பா பீசத்தை யெழுத்தில்மாறி
 வளமாக முப்புடன் ஐங்காயம்பூசி
 நாளப்பா வேப்பமரம் விறகெடுத்து
 நலமாகத் தீழுட்டி வாட்டுவாட்டே. (225)

பச்சையோலை-முப்பு-ஐங்காயம்-வேப்பம்விற்கு

மாட்டவே மாண்டிடுவா ரெதிரியப்பா
 மடையர்களே யுனக்கொருவ ரெதிரியுண்டோ
 ஆட்டவே மாரணத்தைச் செய்யவேண்டாம்
 அப்பனே மாரகந்தான் சுருக்குமெத்த
 நாட்டவெ யித்தொழிலைச் சொல்லவேண்டா
 நலமாக வித்தொழில்கள் கன்மம்மப்பா
 வாட்டவே யோகத்தைப் பாருபாரு
 வளமாக வன்மத்தைநிறுத்திக் கொள்ளே. (226)

227, 228 பாடல்கள் இல்லை.

அஞ்சனம்

ஏகடா வென்மகனே யசுவனியே கேளு
 என்மக்காள் ஞானத்தின் பெருமைகாணு
 வாகடா மாரணத்தின் சித்துசொன்னேன்
 வளமான வஞ்சனத்தில் சித்துகேளு
 ஆகடா கறுப்பு நாயண்டம் வாங்கு
 வப்பனே சுருங்குரங்கு பித்துவாங்கு
 மாகடா கரும்புனை பித்துவாங்கு
 மகத்தான கெருடனிட பித்துவாங்கே. (229)

**கருநாயின் மண்டை கருங்குரங்கின்பித்து-கரும்பூனை
பித்து கருடன்பித்து-கருங்காகப்பித்து-
கருங்கழுதைப்பித்து மின்மினிப்பூச்சி**

வாங்கப்பா கருங்காகப் பித்துவாங்கு
வளமான கருங்கழுதைப் பித்துவாங்கு
நாகப்பா மின்மினிப் பூச்சி கூடப்போடு
நலமாக விவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
ஆங்கப்பா வைங்கோலத் தயிலம்விட்டு
அப்பனே சாமமது வொன்றுவாட்டு
மாங்கப்பா முதற்றாசிற் றிரித்துக்கொண்டு
மகத்தான வகலிலிட்டு வைங்கோலம்வாரே. (230)

வாரப்பா விளக்கேற்றிச் சொல்லக்கேளு
வளமான நாயண்டங்கவிழ்த்துப்போடு
ஆரப்பா மையதுதான் கபாலம் பற்று
மப்பனே மையதுதான் சுரண்டிக்கொண்டு
நாரப்பா புழுகுடனே கஸ்தூரிகூட்டி
நலமான விந்திரசாலத் தயிலத்தாட்டு
மாரப்பா வழித்ததனைச் சிமிழில் வைத்து
மகத்தான வஞ்சனத்தை லட்சமோதே. (231)

ஓதப்பா மையெடுத்துக் கையிற்போட்டு
உத்தமனே பார்த்திடவே தேவதை தோன்றும்
வாதப்பா வாதாடு மையன்றுர்க்கை
வளமான பேதனத்திற் பாவையப்பா
ஆதப்பா வோடிவிடும் பிரேதமெல்லா
மப்பனே யுன்கண்ணிற் பொருளுந்தோன்று
மாதப்பா பொருளைத்தா னெடுத்துக்கொள்ளு
மகத்தான வஞ்சனத்தின் மகிமைதானே. (232)

உருமாற்ற மை

தானான வஞ்சனத்தின் சித்துசொன்னேன்
றண்மையுள்ள வருமாற்ற சித்துகேளு
வேனான கழுதைக்கண் கழுதைப்பித்து
விளங்குகின்ற நாய்க்கண் ணாயின்பித்து

தன்வந்திரி பகவான்

ஆனான வாந்தைக்கண் ணாந்தைப் பித்து
 அப்பனேகீரிக்கண்கீரிப்பித்து
 மேனான பூனைக்கண் பூனைப்பித்து
 மேவுகின்ற கருங்குருவிப் பித்துங்கூட்டே. (233)

கூட்டப்பா மினிப்பூச்சி யுமைகாடை
 கொடிதான மருந்தெல்லாம் பலங்கால்வீதம்
 வாட்டப்பா விவையெல்லாம் பொதைத்துக்கொண்டு
 வளமான முதற்றாசிற் றிரித்துக்கொண்டு
 ஆட்டப்பா வகலிலிட்டு வைங்கோலம் வார்த்து
 வப்பனே விளக்கேற்றி கபாலமுடி
 நாட்டப்பா கபாலத்தில் மைதான்பற்றும்
 நலமான மையதனைச் சுரண்டிக்கொள்ளே. (234)

கொள்ளப்பா வண்டபிண்டத் தயிலத்தாற்றான்
 கொடிதாக மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 விள்ளப்பா மங்கென்றும் நீங்-நீங்-கென்று
 விதமான சிங்கென்றும் யங்கென்றுசொல்லு
 அள்ளப்பா லட்சமுருச் செய்துகொண்டு
 அப்பனே ரேசக பூரகமும்பண்ணு
 மள்ளப்பா மையெடுத்துத் திலதம்போடு
 மகத்தான வுலகத்தார் காணார்பாரே. (235)

கோகரணசித்து

பாரப்பா முவுலகுங் காணமாட்டார்
 பண்பா மாயுமை யிதித்தானப்பா
 ஆரப்பா வறிவார்கள் மையின்போக்கு
 அப்பனே யோகசித்தன் காண்பான் பாரு
 வாரப்பா வகைவகையாய் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 வளமாக வருமாற்ற மென்னசொல்வேன்
 நாரப்பா வருமாற்று சித்து சொன்னேன்
 நலமான கோக ரணசித்து கேளே. (236)

கேளப்பா பசுந்தவளை வானம்பாடி
 கெடியான சுழல்வண்டு வாந்தைவல்லாறு
 வாளப்பா விவையெல்லா முலத்திக்கொண்டு
 வளமாகச் சூரணித்துப் பாண்டத்திட்டு

ஆளப்பா குழித்தயிலத் தன்னைவாங்கி
யப்பனே பரணிதனிற் பதனம்பண்ணு
நாளப்பா வண்டபிண்டத் தயிலஞ் சேர்த்து
நலமான முப்பூவுங் கொஞ்சம்போடே. (237)

போடப்பா ரேகித்துப் பூசைபண்ணு
பொருளாக ரேசக பூரகமும்பண்ணி
ஆடப்பா வீதிதனி லிருந்துகொண்டு
வப்பனே தயிலந்தொட்டு மண்ணையள்ளு
வாடப்பா கதம்பபொடி யாகுமையா
வளமான பொடியெடுத்து மனிதர்க்கீவாய்
நாடப்பா படிதனிலே புளியிலையைப் போட்டு
நலமான தயிலத்தைத் தொட்டுக் கொட்டே. (238)

தேள்-பாம்பு-குளவி-விராகனாக

கொட்டப்பா விவையெல்லாம் வீழுங்
கொடிதான வதிசயமாய்ப் பாருபாரு
விட்டப்பா தயிலத்தைத் துடைத்துக்கொட்டு
விதமான புளியிலையாய் விமுகும்பாரு
அட்டப்பா வதிசயமா மனிதருக்கு
வப்பனே தந்திரங்க ளிதுதானப்பா
மட்டப்பா தயிலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு
மகத்தான தென்னோலை கிழித்துப்போடே. (239)

போடேநீ பச்சைப்பாம் பாகுமப்பா
பொருளான வித்தையடா வேடிக்கையாகும்
ஆடென்ற தயிலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு
வப்பனே வேப்பிலையை யுருவிப்போடு
நாடவே நீயின்றருபாய் பணங்களாகு
நலமான சித்திதுதா னன்மையாகும்
வாடென்ற சித்திதுதான் கோகரணசித்து
வளமான சித்தினுட வளமைகாணே. (240)

பேய்க்கூட்டசித்து

காணப்பா கோகரண சித்துசொன்னேன்
கனமான பேய்க்கூட்ட சித்துகேளு

தன்வந்திரி பகவான்

ஆணப்பா வைங்கோலத் தயிலமிரண்டும்
 அப்பனே யிந்திரசாலத் தயிலங்கூட்டு
 மாணப்பா சித்தர்சொல்லும் நற்றயிலங்கூட்டு
 மகத்தான மாயசித்துத் தயிலங்கூட்டு
 வாணப்பா விவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 வளமான சீஷாவிற்பதனம்பண்ணே. (241)

பண்ணப்பா முப்பூவுட வைங்காயம் போட்டு
 பண்பாகக் குலுக்கிநன்றாய் ரவியில்வைப்பாய்
 அண்ணப்பா தயிலத்தைப் பூசைபண்ணி
 யன்பான வருத்திரசெபம் லட்சமோதி
 விண்ணப்பா லலாடமதில் போட்டுக்கொண்டு
 விதமான ராவழியே போவாயானால்
 கண்ணப்பா வுன்கண்ணிற் றோன்றும்பாரு
 கண்மணியே யையனிட கூட்டங்கானே. (242)

மீத்தங்கொள்ள

காணப்பா காளியுடன் பேய்கள் துர்க்கை
 கனமான சாமுண்டி பிடாரிதானும்
 வாணப்பா பூதமுடன் பிசாசுதானும்
 வளமாகத் தோன்றுமடா வகுத்துப்பாரு
 மாணப்பா பேய்க்கூட்ட சித்துசொன்னேன்
 மகத்தான பிரமைகொள்ளுஞ் சித்துகேளே
 ஆணப்பா திகைப்பூடு வெட்டிமூல
 மப்பனே மத்தஞ்செடி சமூலமாமே. (243)

ஆமப்பா நிழலுலர்த்திக் குழித்தயிலம்வாங்கி
 யப்பனே முப்பூபோட் டிழைத்துக் கொண்டு
 நாமப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு
 நலமாக ரேகச பூரகமும் பண்ணு
 வாமப்பா கும்பத்தின் மனதையோட்டி
 வளமான வெதிரிமீதி லெறிந்தாயானால்
 காமப்பா மதிமயங்கி பித்துக்கொண்டு
 கனமான லெளியெடுத்துத் திரிவான்பாரே. (244)

பாவையரிசி குத்த

பாரப்பா தீர்ப்பதற்கு கருசொல்லக்கேள்
 பண்பான குளத்தருகே கொண்டுபோய்நீ

ஆரப்பா சலத்தைநன்றாய் மேலேயுற்ற
 அப்பனே வெறிதெளிந்து நன்றாய்ப்போகும்
 வாரப்பா பிரமைகொள்ளுஞ் சித்துசொன்னேன்
 வளமாக கருஞ்சாத்தான் சித்துகேளு
 நாரப்பா வாளையுடன் செப்புங்கூட்டி
 நலமான பேய்ப்பாலை யமுர்தப்பாலையாமே. (245)

ஆமப்பா சிவன்வேம்பு விஷ்ணுமூலி
 யப்பனே சிவமூலி கரந்தை மூலம்
 நாமப்பா விவையெல்லாம் நிழலுலர்த்தி
 நலமாக வகைக்கிரண்டு பலமிடித்து
 வாமப்பா விட்டதைத்தான் பிசைந்துகொண்டு
 வளமாக பாண்டத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 காமப்பா குழித்தயிலந் தன்னைவாங்கிக்
 கனமான புளியுடனே முப்பூசேரே. (246)

சேரப்பா வெடுத்ததனைச் சிமிழில்வைத்து
 செகசால முள்ளபதி தன்னைநோக்கி
 வேரப்பா ரேசக பூரகமுஞ்செய்து
 வெளிபார்த்துச் சூரியனை நமஸ்காரஞ்செய்து
 மேரப்பா பாவையிதிலாடுஞ் சித்துசொல்வேன்
 மேலான வுரலுடனே முரமுலக்கை
 நேரப்பா நெறியுடனே நெல்லைக் கொட்டி
 நேரான பூரணத்திற் கும்பத்தில் வையே (247)

வையடா மெழுகெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
 வளமான வுலக்கைக்கு விருபுறமுஞ்சாற்றி
 மையடா வாயுலக்கை யெல்லாற்றுக்கு
 மகத்தான மையைத்தான் தொட்டிடாய்நீ
 ஐயடா சாத்தாற்றல் மூலஞ்சொல்வே
 னப்பனே சிம்-மவ்-அவ்வு-வென்று
 கையடா வாயிரத்தெட் டுருவைச்சொல்லு
 கனமாகச் சாடுமடா நெல்லைத்தானே. (248)

தானான பொருவீட்டில் போட்டுசெய்நீ
 தனமான பீசமதை நன்றாய்ப்பூட்டு
 வேனான பொழுதுவிடிந் தெழுந்துபாரு
 வெளியான வுமிவேறு வரிசிவேறாம்

தன்வந்திரி பகவான்

அண்ணான தவிடதுதான் போட்டுவைக்கும்
அண்ணானசித்ததுதான் மகத்தான சித்து

வப்பனே பூரணத்தோர்க் கெய்தும்பாரே. .

(249)

நெல்வளருஞ்சித்து

பாரான கருஞ்சார்தான் சித்துசொன்னேன்

பண்பான நெல்வளருஞ் சித்துகேளு

ஆராக வடிமூல மேல்மூலந்தா

னப்பனே ரண்டுமொன்றாய்க் கொண்டுவந்து

வாராக கருக்கியதை யைங்கோலம்வார்த்து

வளமாக மத்தித்து பரணிதனில் வைத்து

நாரான பதிநொக்கி யைங்கரனைப்போற்றி

நலமாக ரேசக பூரகமுஞ்செய்யே.

(250)

செய்யப்பா பூரணத்தில் கும்பத்தைவைத்துச்

செயமாகப் பூசித்துச் சொல்லக்கேளு

ஐயப்பா படியினன்றாய் மையைப்பூசி

யப்பனே நெல்லளக்க மாளாதையா

வையப்பா வோராண்டு வளர்ந்தாலுந்தான்

வளமாக மாளாது வகுத்துப்பாரு

நையப்பா விச்சித்துப் பெருமைதன்னை

நலமாகக் கண்டோர்க் கனல்லோராமே.

(251)

ஆமப்பா நெல்வளருஞ் சித்துசொன்னே

னப்பனே யிந்திரத்தின் சித்துகேளு

வாமப்பா வண்டத்தி னமிர்தநாதம்

வளமாகக் கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு

நாமப்பா பழம்புளியைப் போட்டுக்கொண்டு

நலமாகப் பிசறிநன்றாய் ரவியில்வைக்க

காமப்பா வஸ்துவது மகத்தாம் வஸ்து

கனமாக வஸ்துவைத்தான் கொள்ளுகொள்ளே. (252)

கொள்ளவே ஸ்திரீகளிட புணர்ச்சிபண்ணு

குணமான விந்திரிய முருக்கிக்கட்டும்

விள்ளவே விந்திரியம் விடாதுவப்பா

விளங்குமந்த ஸ்திரீகளுந்தா னுனக்கீடில்லை

கலைக்ஞானம் ஐந்நூறு

மெள்ளவே வாயிரம்பே ருனக்கீடில்லை
மேலான விந்தையடா விந்திரியக்கூத்து
அள்ளவே விராகனது வைந்தண்டத்தயிலம்
அப்பனே கொண்டுவந்து விடக்கலிதமாமே

வழிநடக்கசித்து

ஆமப்பா விந்திரியச் சித்துசென்னேன்
அப்பனே வழிநடக்குஞ் சித்துகேளு
காமப்பா கைலைகிரி தன்னிலப்பா
கனமான விந்துண்டு வெடுத்துக்கொண்டு
வாமப்பா கன்னத்தில் போட்டுக்கேளு
வளமான வைங்கோளம் விழிகன்னம்போட்டு
நாமப்பா வரைத்ததை வில்லைசெய்து
நலமாகப் புடம்போடச் சுன்னமாச்சே.

(254)

ஆச்சப்பா சுன்னத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே விந்திதிலே போட்டிட்டாக்கால்
நாச்சப்பா நல்லதண்ணீர் போலாமையா
நலமாக தண்ணியைத்தான் குடித்திட்டாக்கால்
வாச்சப்பா வழிநடக்க நிமிஷம்போவாய்
வளமாகப் போதையப்பா சுண்ணத்திலமாளுங்
காச்சப்பா கனவழிகள் நடக்கவாகுங்
கனமான போதையிலே நடந்துபோமே.

(255)

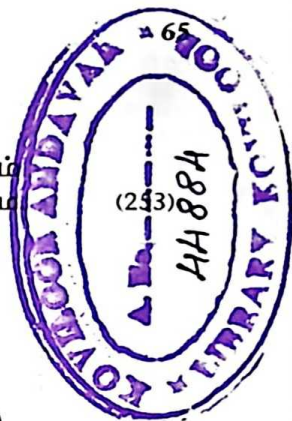
வினோதவித்தை

போவென்று வழிநடக்குஞ் சித்துசொன்னேன்
பேரான வினோதவித்தை சித்துகேளு
ஆவென்று வருத்திரஸ்தான கண்டம்வாங்கி
யப்பனே ரவியுலர்த்தித் தூளாய்ப்பண்ணு
வாவென்ற பாண்டத்திற் குழித்தயிலம்வாங்கி
வளமாகக் கோவெண்ணை கலந்துகொண்டு
காலென்ற கானகத்தி லேறிக்கொண்டு
கண்மணியே யுன்கண்ணில் போட்டுப்பாரு.

(256)

வாடைசித்து

பாரப்பா சித்திரங்கட் செய்தமேடை
பண்பான மேடையுடன் மெத்தைகாணும்



தன்வந்திரி பகவான்

ஆரப்பா வறிவார்கள் சித்திரம்போற்செய்த
வப்பனே வீட்டுடனே மாளிகாணும்
வாரப்பா வினோதவித்தை சித்துசொன்னேன்
'வளமான வாடைசித்து தன்னைக்கேளு
நாரப்பா வைங்கோலப் பிண்டம்வாங்கி
நலமாக நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்யே. (257)

செய்யடா யெண்ணையைத்தான் கழற்றிப்போடு
செயமான வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
வையடா சந்தனத்தூள் தேவதாரம்
வளமாக கருமத்தன் கஞ்சாமூலம்
மையடா வழுக்கிறாவேர் விஷ்ணுமூலி
மகத்தான புல்லு ருவி யானைக்கண்ணி
ஐயடா கருக்குருவி தன்னைவாங்கி
யப்பனே யுலர்த்தியதைச் சூரணமாய்ப்பண்ணே. (258)

பண்ணடா மூலியெல்லாஞ் சூரணமாய்ப்பண்ணு
பண்பான வைங்கோலச் சூரணத்திற்சேரு
அண்ணடா கஸ்தூரி மஞ்சளோடு
அப்பனே செண்பகப்பூ சவாதுகூட்டு
வண்ணடா விவையெல்லாம் வாசங்கூட்டி
வளமான மஞ்சளிட சீலைகட்டி
மண்ணடா மண்ணதனிற் புதைத்துவைத்து
மகத்தான பூசை நைவேத்தியஞ்செய்யே. (259)

செய்யவே ரேசக பூரகமுஞ்செய்து
செயமான கும்பத்தில் மனதையோட்டி
வையவே வாலையைத்தான் தியானஞ்செய்து
வளமாக மூன்றா நாளெடுத்துக்கொண்டு
ஐயவே வாடைதனைப் பரணிதனில்வைத்து
வப்பனே பூசித்துச் சொல்லக்கேளு
மையவே ஸ்திரீகளைத்தான் கண்டாயானால்
மகத்தான வாலையைத்தான் வீசுவீசே. (260)

குண்டலிசித்து

வீசையிலே யதிமோகங் கொண்டலை வாள்பாரு
விதமான மதனவெறி கொள்ளுங் கொள்ளும்

ஆசையிலே மோசமதாய் வருவாளையா
 அப்பவே ஸ்திரீகளெல்லாஞ் சரணஞ்செய்வார்
 வாசையிலே யதிமோக வாடைசித்து
 வளமான சித்ததுதா னார்தான் பார்ப்பார்
 மாசையிலே வாடைசித்து தன்னைச் சொன்னேன்
 மகத்தான குண்டலியின் சித்துகேளே. (261)

கேளப்பா திகைப்பூண்டு சிவத்தின் முப்பூ
 கெடியான வண்டமேழு வைங்காயங்கூட்டு
 வாளப்பா வண்டபிண்டத் தயிலத்தாட்டு
 வளமாக வரைத்தனைப் பரணிதனில்வைத்து
 ஆளப்பா கணேசனுக்குப் பூசைபண்ணி
 யப்பனே ரேசக பூரகமாய்நின்று
 நாளப்பா சொல்லாமற் கும்பகத்தையோட்டி
 நலமாக வொருநிலையாய் நின்றிடாயே. (262)

ஆயப்பா பூசித்து மெழுகெடுத்து
 வப்பனே லாடமதிற் பூசிக்கொள்ள
 வாயப்பா வுன்முகத்தைக் கண்டபேர்க்கு
 வளமாகக் கணேசமூர்த்தி நின்றாய்ப்போல
 காயப்பா கண்டவர்க்குத் தோன்றும்பாரு
 கண்மணியே யிச்சித்தை செய்துபாரு
 மாயப்பா விச்சித்து மகிமைமெத்த
 மகத்தான சித்திதுதான் காணுகானே. (263)

சூரியன் சித்து

காணப்பா குண்டலியின் சித்துசொன்னேன்
 கனமாக சூரியன் சித்துகேளு
 ஆணப்பா விந்தைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு
 வப்பனே முப்பிட்டு ரவியில்வைநீ
 மாணப்பா நவநாள்தான் வைத்தாயானால்
 மகத்தான யெண்ணையது கழன்றுநிற்கும்
 வாணப்பா விந்தெடுத்துக் கருக்கிக் கொண்டு
 வளமான காயத்தைத் தயிலத்தாட்டே. (264)

ஆட்டவே மையாகும் பரணிதனில்வைத்து
 அப்பனே பூசையது தர்ப்பணங்கள்செய்நீ

வாட்டவே ரேசக பூரகமும்பண்ணு
 வளமாக கும்பகத்தின் மனதைநாட்டு
 தேட்டவே மையெடுத்துக் கண்ணிற்றீட்டி
 திரிகோண வட்டமதாய் லாடம்பூசு
 நாட்டவே தெற்குநின்று நங்-கென்றேபார்
 நலமான வருணனவர் காணுவாரே. (265)

வாரப்பா மேற்குநின்று பார்த்தாயானால்
 வளமாகத் தோற்றுமடா வகுத்துப்பாரு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் வடக்கேபாரு
 வப்பனே யுன்கண்ணி லகப்படுவாரையா
 நாரப்பா விரவினிலே பார்த்தாலுந் தோற்று
 நலமாக சித்துதா னன்மையப்பா
 மாரப்பா விச்சித்து மகத்தான சித்து
 மகத்தான சித்திதுதான் மகிமைகாணே. (266)

தேவாலயசித்து

காணப்பா சூரியசித்து தன்னைச் சொன்னேன்
 கனமாக தேவாலய சித்துசொல்வேன்
 மாணப்பா வண்டமெழு வாங்கிக்கொண்டு
 மகத்தான குண்டலிபோற் செய்துகொண்டு
 வாணப்பா விஷக்கல்லைத் தொப்புளில்வைத்து
 வடமான செப்புத்தகடு தன்னைவாங்கி
 ஆணப்பா வைங்கோணங் கீறிக்கொண்டு
 வப்பனே குலமிட்டு வட்டம்போடே. (267)

போடப்பா கோணத்தி லெழுத்தைச்சொல்வேன்
 பொருளான அம்-உங் என்றுபோடு
 வாடப்பா கோணமெல்லா மவ்வெழுத்தைப்போடு
 வளமான நடுவீட்டில் ஓம்-இறிம்-என்றுபோடு
 நாட்டப்பா இம்-என்றும்-அம்-என்றும் போடு
 நலமான விதழ்தானு மைந்திற்போடு
 மாட்டப்பா லுருக்கு வீசானங்குத்து
 மகத்தான சக்கரத்தை வைத்துக்கொள்ளே. (268)

கொள்ளடா சக்கரத்தின் மேலேயப்பா
 கொடிதான பிள்ளையார் தன்னைவைத்து

விள்ளடா இம்-என்று லட்சம்போடு
 விதமான மெழுகினிட மகிமையாமே
 அள்ளடா வுரிநின்ற மனிதனுக்கு
 வப்பனே கனவதுபோற் சொல்லுமையா
 கள்ளடா விக்கினரும் பொய்சொல்வாரப்பா
 கனகமடா புங்களுக்கு வந்தோம்நாமே. (269)

ஆமப்பா விவ்லுரில் வந்து சேர்ந்தேத
 னப்பனே கோயிற்குள மெடுத்துக்கட்டு
 வாமப்பா கனவினின்றாய்ச் சொல்லுமையா
 வளமான மெழுகு பின்னை மகுத்து வங்காணும்
 நாமப்பா ஊரிலுள்ள மனிதர்க்கெல்லா
 நலமான நோய்களைத்தா னென்றாக்கும்பார்
 சாமப்பா குளங்கோயில் கட்டுவார்கள்
 கனமான பொங்கலுடன் தூபஞ்செய்வார். (270)

செய்யவே நோய்களுக்கு விபுதியீவாய்
 செயமான நோகய்ளது ஓடும்பாரு
 வையவே விபுதியினாற் நீருநோய்கள்
 வளமான வானைக்கால் விரைவாதங்கள்
 மையவே கெற்பநோய் கெற்பமுண்டா
 மகத்தான நோய்களெல்லாந் தீர்க்குமையா
 கையவே மனிதர்கள்தான் ககைசபையென்பார்
 கனமான தெய்வமது நிசமென்பாரே. (271)

நிசமான சித்துதா னார்தான் கண்பார்
 நிச்சயமா யிச்சித்தைச் செய்துபாரு
 வசமான காசுகள்தா னதிகமெய்தும்
 வளமான மடையர்களே யிச்சித்தைசெய்வாய்
 கசமான கசடருக்கு வெய்துமோசொல்
 கசங்கொள்ளிப் பயல்களைத்தா னகலத்தள்ளு
 அசமான வழும்பருடன் பேசவேண்டா
 மன்னமீ யார்களே யசடராமே. (272)

ஆமப்பா வவரிடத்தி னூலீயாதே
 யான்தொரு வழும்பரைத்தான் சேரவேண்டாம்
 வாமப்பா லமுதுசெய்யுஞ் சீடன்றன்னை
 வளமான சித்தனாய்த் தேறச்செய்வாய்

தன்வந்திரி பகவான்

காமப்பா ஆகார வரையுந்தோன்றும்
கயிலாச மேருகிரி மார்க்கமாகும்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோந் திருடர்போக்கு
நலமான திருடரைத்தா எனலத்தள்ளே.

(273)

ஈஸ்வரன் சித்து

தள்ளவே தலைவாசற் சித்துசொன்னேன்
றண்மையுள்ள வீஸ்வரன்றன் சித்துகேளு
விள்ளவே சிவன்வேம்பு வீஸ்வரன்முலி
விதமான சிவகரந்தை யிம்முன்றுந்தான்
கள்ளவே நிழலுலர்த்திக் குழித்தயிலம் வாங்கி
கனகமதைப் பூசித்து வைத்துக்கொள்ளு
மள்ளவே யைங்கோல மைங்காயங்கூட்டி
மகத்தான வஞ்சனத்தின் தயிலம்வாரே.

(274)

வாமப்பா விவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
வளமாக வாட்டிவர மையாய்ப்போகும்
நேரப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து
நெறியாகப் பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
ஆரப்பா ரேசக பூரகமுஞ்செய்து
வப்பனே கும்பத்தின் மனதைநாட்டி
மாரப்பா மையெடுத்து லாடந்தீற்றி
மகத்தான விராத்தனிலே ரேசகமாய் நில்லே.

(275)

நில்லப்பா சிவன்றானும் வந்துநிற்பார்
நிலையான ரிஷபத்தி லேறிக்கொண்டு
மல்லப்பா வெகு கோடி காந்திபோல
வளமாகத் தோன்றுமடா சிவத்தின்ருபங்
கல்லப்பா விச்சித்து மகத்தானசித்து
கண்மணியே யிச்சித்து செய்துபாரு
வல்லப்பா வீஸ்வரன்றன் சித்துசொன்னேன்
வளமான விஷ்ணுருபச் சித்துகேளே.

(276)

விஷ்ணுருபச்சித்து

கேளப்பா விஷ்ணுமூலி யக்கராவேர்
கெடியான காரமுடன் சமனாய்ச்சேர்த்து

வாளப்பா குழித்தயிலந் தன்னைவாங்கி
 வளமான சத்தி முப்பு காயந்தயிலங்கூட்டி
 நாளப்பா கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 நலமாக வாட்டி வர மெழுகாய்ப்போகும்
 மாளப்பா விம்மெழுகை பரணிதனில்வைத்து
 மகத்தான வாதித்த வாரநாளே. (277)

நாளடா வந்நாளில் பூசைபண்ணு
 நலமான வநீ-அநீ-இநீ யென்றேசொல்
 வாளடா லட்சமுரு செய்துகொள்ளு
 வளமாக ரேசக பூரகமும்பண்ணி
 ஆளடா மெழுகெடுத்து லாடம்பூசி
 யப்பனே கண்முடித் திறந்துபாரு
 மாளடா மகாவிஷ்ணு கருடன்மீதின்
 மகத்தான பரவெளியாய்த் தோன்றுவாரே. (278)

வாரென்ற மகாவிஷ்ணு தோன்றுவார்பார்
 வளமான சித்துதான் வளமைபாரு
 காரென்ற சித்திதுதான் வேடிக்கைமைந்தா
 கனமான வேடிக்கை யிதுபோலுண்டோ
 மாரென்ற வண்டபிண்டத் தயிலந்தான்மைந்தா
 மகத்தான தொழிலெல்லா மெடுத்துக்கூறு
 ஆரென்ற முப்பாச்சு வப்புமாச்சு
 வன்பான கலமாச்சு மெழுகுமாச்சே. (279)

ஆச்சப்பா சாக்காச்சு கட்டுமாச்சு
 வப்பனே ரசமாச்சு சவர்க்காரமாச்சு
 வீச்சப்பா தயிலமுடன் மையுமாச்சு
 விதமான காயென்று மைங்காயமாச்சு
 மாச்சப்பா ரவியாச்சு மதியுமாச்சு
 மகத்தான விந்தாச்சு நாதமாச்சு
 நாச்சப்பா பூதியிட நாதமாச்சு
 நலமான பூநீறு காய்நீறாமே. (280)

ஆமப்பா விஷுமாச்சு நஞ்சுமாச்சு
 வப்பனே பச்சையென்ற குருவண்டாச்சு

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா வழலையென்று முவர்ப்புவாச்சு
 வளமான பழமாச்சு காயுமாச்சு
 நாமப்பா பச்சையென்று நாபியாச்சு
 நலமான வஸ்தாச்சு பூரணமுமாச்சு
 காமப்பா கல்லாச்சு யானையாச்சு
 கனமான சமாதி கல்லுப்பென்றும் பேரே. (281)

பேரான வையியென்றும் பற்பினிதானென்றும்
 பிரபல்லிய மானதொரு கொடியென்றும்பேரு
 ஆராக வத்தினி சங்கினிதானென்று
 மானதொரு கோரையென்றுஞ் சித்தினிதானென்றும்
 வாரான மூடியென்றுஞ் சகஸ்திரந்தா னென்றும்
 வளமான வகாரமென்றும் தோழியென்றும்
 நாரான கும்பிடென்றும் நத்தையென்றும்
 நலமான வன்னிகர்ப்ப மென்றுங்காணே. (282)

நாளப்பா கன்னியென்றும் விடைதானென்றும்
 கனமான காகமென்றுஞ் சனியனென்றும்
 வாளப்பா காரமென்றுஞ் சாரமென்றும்
 வகையான சிப்பியென்றும் கபாலமென்றும்
 மாளப்பா கருநெல்லி வெண்சாரையென்றும்
 மகத்தான வெண்ணாவலென்றும் பேரு
 ஆளப்பா வெள்ளையென்றும் வண்ணானென்று
 மப்பனே பிண்டத்துக்கித்தனையு மாமே. (283)

ஆமப்பா பிண்டத்தின் பேர்கள் சொல்ல
 வரனாலு மயனாலும் முடியாதப்பா
 வாமப்பா பிண்டத்தின் பெருமையைத்தான்
 வளமாகக் கண்டவர்களரு மையுள்ளோர்
 நாமப்பா நாடிவித்து தன்னாலாச்சு
 நலமான ரவிமதியு மிதனாலாச்சு
 காமப்பா சவர்க்கார மிதனாலாச்சு
 கண்மணியே முப்புவின பூநீராச்சே. (284)

ஆச்சப்பா சத்த சாகரங்களாச்சு
 வப்பனே பனிநீருஞ் செய நீராச்சு

வாச்சப்பா பேசுகிற பேச்செல்லாந்தான்
 வளமான பிண்டத்தின் பேச்சுமாச்சு
 நாச்சப்பா விதைவிட்டு வலைவார் மாண்பர்
 நலமாக விஷக்கல்லு மிதிலேயாச்சு
 நாச்சப்பா கண்ணாடி முகத்தைப்போலே
 நாட்டிவிட்டேன் கலைஞானந் தன்னிற்றானே. (285)

நினைத்தது வருக

தானான நினைத்ததொரு வண்டசித்து
 தயவாகச் சொல்லுகிறே னன்பாய்க்கேளு
 வேனான பனிக்குடத்தை வாங்கிக்கொண்டு
 வெளிதனிலே ரவியுலர்த்திக் குழித்தயிலம்வாங்கு
 ஆனான தயிலத்திற் புனுகுபூரம்
 அப்பனே முப்பூவுடன் சவ்வாதுபோட்டு
 மானாக மத்தித்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 மைந்தனே கைதனிலே போட்டுப்பாரே. (286)

பாரடா நினைத்தபண்டம் வாவாவென்று
 பண்பாகக் கைதனிலே தோன்றுமப்பா
 வாரடா நினைத்தபூ வாவாவென்ன
 வளமாகக் கைதனிலே தோன்றுமப்பா
 நாரடா நினைத்தஸ்திரீ வாவாவென்று
 நலமாக வந்துநிற்பா ளறிந்துபாரு
 மாரடா மிருகத்தை நினைத்துக்கொண்டு
 மைந்தனே கைபார்க்கத் தோன்றுந்தானே. (287)

நெருப்பைச் சாப்பிட

தானான சித்திதுதா னினைத்ததெல்லாந்
 தனதாகத் தோன்றுகிற சித்துசொன்னேன்
 வேனான வென்னந்தி யருளினாலே
 வெளியாகப் பிரித்துநன்றாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
 கானான வக்கினியைத் தின்னுதற்குக்
 கருத்தாக சித்தொன்று சொல்லக்கேளு
 மானான சுத்தசலம் விந்துங்கூட்டி
 மகத்தான முப்பூவுங் கொஞ்சம்போடே. (288)

தன்வந்திரி பகவான்

போடப்பா கலக்கியதைக் குடித்துவிட்டு
 பொருளான ரேசக பூரகமும்பண்ணு
 நாட்டப்பா முன்சொன்ன ஸ்தம்பமையை
 நலமாக வாயடக்கிப் பூரணமாயெண்ணி
 வாட்டப்பா நெருப்பெடுத்து விழுங்கிப்போடு
 வளமான குளிர்ந்ததண்ணீர் போலாமப்பா
 காட்டப்பா கானலிட நெருப்புசித்து
 கனமான சித்திதுதா னறிந்துசெய்யே. (289)

நாபிதின்னுஞ்சித்து

செய்யப்பா நாபிதின்னுஞ் சித்துகேளு
 செயான சுத்தசல மதியமிர்தங்கூட்டி
 வையப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கருக்கிக்கொண்டு
 வளமாகப் பூரணமாய்க் கொள்ளுகொள்ளு
 நையப்பா கொண்டவுட னாபிதின்னு
 நலமாகப் பாஷாண நஞ்சுதின்னு
 ஐயப்பா வமிர்தமது நஞ்சைக்கொள்ளு
 வப்பனே யிவையெல்லாந் தின்னலாமே. (290)

திருட்டுமீடிக்க

ஆமப்பா வமிர்தமது கொண்டபோது
 வப்பனே யுன்றிரேகம் எஃகுமாச்சு
 வாமப்பாந் கொண்டாக்கால் வயதோமீறும்
 வளமான சிவயோகி சித்தன்சித்தன்
 காமப்பா நாபிதின்னுஞ் சித்துசொன்னேன்
 கருத்தான திருட்டுதன்னை, பிடிக்கக்கேளே
 நாமப்பா நாதமுடன் விந்துங்கூட்டி
 நலமாகக் குழித்தயிலந் தன்னைவாங்கே. (291)

தேங்காயோட

வாங்கப்பா வைங்கோலம் கூடக்கூட்டு
 வளமான முப்புவதுதான் கொஞ்சம்போடு
 ஆங்கப்பா பரணிதனிற் பதனம்பண்ணு
 வப்பனே ரேசக பூரகமுஞ்செய்வாய்
 மாங்கப்பா தேங்காய்தான் கொண்டுவந்து
 மகத்தான தயிலத்தை யிதனிற்றொட்டு

நாங்கப்பா வனுமனிட மூலஞ்சொல்வேன்
நலமான றங் மங் உச்சாடையாவென்னே. (292)

என்னவே நூற்றெட்டு வருவைச்சொல்லு
வென்மகனே யெழுந்தோடுந் தேங்காயப்பா
வன்னவே திருடனவ னிருக்குமந்த
வளமான விடந்தனிலே போகும்பா
மன்னவே யரைநாழி போய்தானிற்கு
மகத்தான திருடனவன் கொடுக்காவிட்டால்
கன்னவே யெழும்பியது வடிக்குமப்பா
கன்னத்திற் பொறிபார்த்துக் கொல்லும்பாரே. (293)

பாரப்பா பொருளிருக்கு மிடமேதென்றாற்
பண்பான மந்திரத்தில் மாறிச்சொல்லு
ஆரப்பா பொருளிருக்கும் இடத்தையெகு
மப்பனே போயிருக்கு மெடுத்துக்கொள்ளு
நாரப்பா விச்சித்து பிரபல்லியமெத்த
நல்லோர்க ணாதாக்க ளறிவார்பாரு
வாரப்பா திருடரிட சித்துசொன்னேன்
வளமான தென்னங்கா யுடைக்கக்கேளே. (294)

தேங்காயுடைக்கசித்து

கேளப்பா விந்தினிட் குழித்தயிலம்வாங்கி
கெடியாக வைங்கோலத் தயிலங்கூட்டி
வாளப்பா பரணிதனில் வைத்துப்பூசை பண்ணி
வளமான கையிற்றான் றடவிக்கொண்டு
ஆளப்பா தேங்காயை யுடைத்துப்போடு
வப்பனே யாயிரந்தா னுடைக்கலாமே
நாளப்பா வுடைத்தாலுஞ் சளையாதையா
நலமான விந்நூலைப் பூசைபண்ணே. (295)

தண்ணீரில் விளக்கெரிய

பண்ணப்பா தேங்காயுடைக்குஞ் சித்துசொன்னேன்
பண்பான ஜாலத்தின் சித்துகேளே
அண்ணப்பா கெந்தியுடன் வெடியுப்புகுடன்
அப்பனே யிம்மூன்றும் கல்வத்திட்டு

தன்வந்திரி பகவான்

வண்ணப்பா வரைக்கீரை சாறுவிட்டு
 வளமான வைங்காயங் கொஞ்சம்போட்டு
 நண்ணப்பா வரைத்துநன்றாய்ச் சீலைதன்னில்
 நலமாகத் தடவிநன்றாய்த் திரித்துக்கொள்ளே. (296)

கொள்ளவே ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 கொடிதான விளக்கிலிட்டுத் தண்ணீர்வார்த்து
 மெள்ளவே விளக்கேற்றிப் பார்த்தாயானால்
 மேன்மேலும் வெகுசோதி யெரியுமப்பா
 கள்ளவே தண்ணியைத்தா னிழுக்கும்பாரு
 கனமான திரியினிட வேகமெத்த
 நள்ளவே தண்ணியது மிகவும்வாரு
 நலமான திரியதுதா னெரியும்பாரே. (297)

வசியசித்து

பாரப்பா ஜாலத்தின் சித்துசொன்னேன்
 பண்பான வசியமையின் சித்துகேளு
 ஆரப்பா விந்தைத்தான் கருக்கிக்கொண்டு
 வப்பனே வைங்கோலந் தனிற்குழைத்து
 வாரப்பா பரணிதனில் பதனம்பண்ணி
 வளமாகப் பூசைசெய்து ரேசகமும்பண்ணி
 நாரப்பா கும்பகத்தின் மனதையோட்டி
 நலமாக நெற்றிதனிற் பணவிடைதான் போடே. (298)

போடையிலே வழிதனிலே போனாயானாற்
 பொல்லாத துஷ்டரெல்லாம் வணங்கிநிற்பார்
 வாடையிலே மதிமயங்கும் போலேயப்பா
 வளமாக வுன்பேரி லாசையாவார்
 மாடையிலே மதிமயங்கி யரசரெல்லா
 மனதிலெண்ணிக் கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
 ஆடையிலே வசியமை சித்துசொன்னேன்
 அப்பனே மோகனஃமயின் சித்துகேளே. (299)

மோகனசித்து

கேளப்பா நாதமுடன் புளியுங்கூட்டிக்
 கெடியாகக் கருக்கிநன்றா யெடுத்துக்கொண்டு

வாளப்பா அண்டபிண்டத் தயிலம்விட்டு
 வளமாக மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 ஆளப்பா பூசித்துப் பூரணமாய் நின்று
 வப்பனே ரேசக பூரகமும்பண்ணு
 நாளப்பா மையெடுத்துத் திலதந்தீட்டி
 நலமாக வீதிதனி னடந்திடாயே. (300)

ஆயப்பா வுன்முகத்தைக் கண்டபேர்க்கு
 வப்பனே சர்வாங்க மதிகமோகமாவார்
 நாயப்பா ஸ்திரீகளைத்தா னினைத்துப்போனால்
 வலமாக வணங்கியவ ஞாபகாரஞ்செய்வாள்
 காயப்பா ராசனிடம் போனாயானாற்
 கனகமதைக் கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
 வாயப்பா புருஷனிடம் போனாயானால்
 வளமாகக் கூப்பிட்டுச் சரணஞ்செய்வார். (301)

செய்யப்பா விம்மைதான் மகத்தானசித்து
 செகந்தனிலே யிம்மையைப் போலவுண்டோ
 வையப்பா வின்னுல்போ னாலேயில்லை
 வளமான சகலகலைக் கியானமப்பா
 மையப்பா நாதவிந்தின் மைபோலுண்டோ
 மகத்தான மையிதுதா னாருஞ்சொல்லார்
 கையப்பா கனகசபை நடனமைதான்
 கைலாய கிரிதனிலே வளர்ந்தமையே. (302)

வசியமை

மையான மையிலொரு விபரங்கேளு
 மகத்தான மூலமடா திகைப்பூடுவாங்கி
 கையாக வயக்கரண்டி தன்னி லப்பா
 கனமாகக் கருக்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
 ஐயான வைங்கோலம் விட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 வையான வையகத்திற் போனாயானால்
 வளமான லோகமெல்லாம் வசியமாமே. (303)

கல்லுப்புமை

ஆமப்பா மனிதரெல்லா முன்னைப்பார்ப்பா
 ரப்பனே யிச்சித்து மகாசித்தப்பா

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா கல்லுப்பு மையைக்கேளு
 வளமான கல்லுப்பு பலந்தான்ரண்டு
 காமப்பால் விட்டரைத்துக் கருக்கிக்கொண்டு
 கனமான வண்டபிண்டத் தாலேமத்தி
 நாமப்பா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 நலமாக ரேசக பூரகமாய்நிலே. (304)

நில்லப்பா கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி
 நிலையான பூரணத்தை நினைத்துக்கொண்டு
 வல்லப்பா வாமசிவ காமிவாலை
 வளமாகத் தானினைந்து பூசைபண்ணி
 மல்லப்பா மையெடுத்து கரத்திலேந்தி
 மகத்தான ஸ்திரீகளைத்தா நினைத்துக்கொண்டு
 கல்லப்பா கனகசபை நடனமென்று
 கைலாய கிரிதனிலே லாடம்பூசே. (305)

பூச்சப்பா மாதரெல்லா மதிமயங்கி
 புனிதமதா யுன்னிடத்தே வருவார்பாரு
 ஆச்சப்பா வாசையதாய் நினைக்கவேண்டா
 மப்பனே சித்தென்றா லகலநிலு
 மாச்சப்பா மற்றோர்க ளாடலாகு
 மகத்தான சிவயோகிக் காகாதப்பா
 வாச்சப்பா விச்சித்து மகாசித்தப்பா
 வளமான வறிவுள்ளோ ரறிந்துகேளே. (306)

வெடியுப்புமை

கேளப்பா வெடியுப்பு மையைக்கேளு
 கெடியான வெடியுப்போ பலந்தான்ரெண்டு
 ஆளப்பா நாதமதா லரைத்துக்கொண்டு
 வப்பனே கருக்கியதை யெடுத்துக்கொள்ளு
 வாளப்பா மாயாசித்துத் தயிலம்விட்டு
 வளமாக மத்தித்து மையாய்ச்செய்து
 மாளப்பா சிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு
 மகத்தான ரேசக பூரகமும்பண்ணே. (307)

பண்ணடா கும்பத்தில் மனதைநாட்டிப்
 பண்பான சிவயோகிக் கங்கிபூட்டி

கலைஞானம் ஐந்நூறு

மண்ணடா மையெடுத்து நெற்றிக்கிட்டு
 மகத்தான சிலம்பத்தைச் செய்தாயானால்
 வண்ணடா வெதிரிக்குத் தோன்றும்பாரு
 வளமான கிணறுடனே குளங்கள்போலும்
 அண்ணடா மண்ணைத்தான் வாயிற்போடு
 வப்பனே யுனக்கெதிரி யில்லைபாரே. (308)

பாரடா சிலம்பமது பழகச்செய்தான்
 பண்பான வெதிரிக்குத் திகைத்துப்போகும்
 வாரடா வெனக்கெதிரி யில்லையென்று
 வளமாக வருகிறவன் றன்னைப்பார்த்து
 ஆரடா வவன்றனக்குச் செய்துகொள்ளு
 வப்பனே மற்றோர்க்குச் செய்யவேண்டாம்
 நாரடா விச்சித்து மகிமைகேளு
 நலமான சித்திததா னன்மைதானே. (309)

தாளகமை

தானான ஜாலத்தின் விசுர்திசித்து
 தன்மையுடன் சொல்லிவிட்டே னறிந்துகொள்ளு
 வேனான தாளகத்தின் மையைக்கேளு
 விஷ்ணுவிட தாளகந்தான் பலந்தானிரண்டு
 ஆனான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே யைங்கோல நாதம்விட்டு
 தேனான மெழுகதுபோ லாட்டிக்கொண்டு
 தெளிவாகக் கலக்கியதை நாதம்விட்டே. (310)

விட்டப்பா குழைத்துநன்றாய்ச் சிமிழில்வைத்து
 விதமாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
 அட்டப்பா லாடத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே யெதிரியுன்னைக் கண்டானானால்
 மட்டப்பா தரையிலவன் விழுந்தமுவான்
 மகத்தான வென்குருவே சரணமென்பான்
 நட்டப்பா பஞ்சவசி யந்தானப்பா
 நலமான விம்மையி லாடும்பாரே. (311)

பாரப்பா விம்மையைப் பூசைபண்ணு
 பண்பான விம்மைதான் மெத்தநன்று

தன்வந்திரி பகவான்

ஆரப்பா வறிவார்க விந்நூற் போக்கு
 வப்பனே விந்நூல்போ னூலோவில்லை
 காரப்பா கலைக்ஞான மின்னூலப்பா
 கனமான தண்டகமும் பாருபாரு
 நாரப்பா முன்னூறி னிகண்டைப்பாரு
 நலமான செயநீர் முப்பூவுமாமே.

(312)

ஆமப்பா முதன்மொழியோ காவியந்தான்சொன்னே
 னப்பனே யம்மொழியைச் சித்தர்கூடி
 வாமப்பா வாதாடி வாங்கிக்கொண்டார்
 வளமான காவியந்தான் ஞானகாவியம்
 நாமப்பா வாத காவியந்தான் சொன்னே
 நலமான காவியந்தா னெண்ணூறப்பா
 காமப்பா வென்னூலைப் பாருபாரு
 கனமான நூலதுதான் வந்தநூலே.

(313)

நூலான நூலையா பக்குவமெத்த
 நுணுக்கத்தில் வெகுநுணுக்க நூலைப்பாரு
 சாலான சகலகலை பாடிவைத்தேன்
 சடாட்சரத்தின் பொருளெல்லா மதிலேசொன்னேன்
 வாலான வாகடத்தின் முறைகள்சொன்னேன்
 வளமான் நூலதுதான் காவியமப்பா
 பாலான பாலமுர்த மிந்தநூல்தான்
 பண்பான நூலதுதான் காணுகானே.

(314)

காண்டா கலைக்ஞான மின்னூலப்பா
 கண்டவர்க்கு மோட்சமடா கருத்தாலெண்ணு
 ஓண்டா வென்னூலைப் பார்த்தோருக்கு
 வொருநாளாங் குறைவில்லை யுண்மைவுண்மை
 வாண்டா வின்னூலிற் றிறந்துவிட்டேன்
 வளமான சாத்திரம்போ லார்சொல்வார்கள்
 ஆண்டா வென்னூல்தான் மார்பிலணி
 யப்பனே யென்னூலைக் காணுகானே.

(315)

காணப்பா மதியமுர்தங் கொள்ளுகொள்ளு
 கண்மணியே கண்ணாட்டக் கருத்தாய்ப்பாரு

வாணப்பா ரவிமதியு நாதவிந்து
 வளமான நாதவிந்தை கொண்டுவிட்டால்
 ஆணப்பா வாழ்க்கைக்கு வழுவோவில்லை
 யப்பனே நாதவிந்தா லெடுத்தசென்மம்
 மாணப்பா மடையர்களே கொள்ளுகொள்ளு
 மகத்தான சிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. (316)

ஆச்சப்பா வாசியதைக் கொண்டுவிட்டா
 லப்பனே யாக்கைதா னழிவோயில்லை
 போச்சப்பா மெதுவாக நாற்பது நாட்செய்தால்
 பேச்சொன்று மில்லையடா குதிர்ந்துநிற்கும்
 வாச்சப்பா வழிகண்டு விட்டாயானால்
 வளமாக வொருவருஷஞ் செய்துகொள்ளு
 நாச்சப்பா வருஷமது செய்தாயானால்
 நலமாகக் குந்துவிடும் கண்டுசெய்யே. (317)

செய்யப்பா பூரணாதி கொள்ளுகொள்ளு
 செயலான வாசியது சிக்கிப்போகும்
 வையப்பாகா ரத்தி லடங்கிப்போச்சு
 வளமான மூலமடா வாசிமூலம்
 ஐயப்பா பிசகாமற் சொல்லிவிட்டே
 னப்பனே இம்மென்றா லடங்கிப்போச்சு
 கையப்பா வட்சரத்தில் அடங்கிப்போச்சு
 கையடங்கா வாசியடா கருத்தாய்ப்பாரே. (318)

பாரப்பா வைம்பூதம் பொறிகளைந்தும்
 பண்பாக ஞானவிந் திரியமைந்தும்
 வாரப்பா கன்மேந் திரியமைந்துங்
 கனமான வாசியிற் றொண்ணூற்றாறு
 வாரப்பா வகாரத்தி லடங்கிப்போச்சு
 வளமான வாசியது யானையானை
 நேரப்பா நின்றநெறி தன்னைக்கண்டால்
 நிசமான சத்திநிஷ்டை சிவநிஷ்டையாமே. (319)

ஆமப்பா புரியட்டம் வாசியாலே
 யப்பனே தொண்ணூற்றாற் வாசியாலே

தன்வந்திரி பகவான

வாமப்பா வாதமது வாசியாலே
 வளமான வாமமது வாசியாலே
 நாமப்பா கண்டுணர்ந்து வுனக்குச் சொன்னா
 நலமான வசவனியே கேளுகேளு
 காமப்பா கருவிகரணாதியெல்லாங்
 கணக்காகப் புதிந்துநன்றாய்க் காட்டினோமே. (320)

மௌனவாலைமூலம்

ஓமப்பா மௌனவாலை மூலஞ்சொல்வே
 னுத்தமனே ஓம்-தவ்வு-உவ்வு-மென்று
 நாமப்பா கிறியும்-அறியும் என்று
 நலமாக லட்சமுரு மாட்டிடாய் நீ
 வாமப்பா வாலையம்பாள் வசியமாவாள்
 வளமான நாற்பத்து முக்கோணத்துள்
 காமப்பா வாமிசிவ காமித்தாயார்
 கனமாக வமர்ந்திருப்பாள் கண்டுகொள்ளே. (321)

குண்டலிமூலம்

கேளப்பா குண்டலியின் மூலஞ்சொல்வேன்
 குணமாக ஓம்-ஸ்ரீம் நங்வங் கென்று-வப்பா
 ஆளப்பா லட்சமுரு மாட்டியோது
 வரை நொடியிற் குண்டலிதான் பிரகாசிப்பாள்
 வாளப்பா வைங்கோணங் கீறிக்கொண்டு
 வளமான நடுவீட்டில் ஓம்-ஸ்ரீம்-என்றுபோட்டு
 நாளப்பா சுற்றிலுந்தான் கங்-சங் கென்றுபோட்டு
 நலமான குண்டலி வசியமாமே. (322)

சுப்பிரமணியர்மூலம்

ஆமப்பா சுப்பிரமணியர் மூலங்கேளு
 அப்பனே ஓங்-சிங்-சிவசிவ-அங்-சாயாவென்று
 நாமப்பா நங்-மங் சுப்பிரமணியா வென்று
 நலமாக லட்சமுரு மாட்டியோது
 காமப்பா வறுகோணங் கீறிக்கொண்டு
 கனமாக அங்-நங்-சிவாய வென்று
 வாமப்பா வரைதோறு மிவ்வெழுத்தைப்போட்டு
 வளமான நடுவீட்டில் ஓம் அம் போட்டுக்கேளே. (323)

வீரபத்திரன்மூலம்

கேளப்பா சுப்பிரமணியர் வசியமானார்
 கெடியான வறுமுகவர் சௌபாக்கியமும்வார்
 ஆளப்பா வீரபத்திரன் மூலங்கேளு
 வப்பனே வங்-யங்-லீ-லீ-லீ வீரபத்திராயாவென்று
 நாளப்பா லட்சுமுரு செய்துகொள்ளு
 நலமான வீரபத்திரன் வசியமாவார்
 வாளப்பா வெண்கோணங் கீறிக்கொண்டு
 வளமான கோணத்தில் ய-ந-ம-சி-வ-வென்றுமாறே.(324)

மாறப்பா நடுவீட்டில் யங்-வங்-கென்றுபோடு
 மகத்தான வீரபத்திரன் கொலுவிருப்பார்
 ஆரப்பா வீரபத்திரன் றர்க்கயாக
 வடங்காத வீரனடா வேர்வைபுத்திரன்
 நாரப்பா நமக்காணி சூலமைந்தா
 நலமாகச் சொல்லுகிறோ மறிவுள்ளானே
 வாரப்பா நவக்காளி பேரைச்சொல்வேன்
 வளமான வராகியவள் பெரியவள்தானாமே (325)

ஆமப்பா வீரேசுவரி சாங்கியம்மா
 வன்பான பொம்மக்காள் வெள்ளையம்மாள்
 வாமப்பா நாகம்மாள் பொம்மியம்மாள்
 வளமான யெல்லம்மாள் தூமாதேவி
 நாமப்பா நவக்காளி யாச்சுதப்பா
 நலமான வராகியிட மூலங்கேளு
 காமப்பா ஐயும்-ஆம்-ஊம்-என்றோதி
 கனமான வராகசித்தி சவாகாவென்னே. (326)

என்னவே லட்சுமுருமாட்டிடாய் நீ
 யென்மகனே வராகியம்பாள் செயமேயாவாள்
 கன்னவே தூபமொடு தீபங்காட்டு
 கனமாக கதம்பகஸ்தூரி புஷ்பஞ்சாத்து
 வன்னவே வராகியிட மூலஞ்சொன்னேன்
 வளமான வீரேசுவரி மூலங்கேளு
 மன்னவே மறியுங்கிறியும் இறியும் வீரேசுவரி சவாகாவென்று
 மகத்தான புட்பபரி மளங்கள் சாத்தே. (327)

தன்வந்திரி பகவான்

பொம்மக்காள்மூலம்

சாத்தடா லட்சமுரு வேற்றினாக்கால்
 சமர்த்தான வீரேசுவரி வசியமாவாள்
 மாத்தடா வீரேசுவரி மூலஞ்சொன்னேன்
 மகத்தான பொம்மக்காள் மூலங்கேளு
 வாத்தடா அறியுமறியு முறியுமென்று
 வளமான பொம்மக்காள் சுவாகாவென்று
 நாத்தடா பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
 நாதாந்த வீஸ்வரீனய லட்சமோதே. (328)

வெள்ளையம்மாள்மூலம்

ஓதப்பா பொம்மியிட மூலஞ்சொன்னே
 னுத்தமனே வெள்ளையம்மாள் மூலங்கேளு
 மாதப்பா ஓம்-ரீயும் அறியும்-இறியுமென்று
 மகத்தான வெள்ளையம்மாள் சுவாகாவென்று
 ஆதப்பா பூரணமாய் நைவேத்தியஞ்செய்து
 வப்பனே லட்சமுரு மாட்டியோது
 வாதப்பா வெள்ளையிட மூலஞ்சொன்னேன்
 வளமான நாகம்மாள் மூலங்கேளே. (329)

நாகம்மாள்மூலம்

கேளப்பா நறியும் அறியும் அவ்வுமென்று
 கெடியான நாகம்மாள் சுவாகாவென்று
 வாளப்பா பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
 வளமாக லட்சமுரு மாட்டுமாட்டு
 தாளப்பா நாகம்மாள் வசியமாவாள்
 நலமான சத்தியடா நாகசத்தி
 காளப்பா நாகசத்தி மூலஞ்சொன்னேன்
 கண்மணியே பொரிமாசத்தி மூலங்கேளே. (330)

பொரிமாசத்திமூலம்

கேளடா நறங்கிறங் வறங்கென்றுந்தான்
 கெடியான றங் இறங் சுவாகாவென்று
 வாளடா நைவேத்தியஞ் செய்துகொண்டு
 வளமாக லட்சமுரு மாட்டுமாட்டு

ஆளடா பொரிமாசத்தி வசியமாவா
 ளப்பனே கனகமுடன் செளபாக்கியமீவாள்
 வாளடா பொரிமாசத்தி மூலஞ்சொன்னே
 னலமான யெல்லம்மாள் மூலங்கேளே. (331)

எல்லம்மாள் மூலம்

கேளேன்ற மறிங் சிறிங் வறிங் சுவாகாவென்று
 கெடியான லட்சமுரு மாட்டுமாட்டு
 ஆளேன்ற பூசை நைவேத்தியஞ்செய்ய
 வப்பனே யெல்லம்மாள் வசியமாகும்
 வாளேன்ற யெல்லம்மாள் மூலஞ்சொன்னேன்
 வளமான மூத்தவள்தான் மூதேவியம்மாள்
 மாளேன்ற மூதேவிதூமாதேவி
 மகத்தான மூலமடா சொல்வோநாமே. (332)

தூமாதேவிமூலம்

நாமப்பா ஓங்-ஆங் அவ்வுமென்று
 நலமாக வும்படுஆக் கிரிஷாயாவென்று
 வாமப்பா வீரதூமா பதியேயென்று
 வளமான மதுமாங்கிஷம் வஸ்துவைத்து
 ஆமப்பா லட்சமுரு மாட்டியோது
 வப்பனே மூதேவி வசமேயாச்சு
 காமப்பா தூமாதேவி மூலஞ்சொன்னேன்
 கனமான சாங்கம்மாள் மூலங்கேளே. (333)

சாங்கம்மாள்மூலம்

கேளப்பா ஆங்குறோம் இவ்வுமென்று
 கெடியாகப் பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
 வாளப்பா லட்சமுரு மாட்டியோது
 வளமான சாங்கம்மாள் வசியமாவாள்
 நாளப்பா செல்லாது கூணத்திற்சித்து
 நலமான நவக்காளி மூலஞ்சொன்னேன்
 ஆளப்பா சகலமுந்தான் றுறந்துவிட்டே.
 னன்பில்லா மடையர்களே யிந்நூற்பாரே. (334)

தன்வந்திரி பகவான்

சத்திசிவதீட்சை

ஆரப்பா சிவதீட்சை அகாரமப்பா
 வப்பனே கோட்டையதாய் வளைத்துக்கட்டி
 நேரப்பா நின்றநெறி தன்னால்மைந்தா
 நிட்சயமாய்க் குண்டலி பிரகாசிப்பாள்
 பாரப்பா தீட்சைவிதி யிதுவேமார்க்கம்
 பண்டாகி வாதாதா ரத்தின் பூசை
 வாரப்பா அகாரமது விந்துமாச்சு
 வளமான இகாரம்பார் நாதமாச்சே. (335)

பேதனம்

ஆச்சப்பா நாதவிந்தா லனேகமாச்சு
 வப்பனே கொடிமுடியுஞ் சத்தமாச்சு
 வாச்சப்பா சாரங்கள் சமுத்திரமாச்சு
 வளமான சத்தியுடன் சிவத்தால்மைந்தா
 காச்சப்பா சத்திசிவ தீட்சைசொன்னேன்
 கனமாகப் பரிவுடன் பேதனந்தான்கேளு
 நாச்சப்பா கருங்குருவி நின்றகொம்பு
 நலமான நரிமிரட்டி சிவன்வேம்பாமே. (336)

குடியோட்ட

ஆமப்பா சீந்திற்கொடி பேய்மிரட்டி
 யப்பனே யெட்டிமூலம் கழுதைச்சாளி
 வாமப்பா தூமாதேவி யந்திரத்தைக் கீறி
 வளமான கொடிமாவு தானுஞ்சேர்த்து
 நாமப்பா யெதிரிகள்தன் பேரைநாட்டி
 நலமான தேவியைத்தா னெச்சரித்து
 காமப்பா மருந்தெல்லா மதனில்வைத்து
 கனமான சீந்திற்கொடி தன்னாற்கட்டே. (337)

கட்டடா குருவாரந் தன்னிலப்பா
 கண்மணியே யவரில்லந் தன்னில்வைப்பாய்
 வட்டடா வடித்தவுடன் மறுநாள் தன்னில்
 வளமாகச் சண்டையிட்டு வோடிப்போவார்

அட்டடா வவரைத்தான் சனியீசுரன்றா
 னப்பனே பிடித்திடுவா னலைவார்பாரு
 மட்டடா ஆண்வேறு பெண்வேறாக்கு
 மகத்தான சித்திதுதான் பாவமாமே.

(338)

இடுமருந்து

ஆமப்பா முப்பொழுது ஸ்நானஞ் செய்தாராகி
 லப்பனே யித்தொழிலைச் செய்துபாரு
 வாமப்பா பிரிவு பேதனத்தின் சித்து
 வளமான பேதனத்தின் சித்துசொன்னேன்
 காமப்பா யிடுமருந்து சொல்லக்கேளு
 கண்மணியே யிடுசித்து போலேவுண்டோ
 நாமப்பா சுழல்வண்டு காடைபித்து
 நலமான ஈப்புலியுங் காகம்பித்தே.

(339)

பித்தான மனோசிலையு மூசிக்காந்தம்
 பிரபல்லிய மானதொரு திகைப்பூடப்பா
 அத்தானசாரைபித்து மதனவேரு
 மானதொரு லுர்க்குருவி பித்துங்கூட்டி
 வத்தாக வவ்வாலின் பித்துங்கூட்டு
 வளமான பில்லா மணக்கின் வேரும்
 மகத்தான காக்கண்ணு முத்தக்காசு
 மகத்தான வுடும்பினிட பித்துமாமே.

(340)

ஆமப்பா செவ்வகத்தி பூனைக்காலி
 யதிமதுர மானையிட நெரிஞ்சிவேரும்
 வாமப்பா விவையெல்லாம் விராகனிரண்டு
 வளமாக நிறுத்து நன்றாய்க் கல்வத்திட்டி
 நாமப்பா வண்டபிண்டத் தயிலந்தன்னால்
 நலமாகச் சாமமது வைந்துமாட்டி
 காமப்பா பயறதுபோ லுண்டைசெய்து
 கண்மணியே ரவியுலர்த்திச் செம்பில்வையே.

(341)

வையப்பா தேவிக்குப் பூசைபண்ணி
 வளமாக விந்திட்டுப் பெண்கட்கெல்லாம்
 ஐயப்பா வதிமோகங் கொண்டுவுன்னை
 யரைநாழி காணாமலிருக்க மாட்டார்

தன்வந்திரி பகவான்

மையப்பா புருஷருக்கு வமுரிதன்னில்
 மகத்தான மாத்திரையைக் கொடுத்துவிட்டால்
 கையப்பா கனகமா வுன்னைவைத்துக்
 கண்மணியே பணிவார்கள் பிரியாரப்பா. (342)

லேபனமுண்டாக

பாரப்பா ராசருக்கு விந்துவிட்டால்
 பண்பாக நீ சொன்னாப் போலே கேட்பார்
 ஆரப்பா வென்னைப்போற் கனிந்துசொல்வா
 ரப்பனே மனங்கனிந்து சொல்வேன்பார்
 வாரப்பா விடுசித்து சொல்லிவிட்டேன்
 வளமாக சுக்கிலத்தின் சித்தைக்கேளு
 மாரப்பா முருங்கைப்பூ படிதானொன்று
 மகத்தான வமுரியது படியொன்றாமே. (343)

ஆமப்பா வமுரிவிட்டு புட்டவியில்வைத்து
 வண்பான முருங்கையைத்தான் சாற்பிழிந்து
 வாமப்பா சீனியது பலந்தான்போட்டு
 வளமாகக் குடித்திடவே லேபனமாமையா
 காமப்பா வெத்தனைபேர் ஸ்திரீகளுன்னை
 கனமாகப் புணர்ந்தாலும் விமுகாதப்பா
 நாமப்பா விந்தைத்தா னிழுத்துக்கட்டு
 நலமான சித்துவிட பெருமைகாணே. (344)

காணப்பா சுக்கிலந்தான் விமுகுதற்குக்
 கண்மணியே சொல்லுகிறோங் கேளுகேளு
 வாணப்பா கல்லுப்பு விராகனொன்று
 வளமாகக் கொண்டுவந்து கல்வத்திட்டு
 ஆணப்பா வண்டசுன்னம் விராகனொன்று
 வப்பனே யதிற்போட்டுத் தேனைவாரு
 மாணப்பா வரைத்துவர மெழுகுபோலா
 மகத்தான சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணே. (345)

அனுமந்தசித்து

பண்ணப்பா மெழுகதனைக் கடுகளவுகொள்ள
 பண்பான விந்திரியம் சுண்ணத்தில்விழும்

அண்ணப்பா மெமுகதனைப் பதனம்பண்ணு
 அப்பனே சித்துவிளையாடு வாடு
 வண்ணப்பா சுக்கிலந்தான். விமுகஞ்சித்து
 வளமாகச் சொல்லிவிட்டேன் வன்மைபாரு
 கண்ணப்பா வனுமந்தசித்து கேளு
 கண்மணியே யுவர்ப்பூவைத் தயிலம்வாங்கே. (346)

வாங்கப்பா சீனமுடன் குருவண்டப்பா
 வளமான நவச்சாரம் வீரம்வெள்ளை
 ஆங்கப்பா விவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 வப்பனே நாற்சாம மாட்டுவாட்டு
 சாங்கப்பா ஆட்டியதை வழித்தாயானாற்
 சரங்கமற்ற மையிதுபோற் செம்மையாகு
 மாங்கப்பா வழித்ததைச் சிமிழில்வைத்து
 மகத்தான ரேசக பூரகமும்பண்ணே. (347)

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி
 பண்பாக யெடுத்துத் திலதந்தீற்று
 அண்ணப்பா குரங்கதுபோற் காணுமையா
 வன்பாக வுற்றுநன்றாய்ப் பார்க்கும்போது
 விண்ணப்பா வோங்கியது வனுமான்போலாம்
 விதமான வானமுடன் பூமியொன்றாங்
 கண்ணப்பா வோங்கி நிற்பார் வானத்துக்குங்
 கண்மணியே யிச்சித்து கருதிப்பாரே. (348)

வீடெல்லாம்பாம்பாக

பாரப்பா வனுமத்தசித்து சொன்னேன்
 பண்பான மயேந்திரசால சித்துகேளே
 ஆரப்பா நற்பாம்பு பச்சைப்பாம்பு
 வப்பனே சாரையுடன் மண்ணுளியும்வாங்கு
 நேரப்பா பனைபாம்பு தண்ணீர்ப்பாம்பு
 நெறியான கருநாக னரணைகூட்டு
 வாரப்பா விவையெல்லாம் பாண்டத்திட்டு
 வளமான சுத்தசலம் படிதானாமே. (349)

ஆமப்பா பாண்டத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே குழித்தயிலம் வாங்குவாங்கு

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா வைங்கோலத் தயிலம்வாரு
 வளமான சீஷாவிற் பதனம்பண்ணு
 நாமப்பா ரேசக பூரகமாய்நின்று
 நலமாகப் பூசித்து விளக்கில்வார்த்து
 காமப்பா தீபத்தைக் கொளுத்திப்பார்க்கக்
 கண்மணியே வீடெல்லாம் பாம்பாங்காணே. (350)

காணப்பா முன்போட்ட பாம்பெல்லாந்தான்
 கண்மணியே தோன்றுமடா கருவைப்பாரு
 ஆணப்பா இவ்வீட்டு மனிதரெல்லா
 மப்பனே பயந்தோடு மையாகேளு
 வாணப்பா மந்திரத்தாற் பாம்பைவிட்டான்
 வளமாகக் கடித்திடுமென் றழுவாரப்பா
 மாணப்பா மந்திரவாதி யிவன்போலுண்டோ
 மகத்தான சித்தனவன் மகத்துவமாமே. (351)

ஆமப்பா வையகத்தில் மனிதரெல்லா
 மப்பனே யுன்னிடத்தி லடுத்துச்சேர்வார்
 காமப்பா கனகமது கேட்டிட்டாக்காற்
 கைமேலா யீந்திடுவார் கருவாய்க்கேளு
 வாமப்பா விச்சித்து பாருபாரு
 வளமாக வயிறுதுதான் பிழைக்கலாகும்
 நாமப்பா மயேந்திரசால சித்துசொன்னே
 னலமான செப்படியின் சித்துகேளே. (352)

செப்படிசித்து

கேளப்பா லுர்க்குருவி கருவைக்கொண்டு
 கெடியான சிட்டுடனே வெடியுப்பாகும்
 ஆளப்பா பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே குழித்தயிலந் தன்னைவாங்கி
 வாளப்பா கல்வத்தில் வார்த்துக்கொண்டு
 வளமாகச் சூதத்தை விட்டுஆட்டு
 நாளப்பா செல்லாமல் மெழுகாய்ப்போகும்
 நலமாக வழித்ததனைச் சிமிழில்வையே. (353)

வையப்பா ரேசக பூரகமும்பண்ணி
 வளமான கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி

ஐயப்பா வெலுமிச்சம் பழத்திலப்பா
 வப்பனே தடவிநன்றாய் மேலேபோட்டு
 மையப்பா வந்தரமாய் நிற்குமப்பா
 மகத்தான சித்திதுதான் மகிமைகாணு
 கையப்பா கைதனிலே போட்டுக்கொண்டு
 கண்மணியே வாவென்ன விழுந்துபோமே. (354)

முப்புமுறை

போமப்பா செப்படிதான் சித்துசொன்னேன்
 பொறுமையுள்ள வன்புள்ள லகவனியேகேளு
 நாமப்பா முப்புவது முடிந்திருக்குதென்றோ
 நலமான முப்புதா னிருக்கும்பாரு
 ஆமப்பா முடிந்த வரலாறு சொல்வேன்
 அப்பனே பிண்டத்தின் மேலேயப்பா
 காமப்பா கன்னிமாப் படிந்திருக்கும்
 கண்மணியே யம்மாவும் பூர்வமுப்பே. (355)

முப்பான முப்பதுபோ லுண்டோமைந்தா
 முக்கியமுள்ள பூமியிட பூநீர்ப்பா
 அப்பான சமுத்திரத்தில் வளர்ந்தமுப்பு
 வரகரா வயன்மாலு நின்றமுப்பு
 வப்பான பிறவிசென்ம முப்புவப்பா
 வளமான மற்றதெல்லாம் வைப்புமுப்பு
 கப்பான வெண்ணெயது கழற்றக்கேளு
 கனமான பாண்டத்தி லுவர்மண்போடே. (356)

போடப்பா சுத்தசலம் வார்த்துக்கொண்டு
 புகழான பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
 ஆடப்பா முப்புவைக் கிளியாக்கட்டி
 யப்பனே பாண்டத்திற் போட்டுக்காய்ச்சு
 வாடப்பா எண்ணெயது கழன்றுபோகும்
 வளமான முப்புவைச் சிமிழில் வைப்பாய்
 தாடப்பா பூசைசெய்து பணிந்துபோற்று
 கருவான முப்புவங் குருதானாமே. (357)

நாமப்பா விம்முப்பு விருந்தாற்சித்தி
 நலமாக வில்லாவிட்டால் சித்தியில்லை

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா பிண்டமுப்பு வண்டமுப்பு
 வளமாக விதுவிட்டால் பூர்க்காதையா
 காமப்பா பூர்வமுப்பைப் பதனம்பண்ணு
 கனமாக விதுவிட்டால் வாதமாகா
 ஆமப்பா விந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டா
 மப்பனே கொடுத்தாக் காநரகெய்தும்பாரே. (358)

பாரப்பா விந்நூலுஞ் செகத்திற்கிட்டா
 பண்பாகச் சிவயோகி காண்பானையா
 ஆரப்பா விந்நூலைக் கொடுத்திட்டாக்கா
 லரைநொடியிற் றலைவெடிக்குஞ் சபித்திட்டேன்பார்
 வாரப்பா வென்மேலே யானையானை
 வகையாக விந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டா
 நாரப்பா விந்நூலிலறு பத்துநான்கு
 நலமாக வாடுகின்ற தன்மைதாமே. (359)

முப்புச்சுன்னம்

ஆமப்பா விம்முப்புச் சுன்னங்கேளு
 வப்பனே முப்புவைக் கல்வத்திட்டு
 வாமப்பா நாதமதாற் சாமம்ரண்டு
 வளமாக விந்ததனாற் சாமம்ரண்டு
 காமப்பா வரைத்ததனை வில்லைசெய்து
 கனகமதை ரவியுலர்த்திச் சீலைசெய்து
 நாமப்பா புடமதுதான் போடுபோடு
 நலமாக புடமாறி யெடுத்துப்பாரே. (360)

பாரடா வெண்ணீறாய்ச் சுன்னமாகும்
 பரிதிமதி சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணு
 ஆரடா வறிவார்கள் சுண்ணப்போக்கு
 வரனயனு மமர்ந்துநின்ற சுண்ணமப்பா
 நாரடா பஞ்சபூத முள்ளமுப்பு
 நாதாக்கடன் னுயிராய் நின்றசுண்ணம்
 வாரடா வாசிக்குமு யிர்தானாகும்
 வளமாகச் சுன்னத்தைப் பதனம்பண்ணே. (361)

பண்ணப்பா நகாரத்திலமர்ந் தசுண்ணம்
 பண்பாகச் சிவயோகத் தாதிகண்ணம்

கலைஞானம் ஐந்நூறு

93

அண்ணப்பா பிர்மாவும் விஷ்ணுருத்திரன
 அமர்ந்துநின்ற முப்பு சுன்னத் தாதிபாரு
 நண்ணப்பா வாயிதிரோ தாயிபாதம்
 நலமாக வர்ச்சித்துப் பணிந்திட்டாக்கால்
 கண்ணப்பா கயிலாயமூர்த் தியண்டே
 கனமகிமையான முப்புசுருத் தைக்கேளே. (362)

கௌரிமெழுகு

கேளப்பா கௌரிமெ முகதனைக்கேளு
 கெடியான கௌரியது பலந்தானைந்து
 வாளப்பா கட்டுவகை நீரிலப்பா
 வளமாகச் சுருக்கிட்டு சொல்லக்கேளு
 ஆளப்பா கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 வப்பனே யைங்கோலத் தயிலத்தாட்டு
 நாளப்பா செல்லாமல் மெழுகுபோல
 நலமான மெமுகதனைப் பதனம்பண்ணே. (363)

இருளன்மூலம்

பண்ணப்பா செம்பதனை வருக்கிக்கொண்டு
 பண்பான மெமுகதனை யீந்தாயானால்
 கண்ணப்பா கனகமது பத்தரைதானாகுங்
 கண்மணியே யிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணு
 விண்ணப்பா மலைபொன்னா மேகிலப்பாவி
 னாவிநன்றா யிம்மெழுகைச் சொல்லவேண்டாம்
 அண்ணப்பா விருளானிட மூலங்கேளு
 வப்பனே ஆங்-பிங்-அரேக விருளாயாவெண்ணே. (364)

வடுகன்மூலம்

எண்ணவே லட்சமுரு மாட்டினாக்கா
 வென்சொல்வே னிருளனவன் வசியமாவான்
 கண்ணவே கதம்பகஸ்தூரி புனுகுசாத்து
 கண்மணியே பால்பழங்கள் பாயசம்வஸ்து
 அண்ணவே யிவையெல்லாம் வைத்துப்போற்று
 வரைநொடியிற் சித்தியதா மிருளன்றானும்
 வண்ணவே யிருளானிட மூலஞ்சொன்னேன்
 வளமான வடுகளிட மூலங்கேளே. (365)

தன்வந்திரி பகவான்

கேளப்பா வங்-லங்-மறங்கென்று சொல்லு
 கெடியான பால்பழங்கள் வஸ்துதேங்காய்
 ஆளப்பா தாம்பூலந்தீபதூப
 மப்பனே பூசைசெய்து லட்சமோது
 வாளப்பா வரைநொடியில் வடுகன்சித்து
 வளமாக வகுத்திட்டே னன்றாயப்பா
 நாளப்பா வடுகனிட மூலஞ்சொன்னே
 நலமான சமாதிநிட்டை சொல்வோநாமே. (366)

சமாதிநிட்டை

நாமப்பா யில்லறத்தில் சமாதிவெட்டி
 நலமாகச் சுத்தமதாய்ச் செய்துகொண்டு
 காமப்பா பூங்காவிலங் கோடுங்கட்டி
 கனமான தலைக்ஷவரமுகக் ஸ்ஷவரம்பண்ணு
 வாமப்பா மாந்தோலா சனத்திற்குந்தி
 வளமான யோகதண்டு விருபுறமும்வைப்பாய்
 ஆமப்பா விபுதிதனையுத் தளமாய்ப்புக
 வழகான தெற்றிதனில்முப்பு செந்தூரம்போடே. (367)

போடப்பா போசனந்தான் றள்ளவேண்டாம்
 பொருளான போசனத்தை யொருபோதுண்ணு
 வாடப்பா வகாரத்தை மனதிலெண்ணு
 வளமான சிவயோகத் தாதிகாணு
 நாடப்பா வந்திசந்தி பூரணாதிகொள்ளு
 நலமான ரேசக பூரகமாய்நில்லு
 காடப்பா பூரணத்தை மனதாலெண்ணு
 கசடர்களே பூரணத்தைக் கருதிக்கேளே. (368)

கேளப்பா பூரணம் வேறுண்டோ தெய்வஞ்
 செடியான குலதெய்வ முந்தனுக்கு
 வாளப்பா பூரணத்தை விடவேறுண்டோ
 வளமான கசடர்களே பூரணத்தைக்காணும்
 ஆளப்பா சிவயோக சமாதிதன்னி
 லப்பனே யிருந்துகரை யேறுவாய்நீ
 நாளப்பா செல்லாது தேர்வோருக்கு
 நலமான சிவனுமையுங் காணுங்கானே. (369)

குருக்கள்மகிமை

காணப்பா சமாதிநிட்டை தன்னைச்சொன்னேன்
 கனமான குருக்களிட மகிமைகேளு
 ஆணப்பா பரதேசி பித்தனைப்போலக் காணு
 மப்பனே கானகத்தில் வாசஞ்செய்வார்
 வாணப்பா வுலகத்தில் காணமாட்டாய்
 வளமான கானகத்தில் தவங்கள் செய்வார்
 மாணப்பா வுலகத்தில் மாற்றமையிட்டு
 மகத்தான பித்தன்போற் றிரிவார்கானே. (370)

பொய்க்குருமகிமை

காணடா நல்லோர்கள் கண்ணிற்காண்பார்
 கண்மணியே கசடர்கண்ணிற் காணார்பாரு
 வாணடா சற்குருவின் மகிமைசொன்னேன்
 வளமான பொய்க்குருவின் மகிமைகேளு
 மாணடா காவியுடன் லங்கோடுகட்டி
 மகத்தான தாடியுடன் சடைவளர்த்து
 ஆணடா விபுதியதையுத் தளமாய்ப்பூசி
 யப்பனே நகமதைத்தான் வளர்ப்பார்கேளே. (371)

கேளப்பா நகமதைத்தான் கயிற்சுருட்டி
 கெடியான யோகதண்டுகக்கத்தில் வைப்பார்
 ஆளப்பா வருத்திராக்க மணிந்துகொண்டு
 வப்பனே வேதாந்தஞ் சொல்வார்பாரு
 வாளப்பா வயிற்பிழைக்க விரந்துண்பார்கள்
 வளமான பொய்யுடனே புரட்டுசொல்வார்
 நாளப்பா வவர்களைத்தான் குரடுகொண்டு
 நலமாகச் சாடியவர் முத்திரைவாங்கே. (372)

வாங்கப்பா வவர்களைத்தா னகலத்தள்ளு
 வளமாக வின்னமொரு குருக்களுண்டு
 ஆங்கப்பா தலைக்ஷவரமுகக்ஷவரம்பண்ணி
 யப்பனே செம்மண்ணிற் றுணியைத்தோய்த்து
 மாங்கப்பா லங்கோடு காவிகட்டி
 மகத்தான ஞானவான் போலாவார்கள்

தன்வந்திரி பகவான்

பாங்கப்பா ஞானமுள்ள பதியேயானாற்
பண்பான ஞானியல்ல காமியாமே.

(373)

ஆமப்பா பெண்டுடனே கூத்திவைப்பார்
அப்பனேயிரந் துண்பார் ஞானியென்று
வாமப்பா வவர்களைத்தான் ஞானக்கேள்வி
வளமாகக் கேட்டுவிடு மவனோடேதான்
காமப்பால் மதியமிர்தஞ் சொல்லிவிட்டால்
கனமாக விட்டுவிடு வவவைத்தானு
நாமப்பா சொல்லாமல் திகைத்து நின்றால்
நலமாகக் கன்னத்தி லடித்துத்தள்ளே.

(374)

வாதிகள் மகிமை

தள்ளடா பொய்குருக்கள் மகிமைசொன்னேன்
தளமான வாதிகள்தன் மகிமைகேளு
விள்ளட வுவர்மண்ணை யெடுத்துக்கொண்டு
வீணானா சவர்க்கார மெடுத்தலைவார்பாரு
மள்ளடா சரக்குகளைக் கூட்டங்கூடி
மகத்தான சரக்குகளைச் சுடுவாரப்பா
அள்ளடா கூடுடவே வாசல்தோற்று
மப்பனே பித்தனைப்போ லலைவார்பாரே.

(375)

பாரப்பா பரிதங்க வாசையாலே
பண்பாகக் கெட்டலைவார் பாருபாரு
ஆரப்பா பொருளாசை மயக்கத் தோர்க்கு
வப்பனே சாஸ்திரந்தான் சொல்லவில்லை
வாரப்பா சிவயோகி ஞானத்தோர்க்கு
வளமான சாஸ்திரந்தான் சொல்லிவிட்டேன்
நாரப்பா வாதமுடன் ஞானயோக
நலமாக வட்டசித்து மவர்க்குத்தானே.

(376)

வயித்தியமகிமை

தானான வாதிகள்தான் மகிமைசொன்னேன்
தனதான சாஸ்திரத்தின் மகிமை சொல்வேன்
வேனான வயித்தியர்கள் மகிமைகேளு
வெளித்தோன்றும் நாடிகளை பார்க்காமற்றான்

கலைக்ஞானம் ஐந்நூறு

97

கானான வயித்தியம்போய்ச் செய்வாரையா
 கனமான குணங்குறிகள் தெரியாமற்றான்
 ஆனான வரை நொடியிற் கொன்றிடுவார்பாரு
 வப்பனே யிதுகளினாற் கன்மமாச்சே. (377)

ஆச்சப்பா சரக்குகத்தி செய்யாதாலு
 மப்பனே சந்துருமித்துரு வறியாதாலும்
 வாச்சப்பா விடைபாக மறியாதாலும்
 வளமாகக் கற்பமது வில்லாதாலுங்
 காச்சப்பா நோயறிந்த விழ்தஞ்செய்தாலும்
 கனமான கன்மமது வந்துசேரும்
 நாச்சப்பா நல்வினையை யகற்றித்தானு
 நசியாக தீவினைதான் வந்துபோச்சே. (378)

போச்சுடா கோபத்தால் வினையினாலும்
 பொல்லாத சதியாலு மோசத்தாலும்
 ஆச்சுடா கன்மத்தால் வந்தபீடை
 யப்பனே யிவையெல்லா மகற்றிநின்றார்
 பேச்சுடா பேச்சடங்கி நடுங்கிப்போகும்
 பேரான கற்பமெல்லாம் பிரியலாச்சு
 நாச்சுடா வயித்தியர்தன் மகிமைசொன்னே
 னலமான சகலநோயுக் கவிழ்தங்கேளே. (379)

சகலவியாதிக்கவிழ்தம்

கேளப்பா கிஷ்ணாப்பிரகம் பலந்தான்
 ரண்டு கெடியான கெந்தியது பலந்தான் ரண்டு
 ஆளப்பா முப்பூவுங் கழஞ்சி ரண்டு
 வப்பனே யிவையென்றுங் கல்வத்திட்டு
 நாளப்பா செயநீராற் சாமமாட்டு
 நலமாக வழித்ததனை வில்லைசெய்து
 வாளப்பா ரவியுலர்த்திச் சீலைசெய்து
 வளமாகக் குக்குடத்திற் போட்டிடாயே. (380)

ஆயப்பா புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
 வப்பனே வெள்ளையது வென்னசொல்வேன்
 வாயப்பா விடைசரியா நிற்கும்பாரு

தன்வந்திரி பகவான்

வாயப்பா விடைசரியா நிற்கும்பாரு
 வளமான பற்பத்தைப் பதனம்பண்ணு
 நாயப்பா பணவிடைதா நெய்யிற் கொள்ளு
 நலமாக மேகத்தா லெழுந்ததெல்லாங்
 காயப்பா கண்டிடவே யோடிப்போகும்
 கனமான நோயெல்லாம் பறந்துபோமே. (381)

தாளகபற்பம்

போமப்பா பத்தியங்கள் அனுபானங்கள்
 பொருளாக வறிந்து வகைக்கொண்டு விட்டால்
 ஆமப்பா வரைநொடியிற் பறந்துபோகு
 மசடரிடஞ் சொல்லாதே யறிந்துபாரு
 வாமப்பா சகலநோய்க் கவிழ்தஞ் சொன்னேன்
 வளமான தாளகத்தின் பற்பங்கேளு
 நாமப்பா தாளகமோ பலந்தான் ரண்டு
 நலமான கல்வத்தில் விட்டுக்கேளே. (382)

கேளப்பா வைங்கோலஞ் சாமமாட்டி
 தெடியாக வழித்ததனை வில்லைசெய்து
 வாளப்பா ரவியுலர்த்திச் சீலைசெய்து
 வளமாகப் புடந்தனிலே போட்டெடுக்க
 ஆளப்பா வெண்மையது வென்னசொல்வே
 னப்பனே பற்பத்தைப் பரணியில் வைத்து
 நாளப்பா பணவிடைதான் தேனிற்கொள்ள
 நலமாக க்ஷயகாச மீளைபோமே (383)

இரசபற்பம்

போமப்பா க்ஷயமெட்டும் பறந்துபோகும்
 பொல்லாத சிலேட்டுமத்தி னீளைபோகும்
 வாமப்பா தாளகத்தின் பற்பஞ்சொன்னேன்
 வளமான ரசபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 ஆமப்பா குதத்தைக் கல்வத்திட்டு
 வப்பனே முப்பிட்டுச் செயநீராலாட்டு
 நாமப்பா மாண்டதுவு மெமுகாய்ப்போகு
 நலமான மெமுகதனைச் சீலைசெய்யே. (384)

செய்யப்பா ரவியுலர்த்திச் சீலைசெய்து
 செயமான புடந்தனிலே போட்டெடுக்க
 வையப்பா வெண்மையது கொடியவெண்மை
 வளமான பற்பத்தைப் பதனம்பண்ணு
 மையப்பா பணவிடைதா னிருபோதுண்ணு
 மகத்தான சூலைபதினெட்டும் போகும்
 ஐயப்பா ரணக்கிரந்திபுண் புரைகளெல்லா
 மப்பனே வோடிவிடு மறிந்துபாரே.

(385)

அயபற்பம்

பாரப்பா சூதபற்பந் தன்னைச் சொன்னேன்
 பண்பான வயபற்பந் தன்னைக்கேளு
 வாரப்பா வயப்பொடியைச் சுத்திசெய்து
 வளமான கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 நேரப்பா முப்புவது கழஞ்சுபோட்டு
 நேராக செயநீராற் சாமம்ரண்டு
 ஆரப்பா வரைத்ததனை வில்லைசெய்து
 வப்பனேரவியுலர்த்திப்புடத்தைப் போடே.

(386)

போடப்பா வெடுத்ததனைப் பார்த்தாயானாற்
 பொருமியது வெண்மையதாம் பாருபாரு
 நாடப்பா நாடதிலே நோய்களுக்கு
 நலமாகப் பணவிடைதான் கொடுத்துப்பாரு
 ஆடப்பா வரைநொடியில் பாண்டுவெட்டு
 மப்பனே பறந்தோடு மறிந்துபாரு
 வாடப்பா வயபற்பந் தன்னைச்சொன்னேன்
 வளமான காந்தத்தின் பற்பங்கேளே.

(387)

காந்தபற்பம்

கேளப்பா காந்தமதைக் கல்வத்திட்டு
 கெடியான முப்புச் செயநீர்விட்டு
 நாளப்பா சாமம்ரண் டாட்டினாக்கா
 னலமாக மாண்டதுவு மெமுகுபோலாம்
 ஆளப்பா வில்லைசெய்து புடத்தைப்போடு
 வப்பனே நீறியது வெண்மையாகும்

தன்வந்திரி பகவான்

வாளப்பா பற்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
வளமான பரணிதனிற் பதனம்பண்ணே. (388)

நீர்ச்சுறுக்கு கல்லடைப்பு இதற்குக்கியாமும்

பண்ணப்பா பணவிடைதான் தேனிற்கொள்ளு
பண்பான பாண்டுவுடன் காமாலைபோகும்
அண்ணப்பா காந்தத்தில் பற்பஞ் சொன்னே
னன்பான கியாழத்தின் பெருமைகேளு
விண்ணப்பா நெரிஞ்சிலுடன் சூரியகாந்தி
விதமான விஷ்ணுமூலி வில்வவேரும்
மண்ணப்பா கடுக்காயும் சுக்குநெல்லி
மகத்தான யிவையெல்லா நறுக்கிக்கொள்ளே (389)

கொள்ளடா தண்ணீர்படி யரைதான்விட்டு
குறிப்பாகக் காய்ச்சியதைக் குடிப்பீராகில்
வள்ளடா நீர்ச்சுறுக்குக் கல்லடைப்பு
வளமான நீரடைப்பு சதையடைப்பு
நள்ளடா கைபாகஞ் செய்பாகந்தா
னலமாக மாணாக்கர செய்துவந்தால்
பள்ளடா விவையெல்லாம் பறந்துபோகும்
பண்பான கியாழமதைக் கொள்ளு கொள்ளே. (390)

சுரக்கியாமும்

கேளப்பா வேர்க்கொம்பு முத்தக்காசு
கெடியான கொடிவேலி கண்டங்காலி
ஆளப்பா வரத்தையுடன் சித்தாமுட்டி
யப்பனே லவங்கமுடன் சீரகந்தான்ரண்டு
வாளப்பா வதிமதுர மக்கிராகாரம்
வளமான கோட்டமுட னேலம் பத்திரி
நாளப்பா விவையெல்லா மிடித்துக்கொண்டு
நலமான தண்ணீர்படி யரையிற் காச்சே. (391)

காச்சப்பா வெட்டொன்றாய்க் காச்சிக்கொண்டு
கனகமிதைக் கொண்டிடவே சொல்லக்கேளு
வாச்சப்பா தோஷமுடன் சுரங்கள்விக்கல்
வளமான குளிருடனே சுரங்கள்வாதம்

போச்சப்பா பேசாம லோடிப்போகும்
 பேரான கியாழமிது கொள்ளுகொள்ளு
 ஆச்சப்பா சுரத்தினிட கியாழஞ் சொன்னே
 எனகவனியே கூடியத்தினிட கியாழங்கேளே. (392)

கூடியமிருமலுக்கு கியாழம்

கேளப்பா செம்முள்ளி கண்டங்காலி
 கெடியான முத்தமுடன் சங்குவாகை
 ஆளப்பா தோடைவேர் முருக்கம்வேரு
 மப்பனே கிண்டனுடன் பேராமல்லி
 வாளப்பா திரிகடுகு திரிபலாதி
 வளமாக விவையெல்லாஞ் சூரணமாய்ச்செய்து
 நாளப்பா தண்ணீர் படியதனிலிட்டு
 நலமாக வெட்டொன்றாய்க் காச்சகாச்சே. (393)

காச்சப்பா குடித்திடவே கூடியங்கள்போகுங்
 கனமான ஈளையுட் னிருமல்போகும்
 வாச்சப்பா யிரைப்புடனே யுப்புசங்கள்
 வளமான வெலும்புருக்கி காசநோய்கள்
 நாச்சப்பா விதுவெல்லா நாடாதோடு
 நலமான கியாழத்தாற் பறந்துபோகு
 மாச்சப்பா சயத்தினிட கியாழஞ்சொன்னேன்
 மகத்தான ரணகுலைக் கியாழங்கேளே. (394)

இரணகுலைக்கியாழம்

கேளப்பா சிவன்வேம்பு முக்கத்தாரி
 கெடியான புங்கம்வேர் கரப்பான்பட்டை
 வாளப்பா வாலுழுவை பரங்கிசக்கை
 வளமாக விவையெல்லாஞ் சமனாய்த்தூக்கி
 ஆளப்பாவிடித்ததனைப்பாண்டத்திட்டு
 வப்பனே தண்ணீர்படி யொன்றரைதான் வாரு
 நாளப்பா யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு
 நலமாகக் குடித்திடவே ரணங்கள்போமே. (395)

முப்புசெந்தூரம்

போமப்பா கிரந்தியுட னரையாப்பு குலை
 பொருமியது வோடிவிடும் பாருபாரு

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா ரணத்தினிட கியாழஞ் சொன்னேன்
 வளமான முப்புவுட செந்தூரங்கேளு
 ஆமப்பா முப்புவைக் கல்வத்திட்டு
 வப்பனே மலைப்பொடியு மைங்காயம் போட்டு
 நாமப்பா சாரத்தின் றயிலத்தாட்டி
 நலமாக வில்லைசெய்து ரவியுலர்த்தே. (396)

உலர்த்தப்பா சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து
 உத்தமனே புடந்தனிலே போட்டிடாய்நீ
 வளர்த்தப்பா வெடுத்ததனைப் பார்த்தாயானால்
 வளமான வருணனைப் போற் செந்தூரமாகும்
 உலர்த்தப்பா வெடுத்ததனைப் பணிந்திடாய்நீ
 யப்பனே ரேச்சு பூரகமும் பண்ணு
 கலர்த்தப்பா குப்பிதனிற் பதனம் பண்ணு
 கசடருடன் சொல்லாதே கருவைக்கானே. (397)

காணப்பா பூரணாதி யிதுவேயாகும்
 கனமான கற்பமிது காயத்துக்கு
 ஒணப்பா சொல்லிவிட்டே னுந்தனுக்கு
 உத்தமனே யிந்நூலைப் பதனம் பண்ணு
 வாணப்பா செந்தூரங் கொள்ளு கொள்ளு
 வளமான திரேகமது காயமாச்சு
 ஆணப்பா காயத்துக் குறுதியாச்சு
 வப்பனே வாசியிதில் மடங்கிப் போச்சே. (398)

போச்சப்பா யோகத்தி லிருக்கும்போது
 பொருளான செந்தூரம் லாடம்பூசு
 ஆச்சப்பா செந்தூரம் பொட்டை யிட்டா
 வப்பனே யோகமது சித்தியாச்சு
 பேச்சப்பா பேசாதே மௌனப்பேச்சு
 பேச்சடங்கும் வீதியிலே பிலத்ததாச்சு
 வாச்சப்பா வழலைகுரு தன்னால் மைந்தா
 வளமான வாசியது வடக்காமே. (399)

துரிகசெந்தூரம்

ஆமப்பா துரிசினிட செந்தூரம் கேளு
 வப்பனே துரிசைத்தான் கல்வத்திட்டு

கலைக்ஞானம் ஐந்தாறு

103

வாமப்பா புளியுடனே யைங்காயங் கூட்டி
 வளமான முப்பூவுங் கழஞ்சு போட்டு
 நாமப்பா வைங்கோலத் தயிலத்ததாட்டு
 நலமான செயநீராற் சாமமாட்டு
 காமப்பா வழித்ததனை வில்லைசெய்து
 கனமான ரவியுலர்த்திச் சீலைசெய்யே.

(400)

செய்யப்பா புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
 செயமான செந்தூர முருக்கம் பூவாம்
 ஐயப்பா செந்தூர மேனிமெத்த
 அப்பனே செந்தூரம் பூசைபண்ணு
 வையப்பா குப்பிதனில் வைத்துக்கொண்டு
 வளமாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
 கையப்பா கனகசபை துரிசின்வேகங்
 கனமான வேத்தைக் காணுகானே.

(401)

இரசமணி

காணப்பா துரிசி செந்தூரஞ் சொன்னேன்
 கண்மணியே ரசமணியின் பெருமைகேளு
 ஆணப்பா லிங்கத்தில் வாலைவாங்கி
 யப்பனே பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 வாணப்பா முப்புடனே வைங்காயம் போடு
 வளமான வண்டபிண்டத் தயிலம்வாரு
 மாணப்பா பாண்டத்தில் சில்லு போட்டு
 மகத்தான குழிதைத்து வைத்திடாயே.

(402)

ஆயப்பா நாற்பதுநாள் சென்றெடுத்து
 வப்பனே வெள்ளியம் போலேநிற்கும்
 காயப்பாவெடுத்ததனைவைத்துக்கொண்டு
 கனமான வயக்கரண்டி யடுப்பிலேற்றி
 வாயப்பா தீழுட்டி யைங்கோலம் வாரு
 வளமாக வார்த்தவுடன் குதம்போடு
 மாயப்பா வருகியது விளங்கச்செய்யு
 மகத்தான பதினாறு மணியாய்வாரே.

(403)

வாரப்பா மணியெடுத்துக் காடிதனிற் போட்டு
 வளமாக நவநாள்தான் சென்றெடுத்து

தன்வந்திரி பகவான

ஆரப்பா வறிவார்கள் மணியின்போக்கு
 வப்பனே யறுபத்து நாலுமாடுஞ்
 சேரப்பா வெள்ளெருக்க நார் திரித்து
 செயமான மணியதனை யதனிற்சேர்த்து
 நாரப்பா வட்டசித்தின் செபங்கட் செய்தா
 நலமாக வாடுமடா நவிலொண்ணாதே.

(404)

இரசக்குளிகை

ஒண்ணான குதத்தின் மணிதான் சொன்னே
 னுத்தமனே ரசகுளிகை யுரைக்கக்கேளு
 நண்ணாத வண்ட ரசலிங்க ரசஞ்சேர்த்து
 னலமான காந்தமாங் கிண்ணந் தன்னில்
 அண்ணாத விஷ்சுண்ண மைங்கோலம் போட்டு
 வண்டபிண்டத் தயிலந்தான் மிகவும்வார்த்து
 மண்ணாத கிண்ணத்தை யடுப்பிலேற்றி
 மகத்தான மேல்முடி சீலைசெய்யே.

(405)

செய்தப்பா தீழுட்டி யெரித்தாயானாற்
 செம்மையதாய்க் கட்டியது வருகிறிற்கும்
 வைத்தப்பா விறக்கியதை யாறவைத்து
 வளமாக வண்டமெழு குகைதான் பண்ணி
 அத்தப்பா ரவிச்சுதம் குளிகையிலிட்டு
 வப்பனே மேலுமொரு கைதான்மூடி
 மைத்தப்பா சீலைசெய்து வுலர்த்திவைத்து
 மகத்தான சமதிதான் வைக்கக்கேளே.

(406)

கேளப்பா பாண்டத்தி லுப்பையிட்டுக்
 கெடியாக வதனிறறான் குகையை வைப்பாய்
 வாளப்பா மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டி
 வளமாக மேலோடு கவிழ்த்துமூடி
 ஆளப்பா மண்சீலை மண்ணேழுஞ் செய்து
 வப்பனே யடுப்பேற்றி யெரித்தாயானா
 நாளப்பா ரசமதுதான் மேலேயேறும்
 நலமாக வீறடிங்கி மணிகட்டுந் தானே.

(407)

தானான பாண்டத்தை யிறக்கிக்கொண்டு
 தனதாகச் சீலையெல்லாம் பீறிப்போடு

ஆனான தக்காளி பழமோநிற்கு
 மப்பனே யயலுசி கொண்டுகுத்து
 வேனான மணியெடுத்து பீங்கானில் வைத்து
 வேதாந்த வைங்கோலத் தயிலம்வாரு
 கானான யெகுவது போற் கட்டிக்கொள்ளுங்
 கண்மணியே குகைதனக்குப் பூசைபண்ணே. (408)

பண்ணடா ரேசக பூரகமும் பண்ணு
 பண்பான கும்பகத்தில் மனதை வைப்பாய்
 அண்ணடா வொருபுத்தி நிலையாய் நில்லு
 வப்பனே வாலையைத்தான் றொழுது போற்று
 கண்ணடா பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு
 கனமான மணிகட்டு நிலையைக்காணு
 பண்ணடா பாறைமீதிற் வைத்துக்கொண்டு
 பண்பான சமட்டிகொண்டு சாடுசாடே. (409)

சாடப்பா சாடிவர நசியாதப்பா
 சமர்த்தான சூதத்தின் கட்டின்போக்கு
 ஆடப்பா வாலையிவ காமியைத்தா
 னப்பனே தொழுதுநீ வாயிற்போட்டு
 நாடப்பா கேசரத்தைப் போவென்றாக்கா
 னலமான வாசியைநீ தம்பித்தெழும்பு
 வாடப்பா மூவுலகுஞ் சுத்திவந்து
 வளமாக நீயிருந்த விடத்தில் விடும்பாரே. (410)

பாரப்பா சாரணையு மிதுதானப்பா
 பண்பான குளிகையென்றா லிதுதானப்பா
 ஆரப்பா விக்குளிகை செய்துகொள்ளு
 வசவனியே யுந்தனுக் கிருக்கவேண்டும்
 நேரப்பா குளிகையின் வேகமெத்த
 நெறியான சடாட்சரத்தைக் காணலாகும்
 நேரப்பா நின்றநெறி யறிவாற்காணு
 நிசுடியமா யோகத்தைக் காணுகானே. (411)

காணப்பா வாழ்வதுதான் யோகவாழ்வு
 கண்மணியே வேறேயொரு வாழ்வுமுண்டோ
 ஆணப்பா வலகத்தி னின்றாயானா
 லப்பனே யேமனவன் கொண்டுபோவான்

தன்வந்திரி பகவான்

வாணப்பா வறிவாலே மனதைக்காணு
 வளமான மனதாலே பூரணத்தைக்காணு
 மாணப்பா பூரணத்தால் ரேசகபூர
 மகத்தான வசவனியே யறிந்துசொல்லே. (412)

சொல்லையா வெந்தனுக்குக் கும்பகத்தை
 சொற்பெரிய கும்பகந்தான் மனமே யாச்சு
 அல்லையா ரேசகந்தா னென்னவையா
 வப்பனே ரேசகந்தான் புத்தியாச்சு
 வல்லையா பூரகந்தா னென்னவையா
 வளமான பூரகந்தா னறிவுமாகுங்
 கல்லையா வறிவதுதா னென்ன செய்யுங்
 கண்மணியே மனதை விசாரணை செய்யுந்தானே. (413)

தானான கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
 தனதான கருங்கையான் சமூலம்வாங்கி
 வேனான விஷச்சுண்ணங் கழஞ்சு போட்டு
 வேதாந்த கற்பத்தைக் கொள்ளு கொள்ளு
 ஆனான சட்டைதள்ளி நரைதிரைகள் போகு
 மப்பனே காயத்துக் காதியாகு
 மானான கற்பத்தைக் கொண்டுவிட்டால்
 மகத்தான வேதாந்தி நீதானாமே. (414)

ஆமப்பா மேனிகற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 வப்பனே மேனியது சட்டைவாங்கி
 நாமப்பா சுத்திசெய்து நிழலுலர்த்தி
 நலமான விஷசுண்ணங் கழஞ்சுபோட்டு
 வாமப்பால் விட்டதனைப் பிசைந்துகொண்டு
 வளமாக நாற்பதுநாட் கொள்ளு கொள்ளு
 காமப்பாற் றிரேகமது வச்சிரம்போலாம்
 கண்மணியே மேனிசட்டை தள்ளும்பாரே. (415)

பாரப்பா மேனிகற்ப நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 பண்பான வசவனியே யன்புள்ளானே
 ஆரப்பா நெறிதவரா திருக்கவேண்டு
 மைம்பூத மொருபுத்தியாக வேண்டும்

வாரப்பா தருமத்தை யெண்ணவேண்டும்
 வளமான சிவயோகம் பார்க்கவேண்டுங்
 காரப்பா சாரணைதான் றள்ளவேண்டும்
 கண்மணியே வினையுடனே குதைத்தள்ளே. (416)

தள்ளடா பொய்யுடனே கொலையுந்தள்ளு
 தளராத வகங்கார கோபந்தள்ளு
 மள்ளடா திருடுடனே சுன்னந்தள்ளு
 மகத்தான திதுவெல்லாந் தள்ளுவாய்நீ
 அள்ளடா சிந்தையைத்தான் றள்ளிப்போட்டு
 வப்பனே பூரணமே தெய்வமென்று
 வள்ளடா வகாரத்தை மனதிலெண்ணி
 வளமாக விவவிதமா யிருந்தோர்தாமே. (417)

ஆமப்பா விவையெல்லாந் தள்ளினோர்க்கு
 வப்பனே வாசியது சுண்ணத்திற்சித்தி
 காமப்பா கல்வியறிவு வள்ளோர்க்குதான்
 கனமான விவையெல்லாந் தள்ளுவார்பார்
 வாமப்பா வொருபுத்தி யாகநில்லு
 வளமான சித்தெல்லா மாடுவாய்நீ
 நாமப்பா நாடதிலே யின்னூலீந்தால்
 நரகில்நீ விழுந்திடுவாய் நாம்சொன்னோமே. (418)

சொன்னோமே சாபமிது வெளிதுமல்ல.
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் வாக்கியமாகும்
 வன்னோமே வச்சிரத்தின் செந்தூரங்கேளு
 வளமான வச்சிரத்தைக் கல்வத்திட்டு
 மன்னோமே குழுவியினா னறுக்கினாக்கால்
 மகத்தான பொடியதுபோ லாகுமப்பா
 கன்னோமே முப்புவது கழஞ்சு போட்டு
 கண்மணியே சாமந்தா னாட்டிடாயே. (419)

ஆட்டடா வைங்கோலத் தயிலத்தாலே
 வப்பனே சாமந்தா னாட்டித்தீரு
 நாட்டடா புளிப்போடு சாமமாட்டு
 நலமாக வில்லைசெய்து ரவியுலர்த்து

தீட்டா பில்லையது தனிலிட்டாக்கால்
 திறமான கசுவதுவும் வாங்கிப்போகும்
 மாட்டா சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 மகத்தான செந்தூர மருணனாமே. (420)

வெள்ளிசெந்தூரம்

ஆமப்பா செந்தூரம் பூசைபண்ணு
 வப்பனே குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணு
 நாமப்பா அசிரத்தின் செந்தூரஞ் சொன்னே
 நலமான வெள்ளி செந்தூரங்கேளு
 வாமப்பா வெள்ளியிட கம்பிவாங்கி
 வளமான வண்ட மெழுகதனைப் பூசி
 காமப்பா கல்வத்தில் முப்பூவிட்டு
 கனமான வைங்காயம் போட்டு வாட்டே. (421)

ஆட்டப்பா மெழுகாகு மெடுத்துக் கொண்டு
 வப்பனே வெள்ளிக்குக் கவசஞ் செய்து
 வாட்டப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
 வளமாகப் புடம்போடு செந்தூரமாகு
 நாட்டப்பா செந்தூர மருணன் போலாம்
 நலமான செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
 மாட்டப்பா வெள்ளி செந்தூரஞ் சொன்னேன்
 மகத்தான மையொன்று வுரைக்கக் கேளே. (422)

மை

கேளப்பா சிவந்தகழனி தலைசீலைவாங்கி
 கெட்டியா யட்டையைந்து பிடித்துவந்து
 ஆளப்பா வதன்மேலே விஷ்ணுகாந்தி
 யப்பனே யரைத்து நன்றா யதன்மேற்பூசி
 வாளப்பா வுலர்த்தியதை சீலைதன்னில்
 வளமாக வாட்டிநன்றாய் விளக்கிலிட்டு
 நாளப்பா வைங்கோலத் தயிலம்வார்த்து
 நலமான கபாலமதை கவிழ்த்துமுடே (423)

முடையிலே விளக்கேற்றி யெரித்திட்டாக்கால்
 முக்கியமுள்ள மையதுதான் கபாலம்பற்றும்

வாடையிலே மைச்சுரண்டி யைங்கோலம் வார்த்து
 வளமாகப் புழுகோரேசினை கஸ்தூரி
 நாடையிலே போட்டதனை மத்தித்தாக்கால்
 நலமான மைபோல் தானாகும்பாரு
 மாடையிலே சிமிழில் வைப்பாய் பூசைபண்ணி
 மகத்தான மையெடுத்து வாடக்கேளே. (424)

கேளப்பா மையெடுத்து லாடம்பூசி
 கெடியான ஒமென்று சொல்லிப்போவாய்
 ஆளப்பா வரைநொடியின் மோகங்கொண்டு
 வப்பனே வந்திடுவா ருன்னிடத்தில்
 மாளப்பா வுந்தனுக்கு வேண்டும் பொன்னை
 வளமாக பொருளீவார் கருணைமெத்த
 முளப்பா வெகுகருக்கு மோகமைந்தா
 மூதாக்கள் செய்கின்ற முறை சொன்னேனே. (425)

அஞ்சனச்சீத்து

சொன்னனடா மோகசித்து தன்னைச் சொன்னேன்
 சொற்பெரிய வஞ்சனத்தின் சித்துகேளு
 வன்னனடா வால்நீண்டான் பித்துங் கண்ணும்
 வளமான வாந்தவல்லூர் கண்ணும் பித்துங்
 கன்னனடா அஞ்சனத்தின் சித்துமெத்த
 கனமான செண்பகப்பூசெவ்வகத்தி
 மன்னனடா செம்போத்து கண்ணும்பித்து
 மகத்தான தேவாங்கு கண்ணும் பித்தே. (426)

பித்தான திவையெல்லா நிழலுலர்த்திப்
 பிலமான சூரணம்போற் செய்துகொண்டு
 மத்தான முதற்றாசிற் றிரித்துக்கொண்டு
 மகத்தான விளக்கிட்டு வைங்கோலம்வாரு
 வத்தான விளக்கேற்றி கபாலமூட்டி
 வளமாக வெரியிடவே மைதான்பற்றும்
 அத்தான மையதனைச் சுரண்டிக் கொண்டு
 வப்பனே புனுகுகோ ரோசினையுமாமே. (427)

ஆமப்பா வைங்கோலத் தயிலம்விட்டு
 வப்பனே குழைத்துநன்றாய்ச் சிமிழில்வைத்து

தன்வந்திரி பகவான்

வாமப்பா பூசித்து ரேசகமுஞ்செய்து
 வளமான மையெடுத்து வாடக்கேளு
 நாமப்பா திருதினம் பேரண்டத்தேயேகி
 நலமாகத் திருட்டுநன்றாய்ப் பிடிப்பேனென்று
 காமப்பா பூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
 கனரேக மையெடுத்து கையிற்பூசே. (428)

பூசையிலே மையைத்தான் பார்த்திட்டாக்கால்
 பெருமையுள்ள தேவதைகள் ரிஷிகள்போலும்
 ஆசையிலே யுன்கண்ணிற் றிருடன்வந்து
 வப்பனே யெமன்நிற்கு மடையாளம்பாரு
 வாசையிலே பொருளிருக்கும் அடையாளங்கேளு
 வளமான பொருளினிட வடையாளங்காண்
 மாசையிலே கண்டுணர்ந்து சொல்லிவாங்கு
 மாத்தான விடங்களிலே பொருளை வாங்கே. (429)

ஆச்சரியசித்து

வாங்கவே கள்ளனிட சித்துசொன்னேன்
 வளமான வாச்சரிய சித்துகேளு
 நாங்கவே நல்லாவின் விஷமும்பித்து
 நலமாக வாந்தைக் கண்பித்துங்கூட்டி
 ஆங்கவே நாபியுடன் பாஷாணங்கூட்டி
 யப்பனே யிவையெல்லாங் குழித்தயிலம்வாங்கி
 மாங்கவே யைங்கோலங் கூடக்கூட்டி
 மகத்தான தயிலத்தை பரணிதனில்வையே. (430)

வையவே பூசித்து ரேசகமுஞ்செய்து
 வளமான பூரணத்தைக் கட்டிக்கொள்ளு
 ஐயவே திலர்தமிட்டுப் போனாயானா
 லப்பனே யுனைக்கண்ட மனிதருக்கு
 கையவே திகைத்துவெகு சாபம்வந்து
 கனமாக கானாழி சுருண்டுவிழ்வார்
 மையவே களைதெளிந்து விதுவென்னவென்பார்
 மகத்தான சுழற்காற்று மகிமைதானே. (431)

வாடைசித்து

தானான தீவுதனி லெழுந்திருந்து

தாக்கான வித்தேசம் வந்ததென்பார்

வானான வாச்சரிய சித்துசொன்னேன்

வளமான வாடைசித்து தன்னைக்கேளே

மானான சுழல்வண்டு கரந்தைமின்னி

மகத்தான குழியானை மீப்புலியுங்கூட்டு

கானான நாயினிட பித்துங்கூட்டிக்

கண்மணியே கழுதையிட பித்துங்கூட்டே.

(432)

கூட்டவே மருதம்வேர் விஷ்ணுமூலங்

குறியாக காக்கணனுங் கூந்தலல்லி

வாட்டவே செண்பகப்பூ மறுகம்வேரும்

வளமான தாமரையா முத்தக்காசு

நாட்டவே நிழலுலர்த்தித் தூளாய்ப்பண்ணி

நலமாகப் பாண்டத்திற் போட்டுக்கொண்டு

மாட்டவே யைங்கோலச் சுரணமும்போட்டு

மகத்தான சீலைமண்ணேழுஞ் செய்யே.

(433)

செய்யடா வடுப்பேற்றி நாழிகைதானப்பா

செயமாக விரித்துநன்றா யிறக்கிக்கொண்டு

பையடா பொடியதனைக் கலசத்திட்டுப்

பண்பான வாசமது நன்றாய்க்கட்டி

ஐயடா பாண்டத்தின் வாயிலப்பா

வன்பான மஞ்சளிட சீலைகட்டி

வையடா கொலுவினன்றாய் வைத்துக்கொண்டு

வளமான மோகனந்தான் வட்சமாமே.

(434)

ஆமப்பா வருவேற்றிப் பூசைசெய்து

வப்பனே வாடைதனை யெடுத்துக்கொண்டு

வாமப்பா ஸ்திரீகளைத்தா னினைத்துக்கொண்டு

வளமான வாடைதனை யெடுத்துவீசு

காமப்பா மதிமயங்கி மோகவெறிகொண்டு

கனகமது வீந்திடுவாள் சரசஞ்செய்வாள்

நாமப்பா வாடைசித்து சொன்னேன்மைந்தா

நலமான கையான்மை சித்துகேளே.

(435)

தன்வந்திரி பகவான்

கையான்மைச் சித்து

கேளப்பா கையானைக் கொண்டுவந்து
 கெடியாகச் சாற்பிழிந்து நறுக்கிக்கொண்டு
 வாளப்பா வைங்கோலத் தயிலம்விட்டு
 வளமாக மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 ஆளப்பா பூசைபண்ணி யெடுத்துக்கொண்டு
 வப்பனே பணவிடைதா நெற்றிக்கிட்டு
 நாளப்பா நாடதிலே போனாயானா
 நலமான புருஷரெல்லாம் வசியமாமே.

(436)

காந்தச்சித்து

ஆமப்பா கையான்மை சித்துசொன்னே
 னப்பனே காந்தமை சித்துகேளு
 வாமப்பா சிவகரந்தை கொண்டுவந்து
 வளமாகச் சாற்பிழிந்து நறுக்கிக்கொண்டு
 நாமப்பா வைங்கோலத் தயிலம்விட்டு
 நலமாக மத்தித்துச் சிமிழில்வைநீ
 காமப்பா பூசைசெய்து லாடம்பூசு
 கருவான பொருளெல்லாங் கேளுகேளு.

(437)

சவர்க்காரச்சித்து

கேளப்பா ராசரிட புருஷரெல்லாங்
 கெடியான வசியமதாம் பாருபாரு
 ஆளப்பா கரந்தைமை சித்துசொன்னே
 னப்பனே சவர்க்கார மை சித்துகேளு
 நாளப்பா சவர்க்காரங் கொண்டுவந்து
 நலமாகக் கருக்கியதை வைங்கோலம்விட்டு
 வாளப்பா குழைத்ததனைச் சிமிழில்வைத்து
 வளமாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணே.

(438)

நாயுருவிச்சித்து

பண்ணப்பா பணவிடைதான் லாடம்பூசு
 பண்பான வசியங்க ளெல்லாமாடும்
 அண்ணப்பா விம்மையில் வேதையாகு
 மப்பனே மகாசித்து மைதானப்பா

வண்ணப்பா சவர்க்கார மை சித்துசொன்னேன்
 வளமான நாயுருவி மையைக்கேளு
 கண்ணப்பா சென்னாயுருவி தானும்வாங்கி
 கண்மணியே கருக்கியதை வைங்கோலம்வாரே. (439)

வாரப்பா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து
 வளமாக ரேசக பூரகமும்பண்ணி
 சூரப்பா வறிவார்கள் நெற்றிக்கிட்டு
 வப்பனே யெதிரியிடம் போனாயானால்
 நாரப்பா நமசிவய வென்றுபோநீ
 நலமான வெதிரியவன் வாயடங்கும்
 பேரப்பா சபையடங்குந் துஷ்டரெல்லாம்
 பேரான வுலகமெங்கும் வணங்குங்கானே. (440)

சபைக்கட்டுச்சீத்து

காணப்பா வுரிவிமை சித்துசொன்னேன்
 கண்மணியே சபைக்கட்டு சித்துக்கேளு
 வாணப்பா வல்லாரை நத்தைச்சூரி
 வளமாக விவ்விரண்டுங் கருக்கிக்கொண்டு
 ஆணப்பா வண்டபிண்டத் தயிலம்விட்டு
 வப்பனே குழைத்து நன்றாய்ச் சிமிழில்வைத்து
 நாணப்பா பூசித்து நெற்றிக்கிட்டு
 நலமான சபைக்குத்தான் போனாற்கேளே. (441)

திலர்தச்சீத்து

கேளப்பா சபைகளைத்தான் வாயைக்கட்டுங்
 கெடியான ராசரைத்தான் வாயைக்கட்டும்
 வாளப்பா சபைகட்டுஞ் சித்துசொன்னேன்
 வளமான திலர்தவில்லை சித்துக்கேளு
 நாளப்பா விஷப்பாலும் பூனைக்காலி
 நலமான செங்கழுநீர்ச் செல்லிப்பூவும்
 ஆளப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
 வப்பனே சந்தனத்தூள் மதுரமாமே. (442)

ஆமப்பா விவையெல்லா முலர்த்திடித்து
 வப்பனே சூரணமாய் வடித்துக்கொண்டு
 நாமப்பா சுத்தசலம் வார்த்தரைத்து
 நலமாகச் சவ்வாது புனுகுகஸ்தூரி

தன்வந்திரி பகவான்

காமப்பா ரோசினையு முத்தக்காகங்
 கனமாகப் போட்டதனில் சொல்லக்கேளு
 வாமப்பா விந்ததனாற் சாமமாட்டு
 வளமாக வழித்ததனை வில்லைசெய்யே. (443)

செய்யப்பா நிழலுலர்த்திச் செப்பில்வைத்து
 செயமான ரேசக பூரகமாய்நின்று
 வையப்பா பூசித்துத் திலர்தமிட்டு
 வளமாக ஸ்திரீகளைத்தா னினைத்துக்கொண்டு
 கையப்பா ஸ்ரீமவ்வு மென்றுபோனால
 கண்மணியே யுன்முகத்தைக் கண்டபெண்கள்
 மையப்பா மதிமயங்கி மோகவெறிகொண்டு
 மதிமயங்கி யுன்பிறகே வருவாள்பாரே. (444)

பாரப்பா ஸ்ரீகளுக்கு ராசநீயே
 பண்பான ஸ்திரீகளப்பா வருந்துவார்கள்
 நேரப்பா நின்றுநெறி தன்னைக்கண்டு
 நேசமுடன் பூரகத்தை மனதிலெண்ணி
 ஆரப்பா சவமதை நீக்கிப்போட்டு
 வப்பனே பூரணத்தை மனதில்வைத்து
 வாரப்பா திலர்தவில்லை சித்துசொன்னேன்
 வளமாகப் பூமுகருஞ் சித்துகேளே. (445)

பூமுகருகிற சீத்து - பொருள் பறிக்கிறசீத்து

கேளப்பா கஸ்தூரி புனுகுபூரங்
 கெடியான சவ்வாது விவைநாலுந்தான்
 வாளப்பா கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 வளமான விந்துநாற் சாமமாட்டி
 நாளப்பா முப்பூவுங் கழஞ்சுபோட்டு
 நலமாக வாட்டியதைச் செப்பில்வைத்து
 ஆளப்பா பூசைபண்ணி நைவேந்தியஞ்செய்து
 வப்பனே புஷ்பத்தில் தடவலாமே. (446)

ஆமப்பா தடவிநன்றா யெடுத்துக்கொண்டு
 வப்பனே பொருள்பறிக்குங் கன்னிகையில்
 நாமப்பா கொடுத்துவிட்டு முகரச்சொல்லு
 நலமாக முகர்ந்தாக்கால் வெறிதான்கொள்ளும்

வாமப்பா பொருளைத்தா னுனக்கேயீவாள்
வையகத்தில் ஸ்திரீகளைத்தான் மோசஞ்செய்நீ
காமப்பா பொருள்காக பறிக்கலாகுங்
கண்மணியே யிச்சித்தைக் கருத்திற்காணே. (447)

காணப்பா தேறுதற்குத் தேறச்சொன்னேன்
கண்மணியே கற்பமொடு யோகஞ்சொன்னேன்
வாணப்பா வாதமொடு குளிகைசொன்னேன்
வலமாக மெழுக்குவகை செயநீர்சொன்னேன்
ஆணப்பா சரக்குவைப்புங் கட்டுச்சொன்னேன்
அப்பனே களங்கோடு செந்தூரஞ் சொன்னேன்
மாணப்பா சுண்ணமொடு பற்பஞ்சொன்னேன்
மகத்தான வயித்தியமுத் திராவகமுமாமே. (448)

ஆமப்பா சித்து விளையாடுதற்கு
வப்பனே யறுபத்து நான்குஞ்சொன்னேன்
வாமப்பா தந்திரங்க ளுபாயஞ்சொன்னேன்
வளமான குருக்களிட மகிமைசொன்னேன்
காமப்பா லமுரிசெய்யுங் கிண்ணஞ் சொன்னேன்
கனமான வாதிகள்தன் குறிகள்சொன்னே
நாமப்பா சற்குருவின் மகிமைசொன்னேன்
நலமாக வயித்தியந்தான் மகிமைபாரே. (449)

பாரப்பா வழலைமுப்புச் சவர்க்காரஞ்சொன்னேன்
பண்பான பிண்டத்தின் நிறவு சொன்னேன்
ஆரப்பாமந்திரங்கள் சக்கரமுஞ் சொன்னேன்
அப்பனே சகலநூல் திறவுஞ் சொன்னேன்
வாரப்பா வழித்துறைகள் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
வளமான தத்துவத்தைக் காணச்சொன்னேன்
நேரப்பா நின்ற நெறி யறிவு சொன்னேன்
நேரான பூரணமும் ரேசகமுங்காணே. (450)

காணப்பா கலைகள்பனி ரண்டுஞ்சொன்னேன்
கண்மணியே யாதார மடிமூலஞ்சொன்னேன்
வாணப்பா வழலையின்பேர் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
வளமான நாதவிந்தின் வளமைசொன்னேன்
மாணப்பா மதியமுர்தங் கொள்ளச்சொன்னேன்
மகத்தான சிவயோகத் தாதிசொன்னேன்

ஆணப்பா தீட்சையுடன் சமாதிகொன்னேன்
வப்பனே யறிவிலார்க் கறிவுகொன்னேன். (451)

சொன்னமொழி நிகண்டு திறவுகோற்சொன்னேன்
சூட்சாதி சூட்சமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
கண்ணன்மொழி மூன்றுலட்சம் பாடற்சொன்னேன்
கருத்தறியா கலைக்ஞானங் காட்டினேன்பார்
வண்ணமொழி யென்னுடைய காவியத்தில்
வளமான பொருளெல்லா மாட்டிவிட்டேன்
அன்னமொழி யுமையெழுத் ததிலேசொன்னே
னரைநொடியிற் கண்டுவரச் சொல்லினேனே. (452)

சொல்லவே யென்னந்தி கலைக்ஞானம்பாரு
சொற்பெரிய கலைக்ஞான மகத்துவங்கோடி
வல்லவே யிந்நூலு நிகண்டுமப்பா
வளமான தெண்டகமு மிருந்தாற்போதும்
அல்லவே ரறிவுள்ளோ ரிதிலேதேர்ச்சி
யசடர்கள்தான் தேரார்க ளறிந்துபாரு
மல்லவே கன்னியுடன் தூலாதோர்க்கு
மகத்தான சிவபதந்தா னெய்தும்பாரே. (453)

பாரப்பா கும்பமுடன் மீனத்தோர்க்குப்
பண்பான சித்தனென்ற பேருமெய்து
ஆரப்பா தனுசுடனே மகரங்கூடி
லானதொரு கொஞ்சநன்று வறிந்துபாரு
நாரப்பா நல்லோர்க்கு வெய்தும்ராசி
நலமாகச் சித்திரத்தான் மோசமாகும்
காரப்பா வென்னுடைய கடற்சாத்திரம்பாரு
கண்மணியே நாளுடனே ராசியாமே. (454)

ஆமப்பா நட்சத்திரத் திதிகள்தோன்று
மப்பனே நாழிகைதான் கணக்குதோன்றும்
வாமப்பா சாத்திரங்கள் சேர்த்துப்பாரு
வளமான நூல்களிட வளமைகாணும்
நாமப்பா சலுதியிலே தேர்ந்துவேறு
நலமாக வுலகத்தி னின்றாற்கொல்லும்
காமப்பா கடைத்தேற வேண்டுமென்றாற்
கண்மணியே நிகண்டினிட கருவைக்காணே. (455)

கலைஞானம் ஐந்நூறு

காணப்பா புத்தியுள்ளோ ரென்னுலைப் பார்ப்பார்
 கசடர்களோ பாரார்கள் சுமுதைமாண்பர்
 ஆணப்பா வாணையிட்டுப் பொய்கள்சொல்லி
 யப்பனே சாத்திரத்தை வாங்கிப்பார்ப்பார்
 வாணப்பா வயிற்பிழைக்க வாதஞ்செய்வார்
 வளமான வவல்குதா லிறந்துபோவார்
 மாணப்பா மடையர்களோ தேறமாட்டார்
 மகத்தான சிவயோகி சித்தனாமே.

(456)

ஆமப்பா விரகத்தை யெண்ணுவெண்ணு
 வப்பனே தர்மத்தை மிகவும்பண்ணு
 நாமப்பா கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
 நாதாந்த நாதத்தை யறிவிற்பூணு
 வாமப்பா பயல்களுடன் கூடவேண்டா
 வளமான சொல்வைத்தான் றவிரவேண்டாம்
 காமப்பா பொய்குதை தள்ளிப்போடு
 கண்மணியே கைலாய பதவிகானே.

(457).

அகோரமந்திரம்

காணப்பா வகோர மந்திரந்தான்கேளு
 கனமான ஆம்-ஊம்-ஏம்-பம்-சிம்-மென்றேதான்
 வாணப்பா ராராறா வென்றுசொல்லி
 வளமான சீசீசீ நங்-வங்கென்று
 ஆணப்பா லாலாலா அகோராயாவென்று
 வப்பனே லட்சமுரு மாட்டுமாட்டு
 மாணப்பா மந்திரஞ் செய்துகொண்டு
 மகத்தான வறுபத்து நாலுமாடே.

(458)

ஜாலக்காண்மூலம்

ஆடப்பா பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
 வப்பனே சித்திசெய்து வைத்துக்கொண்டு
 நாடப்பா வகோர மந்திரந்தான் சொன்னேன்
 நலமாக முன்னேதா னவக்காளிசொன்னேன்
 வாடப்பா வொன்பதிலே சோகக்காகாளி
 வளமான மூலமடா சாலக்காண்மூலம்
 காடப்பா வங்-நங்-மங்-யங்-சிவாயாவென்று
 கண்மணியே ஜாலக்காண் ராராவென்னே.

(459)

என்னவே ஜாலத்தா னீஸ்வரிதானப்பா
 வென்மகனே நேசமுடன் பூரணமாய்நின்று
 வன்னவே பூசை நைவேத்தியஞ்செய்து
 வளமாக லட்சமுரு மாட்டுமாட்டு
 மன்னவே மந்திரசித் தில்லாவிட்டால்
 மகத்தான சித்துகள் பலியாதப்பா
 அன்னவே மந்திரசித்து பண்ணிக்கொண்டு
 வப்பனே கருக்களைத்தான் முடித்துவையே. (460)

வைரவன் பூசை

வையப்பா வைரவர்தான் பூசைகேளு
 வளமான மான்றோலி லிருந்துகொண்டு
 ஐயப்பா நேசமுடன் கும்பகமாயிருந்து கொண்டு
 வப்பனே யன்னமொடு பதார்த்தம்வைத்து
 வையப்பா பழந்தேங்கா யவல்கடலைகள்வைத்து
 மைந்தனே புஷ்பபரி மளங்கள்சாத்தி
 நையவே பாத்திரமு மேழும்வைத்து
 நலமாகப் பூசைபண்ணு வைரவர்க்கே. (461)

வாக்கென்ற பாத்திரத்தி லமிர்தங்கொள்ளு
 வளமான வயிரவர்தான் செளபாக்கியமீவார்
 ஆக்கென்ற வயிரவர்தான் பூசை சொன்னே
 னப்பனே வாலையிட பூசைகேளு
 நாக்கென்ற ரேசகபூ ரசமும்பண்ணி
 நலமாக மான்றோ லிலிருந்துகொண்டு
 மாக்கென்ற கிழக்குமுக மாயிருந்து
 மகத்தான சக்கரத்தை யெதிரில்வையே. (462)

வைத்தப்பா ரேசக பூரகமாய்நின்று
 வளமான சக்கரத்தை யபிஷேகம்பண்ணி
 மைத்தப்பா கலக்கியதிற் கும்பம்வைத்து
 மைந்தனே நூல்கொண்டு சுத்திப்போடு
 ஐத்தப்பா கலையத்தில் மஞ்சளிட்டு
 வப்பனே மஞ்சளிட் விக்கிரகம்வைத்து
 கைத்தப்பா வறுகுகொண்டு சாத்திப்போடு
 கண்மணியோ புட்பபரி மளங்கள்சாத்தே. (463)

சாத்தப்பா செம்பட்டு வஸ்திரத்தைச்சூட்டி
 சமர்த்தான வில்வத்தா லர்ச்சனைகள்செய்து
 வாத்தப்பா பாத்திரந்தா னைந்துவைத்து
 வளமான வஸ்துவைத்தா னதிலேவார்த்து
 மாத்தப்பா விருபுறமும் விளக்குவைத்து
 மகத்தான வன்னமொடு சுத்திவைத்து
 ஆத்தப்பா பலகாரம் பாயசம்வைத்து
 வப்பனே பழமோடு தாம்பூலம்வையே. (464)

வையப்பா வடையுடனே தோசையப்பம்
 வளமான விவையெல்லாம் வாங்கிவைத்து
 ஐயப்பா தீபமொடு தூபங்காட்டி
 யப்பனே பாத்திரத்தைச் சிரசில்வைத்து
 நையப்பா கும்பத்தை மனதாற்கட்டி
 நலமான ரேசகத்தை யிழுத்துக்கும்பி
 மையப்பா மகத்தான தேவிவாலை
 மதியமிர்த மீந்திடுவாள் மகிழ்ந்துபாரே. (465)

பாரப்பா தேவிதனைப் பணிந்துபோற்று
 பண்பான சிவயோகத் தாதியாகும்
 வாரப்பா செயகண்டி சங்கினோசை
 வளமான துத்தாரி மத்தளங்கள்தாளம்
 ஆரப்பா பேரியிடன் பூரிசங்க
 மப்பனே தாரையுடன் தப்புமேளம்
 நாரப்பா நாகசுரஞ் சங்கீதங்கள்
 நலமான பதினெட்டு வாத்தியமாமே. (466)

ஆமப்பா பதினெண் வாத்தியமுழங்க
 வப்பனே பூசித்துப் பணிந்திடாய்நீ
 வாமப்பா வாலையவ ளெதிரேவந்து
 வளமாகச் சகலமுந்தா னீவாள்பாரு
 நாமப்பா தெரிசித்தோம் வரங்களீந்தாள்
 நலமான செளபாக்கியஞ் சூணத்திலீந்தாள்
 காமப்பா கன்னியுமை வாலையம்பாள்
 கருத்தறிய வெங்களுக்குக் குருசொன்னாரே. (467)

சொன்னவுடன் கண்டுணர்ந்து தெரிசித்ததோம்பார்
 சொற்பெரிய வென்னந்தி யருளினாலே

தன்வந்திரி புகவான்

வண்ணமுடன் வாதமொடு வயித்தியங்கண்டேன்
 வளமான நிட்டையுடன் யோகங்கண்டேன்
 கண்டவுட னெனையழைத்து நந்திதானுங்
 கனகமதா யுபதேசங் காட்டிவிட்டார்
 மன்னவுடன் மதியமிர்த மெனக்கேயீந்தான்
 மடையர்களே யறிவுள்ளோர் தெரிந்துகேளே. (468)

கேளடா வாய்வுடனே பிரிதிவுந்தான்
 கெடியான தேய்வுக்கு வப்புமாகி
 ஆளடா சுத்தமுட னிவ்வைந்துந்தா
 னப்பனே பூதமது வைந்து
 வாளடா விவ்வைந்தா லெடுத்ததிரேகம்
 வளமான மனுஷசென்ம மைந்துமாச்சு
 நாளடா சீவசெந்துக் களைம்பூதத்தாலே
 நலமாக சத்தசாகரங்க ளைம்பூதமாமே. (469)

ஆமப்பா கொடிமுடிக ளைம்பூதத்தாலே
 யப்பனே வீடுடன் மாளிகையும்பூதம்
 நாமப்பா செடிபூடு வைம்பூதத்தானே
 நலமாக வருவெடுத்த தெல்லாமைப்பூதங்
 காமப்பா பூதங்க ளில்லாவிட்டால்
 கருவிகர ணாதியெல்லா மில்லையப்பா
 வாமப்பா வருவான தெல்லாமைந்தா
 வளமான பூதத்தா லெடுத்ததாச்சே. (470)

ஆச்சப்பா ஞானவான் றத்துவத்தைக் காணு
 அப்பனே தத்துவத்திலொடுக்க மாச்சே
 வாச்சப்பா வழலைமுறை தத்துவங்களாச்சு
 வளமான தத்துவத்திற் சவர்க்காரமாச்சு
 நாச்சப்பா நந்தியென்ற வண்டமாச்சு
 நலமான செயநீரா லாச்சவாச்சு
 மாச்சப்பா நஞ்சுகொடி நாதமாச்சு
 மகத்தான சிவமாச்சு சத்தியாமே. (471)

ஆமப்பா தத்துவத்தில் விஷங்களாச்சு
 வப்பனே விஷக்கல்லு வமிர்தக்கல்லு
 வாமப்பா வமிர்தமதில் வளர்ந்தகல்லு
 வளமான சதாசிவத்திலிட்ட கல்லு

நாமப்பா கருவிகர னாதிகல்லு
 நலமான சிவிந்தி னிட்டகல்லு
 காமப்பா சிவத்தினிட சிப்பிகல்லு
 கனமான யோகாதி யதீதக்கல்லே. (472)

கல்லான கல்லதுதான் பஞ்சவர்ணங்
 கனமான வர்ணமடா யனாதிவர்ணம்
 வல்லான சிவயோகத் தாதிகல்லு
 வளமான நஞ்சுமுரிப் பாலைக்கல்லு
 அல்லான சீவனதற் குயிராமைந்தா
 வப்பனே பாண்டுமொரு முப்பதிலேவாங்கு
 கல்லான கல்லப்பா தலைப்பிண்டந்தான்
 கனமான முப்பதாண்டு வாதநாளே (473)

நாளான வந்நாளில் வளர்ந்திறந்த
 நலமான கபாலத்திற் கல்லைவாங்கு
 வாளான வன்னாளிற் கொடியகாந்தி
 வளமாகக் கல்லதற்கு வாலைப்பிராயம்
 ஆளான லிங்கக்கல் மூலக்கல்லு
 வரனெடுத்த வழுதுண்ட கபாலத்திற்றான்
 காலான கபாலத்தில் வளர்ந்துநிற்குஞ்
 சடாக்ஷரத்தின் விஷக்கல்லுச் சமாதிக்கல்லே. (474)

கல்லான கல்லுவை யெடுப்பாருண்டோ
 கைலங்கிரி யமிர்தத்தைக் கொள்வாருண்டோ
 வல்லான வாசியைத்தான் பொசிப்பாருண்டோ
 வளமான சவர்க்கார முடிப்பாருண்டோ
 நல்லான ஞானபொரு னறிவாருண்டோ
 நலமான செளபாக்கிய மறிவாருண்டோ
 மல்லான வகத்தியனைக் காண்பாருண்டோ
 மகத்தான மூலகுரு நந்தியாமே. (475)

ஆமப்பா நந்தீசர் பாதங்கண்டே
 வரைநொடியில் வாசியைத்தா நிறுத்திக்கொண்டேன்
 வாமப்பா சக்கரக்கால் தன்னைக்கண்டேன்
 வளமான வேகாத்தலை யமிர்தங்கண்டேன்

தன்வந்திரி பகவான்

நாமப்பா சற்குருவை யனுதினங்கண்டு
 நலமான முப்பூசைக் கண்ணாற்கண்டேன்
 காமப்பா வைந்துருவைக் கண்ணாற்கண்டேன்
 காட்சியெல்லா மரைநொடியிற் கண்ணிற்கண்டேனே(476)

கண்டதோ ரண்டர்பிரா னமிர்தம்பெற்றேன்
 கைலைகிரி யருட்பெற்றேன் காட்சிகண்டேன்
 விண்டதோர் வேதமொடு சோசியங்கள் கண்டேன்
 வேதாந்தக் குருகண்டேன் ஞானங்கண்டேன்
 அண்டதோ ரரைநொடியி லாதிகண்டே
 னப்புறத்தே நின்றவரு ளுமைகண்டேன்பார்
 மண்டதொரு மாதியந்தத் தலைமைகண்டேன்
 மகத்தான வாயிரத்தெட் டண்டங்கண்டேனே. (477)

காணப்பா சிவயோகப் பதியைக்காணு
 கண்மணியே காணாட்டா லிறந்துபோவாய்
 வாணப்பா காயத்தை வைத்துக்கொண்டு
 வளமான வறுபத்து நாலுமாடு
 மாணப்பா மகந்தனிலே கும்பங்காணு
 மகத்தான காட்சியெல்லா மதிலேகாணும்
 ஆணப்பா தற்பரையைச் சோதிகாணு
 மப்புறத்தை நின்றவுமை யாதிகாணே. (478)

காணடா காவியநூல் தன்னைப்பாரு
 கனமான வாயிரத் திருநூற்பாரு
 மாணடா நிகண்டுமுந் நூறைப்பாரு
 மகத்தான தண்டக நூலன்பதையும்பாரு
 தோணடா குருவுநூ லைந்நூ றும்பாரு
 தோற்றாத சற்குருவின் கரசல்பாரு
 ஆணடா வயித்தியத்தை யிருநூறிற் பாரு
 வன்பான கடற்சாத்திர மைம்பதிலேபாரே. (479)

பாரப்பா செயநீரை யன்பதிலேபாரு
 பண்பான முப்பூவை நாற்பதிலேபாரு
 காரப்பா ஞானமதை பனிரண்டிற்பாரு
 கனமான வித்துவைதா னித்தோடொக்கும்

வாரப்பா வெண்ணிரண்டிற் றொகையைப் பார்த்தால்
 வளமான சகலகல்வி குருவுந்தோன்றும்
 மாரப்பா வென்னூல்போ லாருஞ்சொல்லார்
 மகத்தான கலைஞான மதீதந்தானே.
 (480)

தானென்ற காவியந்தா னாலு காண்டமப்பா
 தலைகுறுக்கி யொருகாண்டம் சாற்றினேன்பார்
 வானென்ற காண்டமதிற் கருக்கிவைத்தேன்
 வளமான சகலகலை காவியத்திற்சொன்னேன்
 கானென்ற விந்நூலைப் பார்த்தோருக்கும்
 கனகசபை சித்திக்குங் காட்சியெய்தும்
 நானென்ற வகமதனை யகற்றிக்கொள்வாய்
 நலமான காயாதி கற்பங்கொள்ளே. (481)

கொள்ளென்ற வென்னுலைத் தேடிவாங்கு
 குறியான சாஸ்திரத்தைக் கொடுக்காவிட்டால்
 வள்ளென்ற வடிபணிந்து சரணஞ்செய்து
 வளமான நூலைத்தான் வாங்குவாங்கு
 மள்ளென்ற நூல்கொடுத்தோன் மனநொந்தாக்கால்
 மடையர்களே தலையெடுக்க மாட்டார்மாட்டார்
 அள்ளென்ற ஸூயமுடனே காசரோக
 மப்பனே குன்மமுடன் மேகமாமே. (482)

ஆமப்பா விவைகளெல்லாம் வந்துசேரு
 மப்பனே கன்மமது விடாதுபாரு
 வாமப்பா மோசந்தா னாகாதையா
 வளமான மோசமதை யகற்றித்தள்ளு
 நாமப்பா சற்குருவு மனமேயாச்சு
 நலமான வறிவிளங்க மனதிலாச்சு
 காமப்பா பஞ்சகுருத் ததிலேயாச்சே. (483)

ஆச்சப்பா சச்சிதா நந்தமாச்சு
 வப்பனே ஞானமுள்ள பதியுமாச்சு
 வாச்சப்பா வழியாச்சு துறையுமாச்சு
 வளமான மனக்கண்ணாற் காணுங்காட்சி

தன்வந்திரி பகவானே

நாச்சப்பா சற்குருதான் மனக்கண்ணாச்சு
 நலமான வட்டசௌ பாக்கியமாச்சு
 மாச்சப்பா மனக்கண்ணால் மதியுங்கண்டேன்
 மகத்தான ரவியுடனே சிவசத்தியாமே. (484)

ஆமப்பா தொண்ணூற் றாறுங்கண்டே
 னப்பனே சுழிநிற்கு மிடத்தைக்கண்டேன்
 வாமப்பா நாதவிந்தினோட்டங் கண்டேன்
 வளமான வீரமுடன் பூரங்கண்டேன்
 நாமப்பா வண்டமுடன் பிண்டங்கண்டே
 நலமான சத்திமுப்பு சிவமுப்புங்கண்டேன்
 காமப்பா பூர்வமுப்பு வாதிகண்டேன்
 கனமான சற்குருவால் மகத்துவங்கேளே. (485)

கேளப்பா மனக்கண்ணாற் சற்குருவைக்கண்டேன்
 கெடியான மனதைவிடக் குருவேறுண்டோ
 வாளப்பா மனமொன்றாய் நின்றோருக்கு
 வளமான கருத்தெல்லா மனதிற்காணும்
 ஆளப்பா பொருநிலையாய் நிற்கவேண்டு
 மசடர்கள்தா னிற்காட்டா லழிந்துபோவார்
 நாளப்பா மனதாலே யெல்லாமாச்சு
 நலமான புவனமெல்லா மனதிலாமே. (486)

ஆமப்பா தெரிந்தோர்கள் சொல்லமாட்டா
 ரப்பனே யவர்சொல்ல மனம்வராது
 மாமப்பா வவர்கற்ற தொழிலேசொன்னால்
 வ்ளமாக நமக்கெதிரி யென் றெண்ணுவார்கள்
 காமப்பா வவர்சொல்லக் கற்கமாட்டாய்
 மனோன்மணியே மனக்கண்ணிற் கருத்தாற்காணு
 நாமப்பா வறிந்து;சொன்னோ மறிவாலெண்ணு
 நலமான சற்குருதான் மனதைக்காணே. (487)

காணப்பா மனதைவிடக் குருவேறில்லை
 கண்மணியே குருக்களவர் சொல்லார்காணு
 வாணப்பா வழிதுறையாய் நன்றாய்சொன்னேன்
 வளமான விந்நூலில் வளப்பங்காணு
 மாணப்பா மதியாலே யெல்லாம்போச்சு
 மகத்தான ரவியாலே யெல்லாமாச்சு

ஆணப்பா ரவிமதியைக் கட்டினோர்க்கு
வப்பனே சகலமுந்தான் கண்ணிற்கானே. (488)

காணடா ரவியாலு மதியினாலுங்
கண்மணியே கன்மமுட வல்வினையுமாச்சு
ஆணடா நாதவிந்தாற் செனித்தகன்ம
மானாலு மயனாலுந் தீர்க்கமாட்டார்
வாணடா நாதவிந்தா வல்வினையுமாச்சு
வளமான துர்வினையு மதினாலாச்சு
மாணடா ரவிபோலே திறந்துவிட்டேன்
மகத்தான பொருளெல்லாஞ் சொன்னேன்பாரே. (489)

பாரப்பா சாஸ்திரங்கள் சேர்த்துப்பார்ப்பான்
பண்பான மனதுக்குச் சாட்சியப்பா
ஆரப்பா வறிவுகுரு சாஸ்திரசாட்சி
யப்பனே சாஸ்திரந்தா னாசானாசான்
வாரப்பா சாஸ்திரமு மறிவுவிட்டால்
வளமான குருசொல்வார் பாருபாரு
நேரப்பா நின்றநெறி தன்னாற்காணு
நிட்சயமாய் ரேசக பூரகத்தைக்கானே. (490)

காணப்பா கும்பகத்தா லிருத்திக்காணு
கண்மணியே காணாட்டா லிறந்துபோவாய்
மாணப்பா காயாதி கற்பங்கொள்ளு
மகத்தான சிவயோகத் தாதிகாணும்
ஆணப்பா வரைநொடியி லமிர்தமுண்ணு
வன்பான மனோன்மணியைப் போற்றுபோற்று
வாணப்பா வாசியைத்தான் பொசிக்கவேண்டும்
வளமான வாயுவடா வாசியாமே. (491)

ஆமப்பா வாசிவிட்டா லுயிரேபோச்சு
வப்பனே விந்தை விட்டாற் றிரேகம்போச்சு
காமப்பா வன்னமதைத் தள்ளிவிட்டாற்
கனலெழும்பிச் குடுகொள்ளுங் காணுகாணு
வாமப்பா கஞ்சாவைக் கொண்டுவிட்டால்
வளமான மார்பிலது கண்டுகட்டும்
நாமப்பா பிரமயத்தி மிகுதிகொண்டா
நலமான பித்தகுடு வதிகமாச்சே. (492)

தன்வந்திரி பகவான்

ஆச்சப்பா காரமதை யதிகங்கொண்டா
 லப்பனே திரேகமது னொந்துபோகும்
 வாச்சப்பா சாரமதை மிகுதிக்கொண்டால்
 வளமான சதையெல்லா மதிகமாகும்
 நாச்சப்பா சாராய மதிகம்கொண்டா
 நலமான திரேகந்தா னழிந்துபோச்சு
 மாச்சப்பா கள்ளதுதா னதிகம்கொண்டால்
 மகத்தான வாய்வுகொண்டு திரேகம்பாழாமே. (493)

ஆமப்பா விவையெல்லா மகற்றித்தள்ளு
 வப்பனே சொன்னபடி நின்றோருக்கு
 வாமப்பா லமிர்தமது கசிந்துபாயும்
 வளமான வமிர்தத்தாற் றிரேகநிற்கு
 நாமப்பா நல்லகுண முள்ளோருக்கு
 நலமாக யான் றிறந்து நாட்டிவிட்டேன்
 காமப்பா வென்னாலின் மறைப்போவில்லை
 கண்மணியே சகலநூற்குங் குருநூலாமே. (494)

ஆமென்ற வடமொழிதா னிந்நூலையா
 வரகரா வடமொழிபோற் சொல்லார்பாரு
 வாமென்ற தென்பொதியைச் சித்தரெல்லாம்
 வளமாக வென்னுலைப் பார்த்துத்தேர்ந்தார்
 நாமென்ற சித்தருக்கு வுயிராமென்னு
 னாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம் நாட்டிவிட்டேன்
 காமென்ற கைலைகிரி தன்னினின்றேன்
 கனகநாதன் காட்சி தந்தார்கேளே. (495)

சாதியறிய

கேளப்பா வகஸ்தியர்தன் சாதிகேளு
 கெடியான சூஸ்திரனவன் வேளாளனப்பா
 ஆளப்பா வகவனியே தன்சாதிகேளு
 அப்பனே நயினார்தன் கூட்டமைந்தா
 நாளப்பா பௌத்தியனுஞ் சூத்திரனாகு
 நலமாக ராமனவன் மறவனாகும்
 வாளப்பா வகஸ்தியன்றன் பேர்பலத்தால்
 வளமாக தனத்தாலே சித்தன்காணே. (496)

காணப்பா தவமதிக் கும்பமுனியென்று
 கண்மணியே கும்பமுனி கருத்தாற்றேர்ந்தார்

வாணப்பா வேதரிஷி யென்பேரன்சீஷன்
 வளமான சித்தன்மகத் தானசித்தன்
 மாணப்பா வேதவியாசர் தன்னிடத்திற்
 சேர்ந்தார் மகத்தான வேத சாஸ்திரங்கள்கற்றார்
 ஆணப்பா வதன்பின்பு வென்பேரனிடத்தி
 லன்பான யோகமுடன் ஞானமாமே. (497)

ஆமப்பா சகலகலை யிவனிடத்திற்பெற்றா
 னன்பான வியாசரிட வர்க்கத்தாலே
 வாமப்பா வேதரிஷி பேருமாச்ச
 வளமான பேரேது வியாசர்பேரு
 காமப்பா வென்பேரன் சீஷன்றானுங்
 கண்மணியே தேவரிஷி புலத்தியன்றானு
 நாமப்பா விவ்விரண்டு சீஷர்கள் தானப்பா
 நலமான சீஷர்கள் புலவராச்சே. (498)

ஆச்சப்பா வென்வர்க்க மிவர்களெல்லா
 மப்பனே நானென்றா னந்திவர்க்கம்
 வாச்சப்பா வேதரிஷி கற்பம்பாரு
 வளமான கற்பமடா முப்பத்தாறு
 நாச்சப்பா சூட்சமதாய் கற்பஞ்சொன்னார்
 நலமான வேதரிஷி கற்பம்பாரு
 மாச்சப்பா விந்நூலைப் பூசைபண்ணு
 மகத்தான நூலிதுதான் மருவிக் கேளே. (499)

கேளப்பா விந்நூலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 கெடியான மறைப்பெல்லாம் வெட்டவெளியாகும்
 ஆளப்பா விந்நூலைக் குகையில்வைத்து
 வப்பனே பூசைசெய்து வர்ச்சனைகள்செய்நீ
 வாளப்பா மதியமிர்த மனதாற்கொள்ளு
 வளமான ரேசகத்தா விந்நூலைப்பூசி
 நாளப்பா பூசைசெய்து பணிந்துபோற்று
 நலமாக விந்நூலைச் சார்வார்முற்றே. (500)

தன்வந்திரி கலைஞானம்

முற்றுப்பெற்றது.

௨௪௨௪

குறிப்புகள்

